

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 301

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53
6 noiembrie 2010

Numărul informării

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2010/C 301/01

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 288, 23.10.2010

1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2010/C 301/02

Cauza C-550/07 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 septembrie 2010 — Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akros Chemicals Ltd/Comisia Europeană, Council of the Bars and Law Societies of the European Union, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association (Recurs — Concurență — Măsuri de cercetare judecătorească — Competențe de investigare ale Comisiei — Protecția confidențialității comunicărilor — Raport de muncă între un avocat și o întreprindere — Schimburi de mesaje electronice)

2

RO

Preț:
4 EUR

(continuare în pagina următoare)

2010/C 301/03	Cauza C-48/09 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 septembrie 2010 — Lego Juris A/S/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Mega Brands Inc. [Recurs — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Marcă comunitară — Capacitatea formei unui produs de a fi înregistrată ca marcă — Înregistrarea unui semn tridimensional constituit din fața superioară și din două laturi ale unei cărămizi Lego — Anularea înregistrării menționate la cererea unei întreprinderi care comercializează cărămizi de joc având aceeași formă și aceleași dimensiuni — Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din regulamentul menționat — Semn constituit exclusiv din forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic] 3	3
2010/C 301/04	Cauza C-149/10: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Grecia) — Zoi Chatzi/Ypourgos Oikonomikon (Politica socială — Directiva 96/34/CE — Acord cadru privind concediul pentru creșterea copilului — Interpretarea clauzei 2 punctul 1 din acordul cadru — Beneficiarul dreptului la concediu pentru creșterea copilului — Concediul pentru creșterea copilului în cazul nașterii de gemeni — Noțiunea „naștere” — Luare în considerare a numărului de copii născuți — Principiul egalității de tratament) 3	3
2010/C 301/05	Cauza C-337/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Germania) la 7 iulie 2010 — Georg Neidel/Stadt Frankfurt am Main 4	4
2010/C 301/06	Cauza C-362/10: Acțiune introdusă la 20 iulie 2010 — Comisia Europeană/Republica Polonă 4	4
2010/C 301/07	Cauza C-364/10: Acțiune introdusă la 8 iulie 2010 — Republica Ungară/Republica Slovacă 5	5
2010/C 301/08	Cauza C-379/10: Acțiune introdusă la 29 iulie 2010 — Comisia Europeană/Republica Italiană 6	6
2010/C 301/09	Cauza C-388/10 P: Recurs introdus la 2 august 2010 de Félix Muñoz Arraiza împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 9 iunie 2010 în cauza T-138/09, Félix Muñoz Arraiza/OAPI și Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja 7	7
2010/C 301/10	Cauza C-397/10: Acțiune introdusă la 4 august 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei 8	8
2010/C 301/11	Cauza C-403/10 P: Recurs introdus la 6 august 2010 de Mediaset SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) pronunțate la 15 iunie 2010 în cauza T-177/07, Mediaset SpA/Comisia Europeană, supported by Sky Italia Srl 8	8
2010/C 301/12	Cauza C-412/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Regatul Unit) la 18 august 2010 — Deo Antoine Homawoo/GMF Assurances SA 9	9
2010/C 301/13	Cauza C-414/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Franța) la 19 august 2010 — Société Veleclair/Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État 10	10

Numărul informării	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 301/14	Cauza C-415/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 20 august 2010 — Galina Meister/Speech Design Carrier Systems GmbH	10
2010/C 301/15	Cauza C-416/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Najvyšším súdom Slovenskej republiky (Republica Slovacia) la 23 august 2010 — Jozef Križan și alții/Slovenská inšpekcia životného prostredia	11
2010/C 301/16	Cauza C-419/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Germania) la 23 august 2010 — Wolfgang Hofmann/Freistaat Bayern	12
2010/C 301/17	Cauza C-422/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit) la 27 august 2010 — Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks ...	12
2010/C 301/18	Cauza C-424/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesverwaltungsgerichts (Germania) la 31 august 2010 — Tomasz Ziolkowski/Land Berlin	13
2010/C 301/19	Cauza C-425/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesverwaltungsgerichts (Germania) la 31 august 2010 — Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja/Land Berlin	13
2010/C 301/20	Cauza C-429/10 P: Recurs introdus la 2 septembrie 2010 de X Technology Swiss GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) pronunțate la 15 iunie 2010 în cauza T-547/08 — X Technologie Swiss GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	13
2010/C 301/21	Cauza C-430/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 2 septembrie 2010 — Hristo Gaydarov/Director na Glavna direksia „Ohranitelnata politzia” pri Ministerstvo na vatrešnite raboti	14
2010/C 301/22	Cauza C-431/10: Acțiune introdusă la 1 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Irlanda	15
2010/C 301/23	Cauza C-432/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) la 26 august 2010 — Ministerie van Financiën și Openbaar Ministerie/Aboulkacem Chihabi și alții	15
2010/C 301/24	Cauza C-433/10 P: Recurs introdus la 3 septembrie 2010 de Volker Mauerhofer împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 29 iunie 2010 în cauza T-515/08, Volker Mauerhofer/Comisia Europeană	17
2010/C 301/25	Cauza C-445/10: Acțiune introdusă la 15 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania	17

2010/C 301/26	Cauza C-447/10 P: Recurs introdus la 15 septembrie 2010 de Grain Millers, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) pronunțate la 9 iulie 2010 în cauza T-430/08 — Grain Millers, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Grain Millers GmbH & Co. KG	18
2010/C 301/27	Cauza C-457/10 P: Recurs introdus la 16 septembrie 2010 de AstraZeneca AB, AstraZeneca plc împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) pronunțate la 1 iulie 2010 în cauza T-321/05, AstraZeneca AB, AstraZeneca plc/Comisia Europeană	18
2010/C 301/28	Cauza C-366/09: Ordonanța președintelui Curții din 3 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Italiană	19

Tribunalul

2010/C 301/29	Cauza T-279/04: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Éditions Jacob/Comisia [„Concurență — Concentrări — Activitate editorială în limba franceză — Decizie de declarare a unei concentrări ca fiind compatibilă cu piața comună sub condiția cesionării unor active — Acțiune în anulare formulată de un candidat la cesiune care a fost respins — Obligația de motivare — Fraudă — Eroare de drept — Eroare vădită de apreciere — Regulamentul (CEE) nr. 4064/89”]	20
2010/C 301/30	Cauza T-452/04: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Editions Jacob/Comisia [„Concurență — Concentrări — Activitate editorială în limba franceză — Decizie de declarare a unei concentrări ca fiind compatibilă cu piața comună sub condiția cesionării unor active — Decizie de aprobare a cesionarului activelor cesionate — Acțiune în anulare formulată de un candidat la cesiune care a fost respins — Independența mandatarului — Regulamentul (CEE) nr. 4064/89”]	20
2010/C 301/31	Cauzele conexe T-415/05, T-416/05 și T-423/05: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Grecia și alții/Comisia („Ajutoare de stat — Sectorul aviatic — Ajutoare pentru restructurarea și pentru privatizarea companiei aeriene naționale elene — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestora — Continuitate economică între două societăți — Identificarea beneficiarului efectiv al unui ajutor în scopul recuperării acestuia — Criteriul operatorului privat — Compatibilitatea ajutorului cu piața comună — Obligația de motivare”)	21
2010/C 301/32	Cauza T-26/06: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Trioplast Wittenheim/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața sacilor industriali din plastic — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Durata încălcării — Amenzi — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare în cursul procedurii administrative — Proporționalitate”)	21
2010/C 301/33	Cauza T-40/06: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Trioplast Industrier/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața sacilor de plastic industriali — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Durata încălcării — Amenzi — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare pe parcursul procedurii administrative — Proporționalitate — Răspundere solidară — Principiul securității juridice”)	22

2010/C 301/34	Cauza T-193/06: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — TF1/Comisia („Ajutoare de stat — Scheme de ajutor pentru producția cinematografică și audiovizuală — Decizia de a nu ridica obiecții — Acțiune în anulare — Lipsa afectării substanțiale a poziției concurențiale — Inadmisibilitate”) 22	22
2010/C 301/35	Cauza T-314/06: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Whirlpool Europe/Consiliul [„Dumping — Importul anumitor combine frigorifice originare din Coreea de Sud — Definiția produsului în cauză — Dreptul la apărare — Comitet consultativ — Obligația de motivare — Alegerea metodei de definire a produsului în cauză — Articolul 15 alineatul (2) și articolul 20 alineatul (5) din Regulamentul nr. 384/96 [devenite articolul 15 alineatul (2) și articolul 20 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009]”] 23	23
2010/C 301/36	Cauza T-131/07: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Mohr & Sohn/Comisia [„Navigație interioară — Capacitatea flotei Comunității — Condiții pentru intrarea în funcțiune a navelor noi (regula «vechi pentru nou») — Decizie a Comisiei prin care se refuză aplicarea excluderii prevăzute pentru navele specializate — Articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 718/1999”] 23	23
2010/C 301/37	Cauza T-156/07 și T-232/07: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Spania/Comisia [„Regim lingvistic — Anunțuri de concursuri generale pentru recrutarea de administratori — Publicare în toate limbile oficiale — Modificări — Regulamentul nr. 1 — Articolele 27, 28 și articolul 29 alineatul (1) din Statut — Articolul 1 alineatele (1) și (2) din Anexa III la Statut — Obligația de motivare — Principiul nediscriminării”] 24	24
2010/C 301/38	Cauzele conexe T-166/07 și T-285/07: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Italia/Comisia [„Regim lingvistic — Anunț de concurs general pentru recrutarea de administratori și de asistenți — Publicare în trei limbi oficiale — Modificări — Publicare în toate limbile oficiale — Alegerea celei de a doua limbi dintre cele trei limbi — Regulamentul nr. 1 — Articolul 27 articolul 28 și articolul 29 alineatul (1) din statut — Articolul 1 alineatele 1 și 2 din anexa III a statutului — Obligația de motivare — Principiul nediscriminării — Abuz de putere”] 24	24
2010/C 301/39	Cauza T-366/07: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Procter & Gamble/OAPI — Prestige Cosmetics (P&G PRESTIGE BEAUTE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PG PRESTIGE BEAUTE — Mărci naționale figurative anterioare Prestige — Refuz parțial al înregistrării — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”] 25	25
2010/C 301/40	Cauza T-72/08: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Travel Service/OAPI — Eurowings Luftverkehrs (smartWings) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative smartWings — Mărci naționale și internaționale verbale și figurative anterioare EUROWINGS și EuroWings — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Obligația de motivare — Articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009) — Articolul 79 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 83 din Regulamentul nr. 207/2009)”] 25	25

2010/C 301/41	Cauza T-97/08: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — KUKA Roboter/OAPI (Nuanță a culorii portocaliu) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare constând într-o nuanță a culorii portocaliu — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	26
2010/C 301/42	Cauza T-135/08: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Schniga/Elaris și Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer) [„Soiuri de plante — Cerere de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante pentru soiul de măr Gala Schnitzer — Examinare tehnică — Puterea de apreciere a OCSF — Obiecții — Articolul 55 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94”]	26
2010/C 301/43	Cauza T-149/08: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Abbott Laboratories/OAPI — aRigen (Sorvir) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Sorvir — Marca comunitară verbală anterioară NORVIR — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	26
2010/C 301/44	Cauza T-292/08: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Inditex/OAPI — Marín Díaz de Cerio (OFTEN) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale OFTEN — Marca națională verbală anterioară OLTEN — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Similitudinea produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Dovada utilizării serioase a mărcii anterioare — Articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009] — Obiectul litigiului în fața camerei de recurs — Articolele 61 și 62 din Regulamentul nr. 40/94 (devenite articolele 63 și 64 din Regulamentul nr. 207/2009)”]	27
2010/C 301/45	Cauza T-400/08: Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Enercon/OAPI — BP (ENERCON) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ENERCON — Marcă comunitară verbală anterioară ENERGOL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Refuz parțial de înregistrare”]	27
2010/C 301/46	Cauza T-546/08: Hotărârea Tribunalului din 21 septembrie 2010 — Villa Almè/OAPI — Marqués de Murrieta (i GAI) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative i GAI — Marca națională verbală YGAY și mărcile comunitare figurative și verbale MARQUÉS DE MURRIETA YGAY — Motive relative de refuz — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009]”]	28
2010/C 301/47	Cauza T-385/05 TO: Ordonanța Tribunalului din 6 septembrie 2010 — Portugalia/Transnautica și Comisia („Terță opoziție — Posibilitatea terțului oponent de a participa la litigiul principal — Lipsa unei atingeri aduse drepturilor terțului oponent — Inadmisibilitate”)	28
2010/C 301/48	Cauza T-123/08: Ordonanța Tribunalului din 2 septembrie 2010 — Spitzer/OAPI — Homeland Housewares (Magic Butler) („Acțiune în anulare — Inacțiunea reclamantei — Nepronunțare asupra fondului”)	29

2010/C 301/49	Cauza T-532/08: Ordonanța Tribunalului din 7 septembrie 2010 — Norilsk Nickel Harjavalta și Umicore/Comisia [„Acțiune în anulare — Mediu și protecția sănătății umane — Clasificarea, ambalarea și etichetarea anumitor compuși ai carbonatului de nichel ca substanțe periculoase — Directiva 2008/58/CE — Directiva 67/548/CEE — Regulamentul (CE) nr. 790/2009 — Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 — Adaptarea concluziilor — Aplicarea în timp a articolului 263 al patrulea paragraf TFUE — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate”] 29	29
2010/C 301/50	Cauza T-539/08: Ordonanța Tribunalului din 7 septembrie 2010 — Etimine și Etiproducs/Comisia [„Acțiune în anulare — Mediu și protecția sănătății umane — Clasificarea, ambalarea și etichetarea anumitor borați ca substanțe periculoase — Directiva 2008/58/CE — Directiva 67/548/CEE — Regulamentul (CE) nr. 790/2009 — Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 — Adaptarea concluziilor — Aplicarea în timp a articolului 263 al patrulea paragraf TFUE — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate”] 30	30
2010/C 301/51	Cauza T-120/09: Ordonanța Tribunalului din 9 septembrie 2010 — Phoenix-Reisen și DRV/Comisia („Ajutoare de stat — Subvenție prevăzută de legislația germană în favoarea întreprinderilor insolubile — Plângere pentru pretinsa încălcare a dreptului comunitar — Respingerea plângerii — Adoptarea unei decizii ulterioare — Nepronunțare asupra fondului”) 30	30
2010/C 301/52	Cauza T-157/09 P: Ordonanța Tribunalului din 15 septembrie 2010 — Marcuccio/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Termen rezonabil pentru introducerea unei cereri de despăgubiri — Tardivitate — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”) 31	31
2010/C 301/53	Cauza T-299/10 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 31 august 2010 — Babcock Noell/Întreprinderea comună Fusion for Energy („Măsuri provizorii — Achiziții publice — Procedură de cerere de ofertă — Respingerea unei oferte — Cerere de suspendare a executării — Fumus boni iuris — Urgență — Evaluare comparativă a intereselor”) 31	31
2010/C 301/54	Cauza T-332/10: Acțiune introdusă la 10 august 2010 — Viaguara/OAPI — Pfizer (VIAGUARA) ... 31	31
2010/C 301/55	Cauza T-341/10: Acțiune introdusă la 20 august 2010 — F91 Diddeléng și alții/Comisia 32	32
2010/C 301/56	Cauza T-345/10: Acțiune introdusă la 25 august 2010 — Republica Portugheză/Comisia 32	32
2010/C 301/57	Cauza T-361/10 P: Recurs introdus la 25 august 2010 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii pronunțate la 15 iunie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-35/08, Pachtitis/Comisia 33	33
2010/C 301/58	Cauza T-367/10: Acțiune introdusă la 3 septembrie 2010 — Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia și alții/Comisia 34	34
2010/C 301/59	Cauza T-369/10: Acțiune introdusă la 2 septembrie 2010 — Handicare/OAPI — Apple Corps (BEATLE) 35	35
2010/C 301/60	Cauza T-372/10: Acțiune introdusă la 3 septembrie 2010 — Bolloré/Comisia 35	35

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 301/61	Cauza T-373/10: Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Villeroy & Boch Austria/Comisia	36
2010/C 301/62	Cauza T-374/10: Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Villeroy & Boch/Comisia	37
2010/C 301/63	Cauza T-375/10: Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Hansa Metallwerke și alții/Comisia	38
2010/C 301/64	Cauza T-377/10: Acțiune introdusă la 6 septembrie 2010 — Preparados Alimenticios/OAPI — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika)	39
2010/C 301/65	Cauza T-378/10: Acțiune introdusă la 7 septembrie 2010 — Masco și alții/Comisia	40
2010/C 301/66	Cauza T-379/10: Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Keramag Keramische Werke a.o/Comisia	40
2010/C 301/67	Cauza T-381/10: Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Sanitec Europe/Comisia	41
2010/C 301/68	Cauza T-382/10: Acțiune introdusă la 9 septembrie 2010 — Villeroy & Boch/Comisia	42
2010/C 301/69	Cauza T-383/10: Acțiune introdusă la 7 septembrie 2010 — Continental Bulldog Club Deutschland/OAPI (CONTINENTAL)	43
2010/C 301/70	Cauza T-385/10: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — ArcelorMittal Wire France și alții/Comisia	43
2010/C 301/71	Cauza T-386/10: Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Dornbracht/Comisia	44
2010/C 301/72	Cauza T-387/10: Acțiune introdusă la 9 septembrie 2010 — Goutier/OAPI — Eurodata (ARANTAX)	45
2010/C 301/73	Cauza T-388/10: Acțiune introdusă la 6 septembrie 2010 — Productos Derivados del Acero/Comisia	46
2010/C 301/74	Cauza T-389/10: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — SLM/Comisia	46
2010/C 301/75	Cauza T-390/10 P: Recurs introdus la 10 septembrie 2010 de Paulette Füller-Tomlinson împotriva Hotărârii pronunțate la 1 iulie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-97/08, Füller-Tomlinson/Parlamentul European	47
2010/C 301/76	Cauza T-391/10: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — Nedri Spanstaal/Comisia	48

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 301/77	Cauza T-392/10: Acțiune introdusă la 6 septembrie 2010 — Euro-Information/OAPI (EURO AUTOMATIC CASH)	48
2010/C 301/78	Cauza T-393/10: Acțiune introdusă la 14 septembrie 2010 — Westfälische Drahtindustrie și alții/Comisia	49
2010/C 301/79	Cauza T-394/10: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — Grebenshikova/OAPI — Volvo Trademark (SOLVO)	50
2010/C 301/80	Cauza T-395/10: Acțiune introdusă la 14 septembrie 2010 — Stichting Corporate Europe Observatory/Comisia	50
2010/C 301/81	Cauza T-396/10: Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Zucchetti Rubinetteria/Comisia	51
2010/C 301/82	Cauza T-397/10: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — ara/OAPI — Allrounder (Reprezentarea unui pantof de sport având aplicată pe lateral litera „A”)	51
2010/C 301/83	Cauza T-398/10: Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Fapricela — Indústría de Trefilaría/Comisia	52
2010/C 301/84	Cauza T-399/10: Acțiune introdusă la 14 septembrie 2010 — ArcelorMittal España/Comisia	53
2010/C 301/85	Cauza T-402/10: Acțiune introdusă la 9 septembrie 2010 — Villeroy & Boch — Belgia/Comisia	53
2010/C 301/86	Cauza T-405/10: Acțiune introdusă la 10 septembrie 2010 — Justice & Environment/Comisia	54
2010/C 301/87	Cauza T-406/10: Acțiune introdusă la 15 septembrie 2010 — Emesa-Trefilería și Industrias Galyca/Comisia	55
2010/C 301/88	Cauza T-408/10: Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Roca Sanitario/Comisia	55
2010/C 301/89	Cauza T-409/10: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — Bottega Veneta International/OAPI (Forma unei poșete)	56
2010/C 301/90	Cauza T-410/10: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — Bottega Veneta International/OAPI (Forma unei poșete)	56
2010/C 301/91	Cauza T-411/10: Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Laufen Austria/Comisia	57

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 301/92	Cauza T-412/10: Acțiune introdusă la 9 septembrie 2010 — Roca/Comisia	57
2010/C 301/93	Cauza T-415/10: Acțiune introdusă la 18 septembrie 2010 — Nexans France/Întreprinderea comună Fusion for Energy	58
2010/C 301/94	Cauza T-417/10: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — Cortés del Valle López/OAPI (HIJOPUTA)	59
2010/C 301/95	Cauza T-418/10: Acțiune introdusă la 15 septembrie 2010 — voestalpine și voestalpine Austria Draht/Comisia	59
2010/C 301/96	Cauza T-419/10: Acțiune introdusă la 14 septembrie 2010 — Ori Martin/Comisia	60
2010/C 301/97	Cauza T-420/10: Acțiune introdusă la 17 septembrie 2010 — Armani/OAPI — Annunziata Del Prete (AJ AMICI JUNIOR)	61
2010/C 301/98	Cauza T-421/10: Acțiune introdusă la 20 septembrie 2010 — Cooperativa Vitivinícola Arousana/OAPI — Constantina Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO)	61
2010/C 301/99	Cauza T-429/10: Acțiune introdusă la 17 septembrie 2010 — Global Steel Wire/Comisia	62

Tribunalul Funcției Publice

2010/C 301/100	Cauza F-61/10: Acțiune introdusă la 24 iulie 2010 — AF/Comisia	63
2010/C 301/101	Cauza F-73/10: Acțiune introdusă la 3 septembrie 2010 — Coedo Suárez/Consiliul	63
2010/C 301/102	Cauza F-74/10: Acțiune introdusă la 9 septembrie 2010 — Kimman/Comisia	63
2010/C 301/103	Cauza F-75/10: Acțiune introdusă la 10 septembrie 2010 — Scheefer/Parlamentul European	64
2010/C 301/104	Cauza F-76/10: Acțiune introdusă la 10 septembrie 2010 — Colart și alții/Parlamentul European ...	64
2010/C 301/105	Cauza F-77/10: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — Arroyo Redondo/Comisia	65
2010/C 301/106	Cauza F-78/10: Acțiune introdusă la 18 septembrie 2010 — Antelo Sanchez și alții/Parlamentul European	65
2010/C 301/107	Cauza F-79/10: Acțiune introdusă la 17 septembrie 2010 — Dubus/Comisia	66
2010/C 301/108	Cauza F-81/10: Acțiune introdusă la 24 septembrie 2010 — Praskevicius/Parlamentul European	66

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2010/C 301/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 288, 23.10.2010

Publicații anterioare

JO C 274, 9.10.2010

JO C 260, 25.9.2010

JO C 246, 11.9.2010

JO C 234, 28.8.2010

JO C 221, 14.8.2010

JO C 209, 31.7.2010

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 septembrie 2010 — Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd/Comisia Europeană, Council of the Bars and Law Societies of the European Union, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association

(Cauza C-550/07 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Măsuri de cercetare judecătorească — Competențe de investigare ale Comisiei — Protecția confidențialității comunicărilor — Raport de muncă între un avocat și o întreprindere — Schimburi de mesaje electronice)

(2010/C 301/02)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd (reprezentanți: M. Mollica, M. van der Woude și C. Swaak, avocat)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și X. Lewis, agenți), Council of the Bars and Law Societies of the European Union (reprezentant: J. Flynn QC), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (reprezentanți: O. Brouwer și C.E. Schillemans, avocați), Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE) (reprezentanți: M. Dolmans și K. Nordlander, avocați, J. Temple Lang, solicitor), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter (reprezentanți: G. Berrisch, Rechtsanwalt, D.W. Hull, Solicitor), International Bar Association (reprezentanți: J. Buhart și I. Michou, avocați)

Interveniente în susținerea reclamantelor: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: V. Jackson, E. Jenkinson, agenți și M. Hoskins, barrister), Irlanda (reprezentanți: D. O'Hagen, agent, D. O'Donnell, SC et R. Casey, BL), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. Wissels, Y. Vries et M. de Grave, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi extinsă) din 17 septembrie 2007 în cauza T-253/03, Akzo Nobel Chemicals Ltd și Akcros Chemicals Ltd/Comisia Comunităților Europene, prin care Tribunalul a respins o acțiune având ca obiect anularea Deciziei C(2003) 1533 final din 8 mai 2003 de respingere a unei cereri de aplicare a regimului de protecție acordată comunicărilor între avocat și clientul său pentru anumite documente ridicate în cadrul unei verificări dispuse conform articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul nr. 17 (cauza COMP/E-1/38.589)

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și Regatul Țărilor de Jos suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.
3. Conseil des barreaux européens, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, European Company Lawyers Association, American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter și International Bar Association suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.
4. Pentru rest, obligă în solidar Akzo Nobel Chemicals Ltd și Akcros Chemicals Ltd la plata cheltuielilor de judecată

⁽¹⁾ JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 septembrie 2010 — Lego Juris A/S/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Mega Brands Inc.

(Cauza C-48/09 P) ⁽¹⁾

[*Recurs — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Marcă comunitară — Capacitatea formei unui produs de a fi înregistrată ca marcă — Înregistrarea unui semn tridimensional constituit din fața superioară și din două laturi ale unei cărămizi Lego — Anularea înregistrării menționate la cererea unei întreprinderi care comercializează cărămizi de joc având aceeași formă și aceleași dimensiuni — Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din regulamentul menționat — Semn constituit exclusiv din forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic*]

(2010/C 301/03)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Lego Juris A/S [reprezentanți: V. von Bomhard și T. Dolde, Rechtsanwälte]

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent), Mega Brands Inc. (reprezentanți: P. Cappuyns și C. De Meyer, advocaten)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) din 12 noiembrie 2008, Lego Juris A/S/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (T-270/06) prin care Tribunalul a respins o acțiune în anulare formulată de titularul mărcii tridimensionale comunitare care se prezintă sub forma unei cărămizi de Lego, pentru produse din clasele 9 și 28, împotriva Deciziei R 856/2004-G a Marii Camere de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 10 iulie 2006 prin care respingea acțiunea introdusă împotriva deciziei diviziei de anulare prin care era declarată nulitatea în parte a mărcii respective, în cadrul cererii de anulare introduse de Mega Brands — Interpretarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 40/94

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Lego Juris A/S la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 82, 4.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 septembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Grecia) — Zoi Chatzi/Ypourgos Oikonomikon

(Cauza C-149/10) ⁽¹⁾

[*Politica socială — Directiva 96/34/CE — Acord cadru privind concediul pentru creșterea copilului — Interpretarea clauzei 2 punctul 1 din acordul cadru — Beneficiarul dreptului la concediu pentru creșterea copilului — Concediul pentru creșterea copilului în cazul nașterii de gemeni — Noțiunea „naștere” — Luare în considerare a numărului de copii născuți — Principiul egalității de tratament*]

(2010/C 301/04)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Zoi Chatzi

Pârât: Ypourgos Oikonomikon

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Interpretarea clauzei 2.1 din Directiva 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEEP și CES (JO L 145, p. 4) coroborată cu articolul 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO C 83, p. 389) — Concediu de creștere a copilului acordat în cazul nașterii unor gemeni — Acordarea unui singur concediu de creștere a copilului în cazul nașterii unor gemeni — Încălcarea articolului 21 din Carta drepturilor fundamentale din cauza discriminării faptului nașterii și din cauza restrângerii drepturilor copiilor gemeni nepermisă de principiul proporționalității?

Dispozitivul

1. Clauza 2 punctul 1 din Acordul cadru privind concediul pentru creșterea copilului încheiat la 14 decembrie 1995, care figurează în anexa la Directiva 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind acordul cadru încheiat de UNICE, CEEP și CES, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/75/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997, nu poate fi interpretată în sensul că îi conferă copilului un drept individual la concediu pentru creșterea copilului.
2. Clauza 2 punctul 1 din acordul cadru menționat nu trebuie interpretată în sensul că nașterea de gemeni dă dreptul la un număr de concedii pentru creșterea copilului egal cu numărul de copii născuți. Cu toate acestea, interpretată în lumina principiului egalității de tratament, această clauză impune legiuitorului național să creeze

un regim de concediu pentru creșterea copilului care, în funcție de situația existentă în statul membru respectiv, să asigure părinților de gemeni un tratament care să țină cont în mod corespunzător de necesitățile lor speciale. Este de competența instanței naționale să verifice dacă reglementarea națională îndeplinește această cerință și, dacă este cazul, să dea reglementării naționale menționate, în cea mai mare măsură posibilă, o interpretare conformă cu dreptul Uniunii.

(¹) JO C 148, 5.6.2010.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Germania) la 7 iulie 2010 — Georg Neidel/Stadt Frankfurt am Main

(Cauza C-337/10)

(2010/C 301/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Georg Neidel

Pârât: Stadt Frankfurt am Main

Întrebările preliminare

1. Articolul 7 din Directiva 2003/88/CE (¹) se aplică și în cazul raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici?
2. Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE cuprinde și drepturile la concediu anual sau la concediu de odihnă, în măsura în care legislația națională prevede existența unui astfel de drept pentru o perioadă mai mare de 4 săptămâni?
3. Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE acoperă și astfel de drepturi la zile libere suplimentare față de concediul anual sau față de concediul de odihnă, care se acordă potrivit legislației naționale în vederea compensării sărbătorilor legale lucrate din cauza distribuirii neregulate a timpului de lucru?
4. Un funcționar pensionat poate să își întemeieze dreptul la indemnizație pentru concediul de odihnă sau pentru concediul anual direct pe articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/88/CE, dacă acesta nu a putut să își

desfășoare activitatea din motive medicale și, prin urmare, nu a fost în măsură să beneficieze de concediu sub forma întreruperii activității?

5. Pierderea anticipată a dreptului la concediu prevăzută de legislația națională poate fi opusă cel puțin parțial unui astfel de drept la indemnizație?
6. Domeniul de aplicare al dreptului la indemnizație întemeiat pe articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/88/CE se extinde numai asupra concediul anual de cel puțin 4 săptămâni garantat prin articolul 7 alineatului (1) din Directiva 2003/88/CE sau dreptul la indemnizație se extinde în plus și asupra drepturilor la concediu suplimentar, prevăzute de legislația națională? Din aceste drepturi extinse la concediu fac parte și acelea în cazul cărora dreptul la zile libere rezultă numai dintr-o distribuție specială a timpului de lucru?

(¹) Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

Acțiune introdusă la 20 iulie 2010 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-362/10)

(2010/C 301/06)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. La Pergola și K. Herrmann)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a transpune în mod corect articolele 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10 și 11 din Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public (¹), Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor dispoziții ale directivei.
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit opiniei reclamantei, Republica Polonă nu a adoptat până în prezent măsurile naționale pentru a transpune în mod corect Directiva 2003/98/CE în dreptul național. Legea din 6 septembrie 2001 privind accesul la informațiile publice (Ustawa z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej) comunicată Comisiei nu privește reutilizarea informațiilor din sectorul public, întrucât nici măcar nu definește noțiunea „reutilizare”. Deja numai din acest motiv drepturile și obligațiile din această lege nu ar putea constitui o transpunere corectă a Directivei 2003/98.

(¹) JO L 345, p. 90, Ediție specială, 13/vol. 41, p. 73.

Acțiune introdusă la 8 iulie 2010 — Republica Ungară/Republica Slovacă

(Cauza C-364/10)

(2010/C 301/07)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Republica Ungară (reprezentanți: M. Fehér și E. Orgován, agenți)

Pârâtă: Republica Slovacă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că întrucât nu a permis, la 21 august 2009, intrarea președintelui Republicii Ungare László Sólyom pe teritoriul său, cu încălcarea dispozițiilor Directivei 2004/38/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (denumită în continuare „Directiva 2004/38”), Republica Slovacă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul acestei directive și al articolului 18 alineatul (1) TFUE;
- constatarea, în plus, a faptului că dreptul Uniunii Europene, și în special articolul 3 alineatul (2) TUE și articolul 21 alineatul (1) TFUE se opun tezei Republicii Slovace,

susținute și la momentul introducerii prezentei acțiuni, potrivit căreia Directiva 2004/38 ar legitima interzicerea intrării pe teritoriul slovac a unui reprezentant al Republicii Ungare, în speță președintele acesteia, astfel încât o încălcare similară ar putea fi comisă din nou;

- constatarea faptului că Republica Slovacă a aplicat în mod greșit legislația Uniunii atunci când autoritățile sale nu au permis intrarea președintelui Republicii Ungare, László Sólyom, pe teritoriul slovac, invocând Directiva 2004/38;
- în cazul în care Curtea de Justiție, contrar celor susținute de Republica Ungară în concluziile prezentate mai sus, declară că o dispoziție concretă de drept internațional poate limita domeniul personal de aplicare al Directivei 2004/38, teză pe care Republica Ungară nu o împărtășește, definirea întinderii și a domeniului de aplicare al unei astfel de limitări;

- obligarea Republicii Slovace la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin nota verbală din 21 august 2009 Ministrul de Externe al Republicii Slovace a comunicat omologului său maghiar, referitor la vizita pe care președintele Republicii Ungare, László Sólyom, o efectua în aceeași zi, că autoritățile competente ale Republicii Slovace au decis să interzică acestuia din urmă intrarea pe teritoriul slovac.

Guvernul maghiar afirmă că întrucât nu a permis intrarea președintelui László Sólyom, Republica Slovacă a încălcat articolul 18 TFUE precum și Directiva 2004/38. Potrivit Republicii Ungare conduita președintelui republicii, László Sólyom, atât în general cât și în contextul vizitei respective, nu constituia o amenințare reală, directă și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății care să poată justifica adoptarea unei dispoziții restrictive. Guvernul maghiar arată că presupunând chiar că o dispoziție restrictivă era justificată, o măsură precum cea adoptată în speță, și anume interzicerea intrării președintelui republicii, nu întrunește condiția proporționalității și excede obiectivului urmărit, pe care Republica Slovacă l-ar putea realiza cu măsuri mai puțin restrictive.

Republica Slovacă nu ar fi respectat nici normele de procedură prevăzute de Directiva 2004/38, din moment ce interdicția de intrare a președintelui László Sólyom nu a fost adoptată în temeiul unei decizii conforme cu directiva și nu a fost notificată; nota verbală informa cu privire la decizia de interzicere a intrării, dar nu conținea o motivare suficientă și nici nu indica în fața cărui organ administrativ sau judiciar și în ce termen ar fi fost posibilă declararea unei căi de atac.

Guvernul maghiar se teme de o nouă încălcare din partea Republicii Slovace, care se declară încă de părere că interdicția intrării președintelui László Sólyom pe teritoriul său a fost justificată.

După părerea guvernului maghiar, nu numai aplicarea dreptului efectuată de autoritățile slovace constituie o încălcare a Directivei 2004/38, ci însăși referirea la directivă este nejustificată, din moment ce autoritățile slovace nu au înțeles să realizeze obiectivul acesteia din urmă, ci — cu un asemenea pretext — au urmărit numai obiective politice. Din declarațiile guvernului slovac este posibil să se deducă faptul că acesta nu a interzis intrarea președintelui László Sólyom pe teritoriul Republicii Slovace pentru motive de siguranță sau de ordine publică, cum prevede legislația Uniunii, în special Directiva 2004/38, ci pentru motive pur politice, predominant de politică externă.

Potrivit guvernului maghiar, Comisia Europeană ar fi afirmat în mod eronat, în cursul procedurii, că în cazul vizitelor oficiale ale șefilor de stat ai statelor membre, trebuie aplicate normele dreptului național iar nu dreptul Uniunii. În opinia sa, Directiva 2004/38 se aplică fără distincție oricărui grup de persoane și oricărui gen de vizită, atât oficială cât și particulară. Această directivă recunoaște în general tuturor cetățenilor Uniunii dreptul fundamental de intrare pe teritoriul oricărui stat membru, astfel cum este conferit fiecărui cetățean european de dreptul primar. Directiva 2004/38 stabilește de asemenea în general și limitativ cazurile în care e posibilă limitarea libertății de circulație a cetățenilor Uniunii. Aceasta nu introduce o derogare care să permită excluderea din domeniul de aplicare al normei generale a șefilor de stat sau a unei alte categorii de cetățeni ai statelor membre. În cazul în care Consiliul și Parlamentul European ar fi înțeles să subordoneze exercitarea libertății de circulație unei norme de drept internațional, inclusiv de drept internațional consuetudinar, în mod sigur ar fi prevăzut o dispoziție în acest sens la momentul adoptării directivei.

Guvernul maghiar arată că în cadrul dreptului internațional, codificat sau consuetudinar, nu există o normă juridică aplicabilă cazului în speță, și că, chiar dacă ar exista, statele membre, prin aderarea lor la Uniune, au recunoscut acesteia din urmă competența de a reglementa libera circulație a persoanelor și au consimțit să-și exercite competențele care le-ar rămâne în această materie în conformitate cu deciziile și cu dreptul Uniunii. Dacă, în ipoteza intrării unui cetățean al unui stat membru într-un alt stat membru, o dispoziție a dreptului internațional poate limita domeniul personal de aplicare al Directivei 2004/38, este necesar ca Curtea de Justiție să definească în mod exact întinderea unei asemenea limitări, ținând cont de faptul că Directiva 2004/38 nu prevede excepții sau derogări în acest sens.

A acțiune introdusă la 29 iulie 2010 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-379/10)

(2010/C 301/08)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Pignataro și M. Nolin, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că prin excluderea oricărei răspunderi a statului italian pentru despăgubirile acordate particularilor ca urmare a unei încălcări a dreptului Uniunii imputabilă unei instanțe naționale care judecă în ultimă instanță, în cazul în care o astfel de încălcare rezultă din activitatea de interpretare a unor norme juridice sau de apreciere a faptelor și a probelor efectuate de o asemenea instanță, și prin limitarea acestei răspunderi doar la cazurile de dol sau culpă gravă, în temeiul articolului 2 alineatele 1 și 2 din Legea nr. 117 din 13 aprilie 1988, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul principiului general al răspunderii statelor pentru încălcarea dreptului Uniunii de instanțele care judecă în ultimă instanță, principiu consfințit de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în jurisprudența sa.

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Legea nr. 117 din 13 aprilie 1988 privind repararea prejudiciilor cauzate în exercitarea funcțiilor jurisdicționale și răspunderea civilă a magistraților exclude orice răspundere a statului italian pentru despăgubirile acordate particularilor ca urmare a unei încălcări a dreptului Uniunii imputabilă unei instanțe naționale care judecă în ultimă instanță, în cazul în care o astfel de încălcare rezultă din activitatea de interpretare a unor norme juridice sau de apreciere a faptelor și a probelor efectuate de o asemenea instanță. În plus, limitează această răspundere doar la cazurile de dol sau culpă gravă.

(¹) JO L 158, p. 77, Ediție specială 05/vol. 7, p. 56.

În Hotărârea Traghetti, pronunțată în cauza C-173/03 (¹), Curtea a statuat că:

„Dreptul comunitar se opune unei legislații naționale care exclude, în general, răspunderea statului membru pentru despăgubirile acordate particularilor ca urmare a unei încălcări a dreptului comunitar imputabilă unei instanțe naționale care judecă în ultimă instanță, pentru motivul că încălcarea în cauză rezultă dintr-o interpretare a unor norme juridice sau dintr-o apreciere a faptelor și a probelor efectuate de o asemenea instanță.

Dreptul comunitar se opune totodată unei legislații naționale care limitează angajarea acestei răspunderi doar la cazurile de dol sau culpă gravă a judecătorului, dacă o asemenea limitare conduce la excluderea angajării răspunderii statului membru în cauză în alte situații în care a fost comisă o încălcare vădită a dreptului aplicabil, astfel cum a fost precizată la punctele 53-56 din Hotărârea pronunțată la 30 septembrie 2003 în cauza Köbler ⁽²⁾ (C-224/10)”.

Curtea a reținut așadar că Legea nr. 117 este incompatibilă cu jurisprudența sa. Această lege este încă în vigoare și aplicată. Prin urmare subzistă incompatibilitatea cu jurisprudența Curții.

⁽¹⁾ Rec. 2006, p. I-5177.

⁽²⁾ Rec. 2003, p. I-10239.

Recurs introdus la 2 august 2010 de Félix Muñoz Arraiza împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 9 iunie 2010 în cauza T-138/09, Félix Muñoz Arraiza/OAPI și Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja

(Cauza C-388/10 P)

(2010/C 301/09)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Félix Muñoz Arraiza (reprezentanți: J. Grimau Muñoz și J. Villamor Muguerza, avocați)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja

Concluziile recurentului

— Anularea Hotărârii din 9 iunie 2010 a Tribunalului (Camera a cincea) în cauza T-138/09 pentru motivul că mărcile invocate în susținerea opoziției sunt pe deplin compatibile cu marca comunitară „Riojavina”, cererea de înregistrare nr. 4 121 621;

— obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

A. Primul motiv de recurs este întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾ privind marca comunitară (denumit în continuare „RMC”). De asemenea, motivul întemeiat pe încălcarea acestui articol se împarte în două aspecte:

— Denaturarea faptelor, denaturarea listei produselor și serviciilor desemnate efectiv în cererea de înregistrare a mărcii și nerespectarea Hotărârii Canon pronunțate de Curte la 29 septembrie 1998 (C-39/97 ⁽²⁾), JO OAPI 12/98, p. 1419, punctul 23, în legătură cu hotărârile Curții din 9 decembrie 1981 (C-193/80) și din 15 octombrie 1985 (C-281/83).

În cadrul acestui aspect al motivului, reclamanta arată că Tribunalul a efectuat o limitare a listei produselor desemnate efectiv în cererea de înregistrare a mărcii comunitare „oțeturi” la „oțeturi din vin” pe baza a două argumente: primul constă în invocarea unei definiții normative, indirecte, indicate și naționale a noțiunii „oțet”, și anume prima dispoziție suplimentară a Legii spaniole 24/2003 cu privire la vița-de-vie și vin, în detrimentul definiției normative și directe întemeiate pe dreptul comunitar ce rezultă din hotărârile pronunțate de Curte la 9 decembrie 1981 (C-193/80) și respectiv la 15 octombrie 1985 (C-281/83). Aceste hotărâri arată în mod evident că dreptul comunitar definește oțetul ca o noțiune generică îndepărtându-l complet de orice conotație privind originea vinicolă. Al doilea argument potrivit căruia Tribunalul utilizează pentru a plasa pe același plan oțetul și oțetul de vin constă în a afirma că întreprinderile vinicole produc în mod obișnuit oțet din vin, fapt care denaturează faptele deoarece această afirmație este ea însăși întemeiată pe asimilarea categoriei „oțetului” cu cea a „oțetului din vin”. În plus, hotărârile C-193/80 și C-281/83 fac legătura între caracterul generic al oțetului și teritoriul relevant pentru a stabili o comparație în cadrul analizei riscului de confuzie. În schimb, Tribunalul denaturează teritoriul pertinent afirmând că oțetul cel mai frecvent consumat și produs „în lume” este oțetul de vin, precizându-se că teritoriul relevant este cel al Uniunii Europene.

— Nerespectarea normelor de procedură în materia administrării probelor și a sarcinii probei enunțate în hotărârile Curții din 14 septembrie 1999 (C-375/97) ⁽³⁾ și din 4 mai 1999 (cauzele conexe C-108/97 și C-109/97) ⁽⁴⁾.

În cadrul acestui aspect al motivului, reclamanta impută Tribunalului că a efectuat comparația semnelor bazându-se pe premisa, neconfirmată în procedură, a notorietății și/sau a caracterului distinctiv crescut al mărcii „Rioja”.

- B. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea, prin analogie, a articolului 43 din Regulamentul nr. 40/94 ⁽⁵⁾, în prezent articolul 42 din RMC.

Reclamanta impută Tribunalului că a limitat lista produselor și serviciilor desemnate efectiv din cauza declarării viitoare a mărcii solicitate, fapt posibil numai pentru mărcile înregistrate de cel puțin cinci ani și sub rezerva dovezii prealabile a utilizării solicitate de titularul mărcii atacate în temeiul articolului 42 alineatul (2) din RMC.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009, JO L 78, p. 1.

⁽²⁾ Rec. p. I-5507.

⁽³⁾ Rec. p. I-5421.

⁽⁴⁾ Rec. p. I-2779.

⁽⁵⁾ JO 1994 L 11, p. 1.

Acțiune introdusă la 4 august 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-397/10)

(2010/C 301/10)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezențanți: J.-P. Keppenne și I. V. Rogalski, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin impunerea obligațiilor următoare privind activitățile agenților de muncă temporară — activitatea de furnizare de forță de muncă trebuie să fie unicul obiect social al întreprinderii (pe teritoriul Regiunii Bruxelles-Capitale), trebuie să aibă o formă juridică particulară (pe teritoriul Regiunii Bruxelles-Capitale) și trebuie să dețină un capital social de minimum 30 987 (în Regiunea flamandă) — Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 56 TFUE;

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia invocă trei motive în susținerea acțiunii sale, întemeiate pe încălcarea articolului 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că acea cerință privind necesitatea ca activitatea de furnizare de forță de muncă să fie unicul obiect social al întreprinderii constituie un obstacol important pentru întreprinderile stabilite în alte state membre care ar fi autorizate să exercite acolo activități de altă natură. Astfel, această măsură obligă întreprinderile menționate să își modifice obiectul social pentru a furniza servicii, chiar cu titlu temporar, în Regiunea Bruxelles-Capitale.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, Comisia arată că obligația unei întreprinderi stabilite într-un alt stat membru de a avea o anumită formă sau un statut juridic deosebit constituie o restricție importantă la libera prestare a serviciilor. Obiectivul protecției lucrătorilor, invocat de pârât ca justificare ar putea de fapt să fie afectat de măsuri mai puțin restrictive, precum obligația unei întreprinderi de a demonstra că dispune de o asigurare corespunzătoare.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta critică, în sfârșit, obligația prevăzută de Regiunea flamandă de a deține un capital social de minimum 30 987 de euro, în măsura în care o astfel de cerință ar presupune faptul că anumite întreprinderi stabilite în alte state membre ar putea fi determinate să modifice capitalul lor social pentru a furniza servicii în Belgia, chiar cu titlu temporar. Or, mijloace mai puțin stricte, precum o garanție sau încheierea unui contract de asigurare ar permite pârâtei să atingă obiectivului protecției lucrătorilor pe care îl urmărește.

Recurs introdus la 6 august 2010 de Mediaset SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) pronunțate la 15 iunie 2010 în cauza T-177/07, Mediaset SpA/Comisia Europeană, supported by Sky Italia Srl

(Cauza C-403/10 P)

(2010/C 301/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Mediaset SpA (reprezențanți: K. Adamantopoulos, Dikigoros și G. Rossi, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană, Sky Italia Srl

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 15 iunie 2010 în cauza T-177/07;

- pronunțarea unei hotărâri definitive în litigiu, anulându-se decizia Comisiei care a fost atacată în primă instanță, sau, în subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului spre judecare; și
- obligarea intimitei și a intervenientei în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o dublă eroare de drept prin faptul că a considerat inadmisibile trimerile făcute de recurentă la domeniul de aplicare al articolului 4 alineatul (1) din Legea italiană nr. 350/2003, precum și motivul recurrenței privind diferența între noțiunile de i) selectivitate în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE și de ii) discriminare, care este diferit de neutralitatea tehnologică. În consecință, Tribunalul a săvârșit o eroare vădită de drept prin calificarea din punct de vedere juridic a legii italiene ca nefiind neutră din punct de vedere tehnologic.
2. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE prin faptul că a prezumat că natura „de a nu fi neutră din punct de vedere tehnologic” care se invocă în privința legii italiene conferea recurrenței în mod necesar un avantaj economic selectiv. În plus, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin declararea faptului că în mod întemeiat intimata a constatat existența unui avantaj economic pentru Mediaset, deși a omis (precum intimata) să califice din punct de vedere juridic drept avantaj economic specific pentru Mediaset o „creare de audiență” și o „pătrundere cu costuri mai reduse pe piață”, care au caracter abstracte și sunt doar prezumate. De asemenea, Tribunalul a furnizat o motivare inadecvată, contrară articolului 36 din Statutul Cușii, a denaturat în mod vădit faptele și a săvârșit o eroare de drept efectuând o interpretare eronată și denaturată a deciziei atacate la punctele 62-68 și 74-79 din hotărâre. Astfel, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept ca urmare a faptului că a înlocuit argumentația expusă în decizia atacată privind avantajul invocat pentru Mediaset cu propria argumentație și a interpretat elementele de probă prezentate într-un mod care încalcă textul punctelor 82-95 din decizia atacată și analiza din cuprinsul acestor puncte și denaturează aceste elemente de probă. Tribunalul a săvârșit de asemenea o eroare de drept în ceea ce privește noțiunea „beneficiar indirect”, precum și aplicarea și calificarea sa juridică în speță.
3. În plus, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a omis în totalitate să examineze diferitele motive invocate, pe de o parte, la punctele 93-96 și, pe de altă parte, la punctele 121-129 din cererea introductivă în ceea ce privește aprecierea compatibilității legii italiene cu articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE. În plus, Tribunalul nici nu a prezentat o motivare suficientă în această privință. Pe de altă parte, acesta a săvârșit o eroare de drept atunci când a aplicat articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE declarând legea italiană incompatibilă cu piața comună, având ca unic

temei nerespectarea invocată a principiului neutralității tehnologice din cauza excluderii invocate din domeniul de aplicare al legii italiene a decodoarelor pentru recepția via satelit, *quod non*. De asemenea, a săvârșit o eroare de drept prin admiterea faptului că intimata a omis să aprecieze din punct de vedere juridic efectele distorsionante ale măsurii pe piața televiziunii cu plată, printr-un control juridic, economic și comparativ adecvat: a) al denaturărilor specifice ale concurenței pe piața televiziunii cu plată; și b) al pretensei existențe a avantajului economic. Acesta din urmă fusese doar prezumat într-o primă etapă și considerat incompatibil cu piața comună din cauza faptului că nu era — astfel cum se pretindea — neutru din punct de vedere tehnologic. De asemenea, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a prezentat o motivare inadecvată prin respingerea celui de al treilea motiv al cererii introductive. Tribunalul nu numai că a prezentat în mod inexact și a interpretat incorect respectivul motiv și argumentele privind motivarea contradictorie a deciziei atacate, ci, în plus, nici nu a examinat aceste argumente și, în consecință, le-a respins ca neîntemeiate.

4. În ultimul rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a aplicat articolul 14 din Regulamentul nr. 659/1999⁽¹⁾ prin faptul că nu a considerat că viciile deciziei atacate privind avantajul economic pretins a fi fost conferit fac de fapt imposibilă recuperarea ajutorului de stat invocat, încălcându-se principiul securității juridice. Decizia atacată a fost așadar lipsită de o cale de atac eficientă și transparentă, precum și de o metodologie de remediere pertinentă. În plus, Tribunalul a interpretat incorect motivele invocate de recurentă în această privință și a săvârșit o eroare de drept considerând că decizia atacată permitea restabilirea situației anterioare.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Regatul Unit) la 18 august 2010 — Deo Antoine Homawoo/GMF Assurances SA

(Cauza C-412/10)

(2010/C 301/12)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Deo Antoine Homawoo

Pârâtă: GMF Assurances SA

Întrebările preliminare

1. Articolele 31 și 32 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale („Roma II”), coroborate cu articolul 297 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că impun instanțelor naționale să aplice Regulamentul Roma II, și în special articolul 15 litera (c) din regulament, într-o cauză în care faptul cauzator de prejudicii a avut loc la 29 august 2007?
2. Răspunsul la prima întrebare este influențat de vreunul dintre următoarele aspecte:
 - (i) acțiunea în despăgubire a fost introdusă la 8 ianuarie 2009;
 - (ii) instanța națională nu se pronunțase cu privire la legea aplicabilă înainte de 11 ianuarie 2009?

⁽¹⁾ JO L 199, p. 40.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Franța) la 19 august 2010 — Société Veleclair/Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

(Cauza C-414/10)

(2010/C 301/13)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Société Veleclair

Pârât: Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

Întrebarea preliminară

Articolul 17 alineatul (2) litera (b) din A șasea directivă ⁽¹⁾ permite unui stat membru să condiționeze, ținând cont în special de riscurile de fraudă, dreptul de deducere a taxei pe

valoarea adăugată la import de plata efectivă a acestei taxe de către persoana obligată la plată, atunci când persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată la import și titularul dreptului de deducere aferent sunt, ca în Franța, aceeași persoană?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 20 august 2010 — Galina Meister/Speech Design Carrier Systems GmbH

(Cauza C-415/10)

(2010/C 301/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Galina Meister

Pârâtă: Speech Design Carrier Systems GmbH

Întrebările preliminare

1. Articolul 19 alineatul (1) din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) și articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, precum și articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretate în sensul că unui lucrător care arată că îndeplinește condițiile pentru un post scos la concurs de un angajator trebuie să i se acorde, în cazul respingerii candidaturii sale, dreptul de a fi informat de către angajatorul respectiv cu privire la faptul dacă acesta a recrutat un alt candidat și, în cazul unui răspuns afirmativ, pe baza căror criterii s-a realizat această recrutare?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Împrejurarea că angajatorul nu comunică informația solicitată constituie un fapt care permite să se prezume existența discriminării susținute de lucrător?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Republica Slovacia) la 23 august 2010 — Jozef Križan și alții/Slovenská inšpekcia životného prostredia

(Cauza C-416/10)

(2010/C 301/15)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din acțiunea principală

Apelanți: Jozef Križan, Katarína Aksamitová, Gabriela Kokošková, Jozef Kokoška, Martina Strezenická, Jozef Strezenický, Peter Šidlo, Lenka Šidlová, Drahoslava Šidlová, Milan Šimovič, Elena Šimovičová, Stanislav Aksamit, Tomáš Pitoňák, Petra Pitoňáková, Mária Križanová, Vladimír Mizerák, Lubomír Pevný, Darina Brunovská, Mária Fišerová, Lenka Fišerová, Peter Zvolenský, Katarína Zvolenská, Kamila Mizeráková, Anna Konfráterová, Milan Konfráter, Michaela Konfráterová, Tomáš Pavlovič, Jozef Krivošík, Ema Krivošíková, Eva Pavlovičová, Jaroslav Pavlovič, Pavol Šipoš, Martina Šipošová, Jozefína Šipošová, Zuzana Šipošová, Ivan Čaputa, Zuzana Čaputová, Štefan Strapák, Katarína Strapáková, František Slezák, Agnesa Slezáková, Vincent Zimka, Elena Zimková, Marián Šipoš, mesto Pezinok

Intimat: Slovenská inšpekcia životného prostredia

Întrebările preliminare

1. Dreptul comunitar (mai precis articolul 267 TFUE) impune sau permite instanței supreme a unui stat membru să adreseze din oficiu Curții de Justiție a Uniunii Europene o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare inclusiv în cazul în care situația din acțiunea principală este următoarea: instanța constituțională a anulat hotărârea instanței supreme, întemeiată în principal pe aplicarea dreptului comunitar în domeniul protecției mediului, obligând această instanță să respecte aprecierile juridice ale instanței constituționale întemeiate pe încălcarea drepturilor constituționale procedurale și materiale ale unei părți la procedura jurisdicțională, fără a lua în considerare deloc aspectele de drept comunitar ale litigiului? Cu alte cuvinte: în cazul în care instanța constituțională, în calitate de instanță de ultim grad, nu a ajuns în această procedură la concluzia că este necesar să adreseze o întrebare preliminară Curții de Justiție a Uniunii Europene și a exclus provizoriu aplicarea dreptului la un mediu corespunzător și la protecția acestuia în acțiunea principală?
2. Este posibilă realizarea obiectivului fundamental al prevenirii integrate – definit în special în considerentele (8), (9) și (23) din preambul, precum și în articolele 1 și 15 din Directiva 96/61/CE a Consiliului privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽¹⁾ și, în general, în dreptul comunitar al mediului – cu alte cuvinte prevenirea și reducerea poluării mediului inclusiv prin participarea publicului la obiectivul de a atinge un nivel ridicat de protecție a mediului în ansamblul său, prin intermediul unei proceduri în care publicului interesat nu îi este garantat, la începutul procedurii privind prevenirea integrată, accesul la întreaga documentație relevantă (dispozițiile articolului 6 coroborate cu dispozițiile articolului 15 din Directiva 96/61/CE), în special la decizia de amplasare a unei instalații – depozit de deșeuri, dar, în cadrul procedurii în primă instanță, documentul lipsă este prezentat imediat solicitanților cu condiția de a nu fi divulgat celorlalte părți procesuale, întrucât este vorba despre un document acoperit de secretul comercial, în condițiile în care se poate considera în mod întemeiat că decizia privind amplasarea instalației (în special motivarea acesteia) va influența în mod substanțial sugestiile, observațiile sau alte propuneri depuse?
3. Sunt îndeplinite obiectivele Directivei 85/337/CEE a Consiliului privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ⁽²⁾ în special din punctul de vedere al dreptului comunitar al mediului și mai precis din punctul de vedere al condiției prevăzute la articolul 2, potrivit căreia, înainte de a fi autorizate, anumite proiecte trebuie să fi fost evaluate în ceea ce privește efectele lor asupra mediului, în cazul în care avizul inițial adoptat de Ministerul Mediului în anul 1999 prin care era încheiată în trecut o procedură de evaluare a efectelor asupra mediului (EEM) este prelungit după mai mulți ani printr-o simplă decizie fără a desfășura mai întâi o nouă procedură EEM? Cu alte cuvinte: se poate considera că, odată emisă, o decizie adoptată în temeiul Directivei 85/337/CEE a Consiliului are o validitate nelimitată?
4. Condiția generală prevăzută de Directiva 96/61/CE (în special în preambulul acesteia și la articolele 1 și 15a) — în temeiul căreia fiecare stat membru asigură prevenirea și reducerea poluării inclusiv prin punerea la dispoziția publicului interesat a unor căi de atac administrative sau jurisdicționale corecte, echitabile și rapide — coroborată cu articolul 10a din Directiva 85/337/CEE, precum și cu articolul 6 și cu articolul 9 alineatele (2) și (4) din Convenția de la Aarhus cuprinde și posibilitatea publicului menționat de a solicita adoptarea unei măsuri provizorii,

administrative sau jurisdicționale în temeiul dreptului național (de exemplu, o ordonanță de suspendare a executării unei decizii integrate), care să permită în mod provizoriu, cu alte cuvinte până la decizia pe fond, întreruperea realizării instalației proiectate?

5. Este posibil ca printr-o hotărâre judecătorească ce îndeplinește condițiile prevăzute de Directiva 96/61/CE, de Directiva 85/337/CEE sau la articolul 9 alineatele (2) și (4) din Convenția de la Aarhus — în aplicarea dreptului publicului, prevăzut în dispozițiile respective, la o protecție jurisdicțională echitabilă în temeiul articolului 191 alineatele (1) și (2) TFUE privind politica Uniunii Europene în domeniul mediului — să se aducă atingere în mod nelegitim dreptului de proprietate al unui exploatant asupra instalației, astfel cum este acesta garantat de exemplu prin articolul 1 din Protocolul adițional la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de exemplu, prin anularea în cadrul procedurii jurisdicționale a autorizației integrate definitive acordate în mod valabil solicitantului pentru o nouă instalație?

⁽¹⁾ JO L 257, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 183.

⁽²⁾ JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Germania) la 23 august 2010 — Wolfgang Hofmann/Freistaat Bayern

(Cauza C-419/10)

(2010/C 301/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Wolfgang Hofmann

Pârât: Freistaat Bayern

Întrebarea preliminară

Articolul 2 alineatul (1) și articolul 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că este necesar ca un stat membru să refuze recunoașterea valabilității unui permis de conducere eliberat de un alt stat membru unei persoane în afara perioadei de interdicție de a solicita un nou permis, impusă

persoanei vizate în cazul în care permisul de conducere i-a fost retras pe teritoriul primului stat membru, iar la data eliberării permisului de conducere persoana avea reședința pe teritoriul membru emitent?

⁽¹⁾ JO L 403/18, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit) la 27 august 2010 — Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Cauza C-422/10)

(2010/C 301/17)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago

Pârât: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Întrebarea preliminară

Regulamentul CSP și, în special articolul 3 litera (b) din acesta, permite acordarea unui certificat suplimentar de protecție pentru un principiu activ unic sau pentru o combinație de principii active în cazul în care:

- (a) un brevet de bază în vigoare protejează principiul activ unic sau combinația de principii active, în sensul articolului 3 litera (a) din Regulamentul CSP; și
- (b) un medicament care conține principiul activ unic sau combinația de principii active împreună cu unul sau cu mai multe alte principii active face obiectul unei autorizații valabile acordate în conformitate cu Directiva 2001/83/CE ⁽¹⁾ sau cu Directiva 2001/82/CE ⁽²⁾, ce reprezintă prima autorizație de introducere pe piață, prin care se permite introducerea pe piață a principiului activ unic sau a combinației de principii active?

⁽¹⁾ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare (JO L 311, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 31, p. 200).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesverwaltungsgerichts (Germania) la 31 august 2010 — Tomasz Ziolkowski/Land Berlin

(Cauza C-424/10)

(2010/C 301/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Tomasz Ziolkowski

Pârât: Land Berlin

Întrebările preliminare

1. Articolul 16 alineatul (1) prima teză din Directiva 2004/38/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că acesta conferă unui cetățean al Uniunii care, în cursul unei perioade mai mari de cinci ani, are reședința legală, numai în temeiul dreptului național, pe teritoriul unui stat membru, dar care nu a îndeplinit în această perioadă și condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE, un drept de ședere permanentă pe teritoriul acestui stat?
2. La aprecierea șederii legale, în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE, trebuie luate în considerare și perioadele de ședere ale cetățeanului Uniunii pe teritoriul statului membru gazdă anterioare aderării statului membru de origine al acestuia la Uniunea Europeană?

⁽¹⁾ Directiva 2004/38/EE Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesverwaltungsgerichts (Germania) la 31 august 2010 — Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja/Land Berlin

(Cauza C-425/10)

(2010/C 301/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja

Pârât: Land Berlin

Întrebările preliminare

1. Articolul 16 alineatul (1) prima teză din Directiva 2004/38/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că acesta conferă unui cetățean al Uniunii care, în cursul unei perioade mai mari de cinci ani, are reședința legală, numai în temeiul dreptului național, pe teritoriul unui stat membru, dar care nu a îndeplinit în această perioadă și condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE, un drept de ședere permanentă pe teritoriul acestui stat?
2. La aprecierea șederii legale, în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE, trebuie luate în considerare și perioadele de ședere ale cetățeanului Uniunii pe teritoriul statului membru gazdă anterioare aderării statului membru de origine al acestuia la Uniunea Europeană?

⁽¹⁾ Directiva 2004/38/EE Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56)

Recurs introdus la 2 septembrie 2010 de X Technology Swiss GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) pronunțate la 15 iunie 2010 în cauza T-547/08 — X Technologie Swiss GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-429/10 P)

(2010/C 301/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: X Technology Swiss GmbH (reprezentanți: A. Herbertz și R. Jung, avocați)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 16 iunie 2010, T-547/08 și a Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 6 octombrie 2008 — R 846/2008-4;

— obligarea Oficiului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs are ca obiect hotărârea Tribunalului prin care acesta a respins acțiunea recurente ce viza anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 6 octombrie 2008 privind respingerea cererii sale de înregistrare a unei mărci de poziție, reprezentată de culoarea portocalie a vârfului unei șosete.

Recurenta susține că Tribunalul a interpretat în mod nerelevant și greșit din punct de vedere juridic motivul absolut de refuz al înregistrării mărcilor care sunt lipsite de caracter distinctiv, prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară. Potrivit recurente, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a impus, în decizia atacată, condiții mai stricte în privința caracterului distinctiv.

Recurenta consideră că, la aprecierea caracterului distinctiv, nu trebuie avute în vedere numai caracteristicile mărcii considerate în mod individual, ci de asemenea impresia generală a mărcii în raport cu mărfurile în cauză. Aceasta înseamnă că eventualul caracter distinctiv al mărcii a cărei înregistrare se solicită trebuie examinat, pe de o parte, în raport cu diferitele elemente constitutive ale acesteia, precum forma, poziția sau culoarea, însă pe de altă parte, și în raport cu impresia generală produsă de marcă, ceea ce nu s-a realizat de Tribunal. În contextul unei astfel de examinări, pe de altă parte trebuie să se țină cont, în principiu, de faptul că un anumit grad de distinctivitate este suficient pentru ca o marcă să poată fi înregistrată.

Recurenta arată că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a amplificat cerințele legate de caracterul distinctiv al mărcii a cărei înregistrare este solicitată, referindu-se la jurisprudența privind mărcile tridimensionale, care constau în aspectul mărfii înseși, și privind mărcile figurative care constau într-o reprezentare bidimensională a mărfii. Această jurisprudență nu este aplicabilă mărcii a cărei înregistrare se solicită, întrucât marca recurente nu este o marcă tridimensională și nu există un element de comparație care ar putea face posibilă aplicarea în cazul mărcii a cărei înregistrare se solicită a jurisprudenței legate de alte mărci. Spre deosebire de mărcile vizate de jurisprudența citată, marca recurente nu privește decât o parte infimă a produselor pe care le desemnează. Potrivit recurente, nu se poate compara un semn precis delimitat și definit sub aspectul culorii, care este redus ca dimensiuni în raport cu produsul pe care îl desemnează, cu o marcă constând în întregime în aspectul mărfii înseși.

Recurenta susține că, chiar dacă se presupune că jurisprudența privind mărcile tridimensionale este aplicabilă mărcii a cărei înregistrare se solicită, decizia Tribunalului este afectată de o eroare de drept. Recurenta consideră astfel că marca îndeplinește condițiile stabilite în jurisprudență în materia mărcilor tridimensionale. Aceasta se îndepărtează în mod considerabil de normă și de uzanțele în materie și îndeplinește funcția sa esențială ce constă în indicarea originii. Nu este posibil să se urmeze raționamentul Tribunalului în legătură cu gradul de atenție al publicului relevant: consumatorul este deosebit de atent și ține cont în special de mărci atunci când este vorba despre articole pe care nu le poate proba înainte de cumpărare. Pe de altă parte, Tribunalul nu a examinat în mod suficient de aprofundat argumentul recurente privind faptul că marca a cărei înregistrare se solicită vizează o nuanță de culoare definită cu precizie. În măsura în care Tribunalul consideră că în mod frecvent mărcile sunt plasate pe șosete pentru sport, este greu de înțeles pentru ce motiv o culoare care, pentru a atrage atenția, se găsește întotdeauna în același loc și are întotdeauna aceeași nuanță nu ar putea constitui o astfel de marcă susceptibilă a fi înregistrată.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 2 septembrie 2010 — Hristo Gaydarov/Director na Glavna direktsia „Ohranitelna politsia” pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Cauza C-430/10)

(2010/C 301/21)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Hristo Gaydarov

Pârât: Director na Glavna direktsia „Ohranitelna politsia” pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

Întrebările preliminare

1. În împrejurările din acțiunea principală, articolul 27 alineatele (1) și (2) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că este aplicabil atunci când unui resortisant al unui stat membru i se interzice părăsirea teritoriului propriului stat deoarece a săvârșit într-un stat terț o infracțiune care are ca obiect substanțele narcotice, în măsura în care coexistă următoarele împrejurări:
 - 1.1. dispozițiile menționate ale directivei nu au fost transpuse în mod expres în privința propriilor resortisanți ai statului membru;
 - 1.2. motivele menționate de legiuitorul național în vederea adoptării obiectivelor admise pentru o restricție privind libera circulație a cetățenilor bulgari se întemeiază pe Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen)⁽²⁾ și
 - 1.3. aplicarea măsurilor administrative se realizează în temeiul articolului 71 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985, precum și cu respectarea considerentelor (5) și (20) ale Regulamentului (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen)
2. În împrejurările din acțiunea principală, din restricțiile și condițiile prevăzute pentru exercitarea dreptului la liberă

circulație al cetățenilor Uniunii, precum și din dispozițiile adoptate pentru aplicarea acestora în conformitate cu dreptul Uniunii, printre care se numără articolul 71 alineatele (1), (2) și (5) din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen coroborat cu considerentele (5) și (20) ale Regulamentului (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), rezultă că este permisă o normă juridică națională care prevede că un stat membru îi aplică unui cetățean al acestuia măsura administrativă coercitivă care „îi interzice să părăsească țara” pentru săvârșirea unei infracțiuni care are ca obiect substanțe narcotice, dacă cetățeanul respectiv a fost condamnat pentru această faptă de instanța unui stat terț?

3. În împrejurările din acțiunea principală, restricțiile și condițiile prevăzute pentru exercitarea dreptului de liberă circulație al cetățenilor Uniunii, precum și dispozițiile adoptate pentru aplicarea acestora în conformitate cu dreptul Uniunii, printre care se numără articolul 71 alineatele (1), (2) și (5) din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen coroborat cu considerentele (5) și (20) la Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), trebuie interpretate în sensul că, prin condamnarea cetățeanului unui stat membru de instanța unui stat terț pentru o faptă încadrată conform dreptului acestui stat membru ca infracțiune gravă săvârșită cu intenție care are ca obiect substanțe narcotice, se consideră că, din motive de prevenție generală și specială, inclusiv asigurarea într-o mai mare măsură a protecției sănătății altor persoane pe baza principiului precauției, comportamentul personal al cetățeanului respectiv reprezintă o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății pe o perioadă viitoare stabilită cu exactitate prin lege, care nu are legătură cu perioada de executare a pedepsei aplicate, dar care se încadrează în termenul de reabilitare?

⁽¹⁾ JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56.

⁽²⁾ JO L 105, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 8, p. 5.

Acțiune introdusă la 1 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-431/10)

(2010/C 301/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Condou-Durande, A.-A. Gilly, agenți)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/85/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat sau, în orice caz, prin faptul că nu au fost comunicate măsurile de transpunere în dreptul național a dispozițiilor menționate, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei respective;

— obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Perioada în care directiva trebuia să fie transpusă a expirat la 1 decembrie 2007. Perioada în care articolul 15 din directivă trebuia să fie transpus a expirat la 1 decembrie 2008.

⁽¹⁾ JO L 326, p. 13.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) la 26 august 2010 — Ministerie van Financiën și Openbaar Ministerie/Aboukacem Chihabi și alții

(Cauza C-432/10)

(2010/C 301/23)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Acțiune penală pusă în mișcare de: Ministerie van Financiën

Openbaar Ministerie

Inculpați:

Aboukacem Chihabi și alții

Întrebările preliminare

(a) Cu privire la articolul 221 din Codul vamal comunitar

1. Articolul 221 alineatul (1) și articolul 221 alineatul (3) din Codul vamal comunitar (înstituit prin Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului [...])⁽¹⁾, în versiunea anterioară modificării prin articolul 1 punctul 17 din Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000 [...] ⁽²⁾, trebuie interpretate în sensul că un document în care se menționează valoarea taxelor la import și care este adus la cunoștința debitorului vamal de autoritățile vamale este considerat comunicare a valorii taxelor către debitorul vamal în sensul articolului 221 alineatul (1) și articolului 221 alineatul (3) din Codul vamal numai dacă valoarea taxelor a fost înscrisă în evidența contabilă de către autoritățile vamale (cu alte cuvinte, aceasta a fost înregistrată în contabilitate sau pe orice alt suport care îndeplinește această funcție), înainte ca aceasta să fi fost adusă la cunoștința debitorului prin intermediul documentului menționat anterior?
2. Încălcarea articolului 221 alineatul (1) din Codul vamal [Regulamentul (CEE) nr. 2913/92], potrivit căruia înscrisa în evidența contabilă a unei datorii vamale trebuie să fie anterioară comunicării acesteia, în sensul că s-a stabilit că această comunicare a datoriei vamale (2 iulie 2004) s-a efectuat înainte de înscrisa în evidența contabilă (al doilea trimestru al anului 2005), are drept rezultat pierderea dreptului administrației de recuperare ulterioară?
3. Articolul 221 alineatul (1) din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că nu se poate efectua în mod valabil comunicarea unei datorii vamale către un presupus debitor vamal dacă nu poate fi prezentată dovada unei înscrisi anterioare a datoriei vamale în evidența contabilă?
4. Comunicarea către debitor a unei datorii vamale în sensul articolului 221 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar trebuie considerată nulă sau inexistentă în lipsa unei înscrisi contabile anterioare acestei comunicări, astfel încât datoria vamală nu poate fi percepută de autoritățile vamale, cu excepția cazului în care ulterior, după înscrisa contabilă a datoriei vamale, are loc o nouă comunicare în termenul stabilit în acest sens?

(b) Cu privire la articolul 202 din Codul vamal comunitar

1. Articolul 202 alineatul (1) litera (a) din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că mărfurile supuse taxelor la import sunt introduse ilegal pe teritoriul vamal al Comunității pentru simplul fapt că aceste mărfuri au fost înscrise în declarația sumară, în conformitate cu articolul 43 din Codul vamal, cu o descriere incorectă, cu toate că

articolul 202 alineatul (1) al doilea paragraf din Codul vamal face trimitere exclusiv la articolele 38-41 și la articolul 177 a doua liniuță din Codul vamal, iar nu la articolul 43 din Codul vamal,

obligția în conformitate cu articolul 199 din Regulamentul nr. 2454/93 privind corectitudinea datelor de

referință cuprinse în declarație se referă numai la declarația vamală, iar nu la declarația sumară,

persoanei care trebuie să întocmească declarația sumară îi este imposibil, din punct de vedere practic și juridic, să verifice ce mărfuri se află în containere?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: articolul 202 alineatul (3) din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că o persoană (agentul maritim), care depune declarația sumară în numele și pe seama contractantului său (compania maritimă), trebuie considerată „persoana care introduce ilegal astfel de mărfuri”, potrivit primei liniuțe a acestei dispoziții, pentru simplul fapt al unei descrieri incorecte în cuprinsul declarației sumare?
3. În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare: articolul 202 alineatul (3) din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că acesta se opune unei prevederi naționale precum articolul 24 alineatul (2) din Legea generală privind taxele vamale și accizele, potrivit căreia o persoană care a depus o declarație sumară în numele și pe seama unei alte persoane devine în mod automat debitorul datoriei vamale, fără ca persoana respectivă să aibă posibilitatea să demonstreze că nu a participat la transportul ilegal al mărfurilor și că nu a știut sau că nu ar fi trebuit să știe în mod normal că marfa a fost introdusă ilegal pe teritoriul vamal?
4. Articolul 5 din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că acesta se opune unei prevederi naționale precum articolul 24 alineatul (2) din Legea generală privind taxele vamale și accizele care interzice recurgerea la reprezentarea directă, mai exact la reprezentarea de către o persoană care acționează în numele și pe seama contractantului, deoarece în cazul unei declarații sumare care conține o descriere incorectă, persoana respectivă va fi automat obligată să răspundă pentru datoria vamală?
5. În cazul în care se depune o declarație sumară care cuprinde o descriere incorectă a mărfii transportate, în urma căreia ia naștere o datorie vamală în conformitate cu articolul 202 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, persoana care a întocmit și a semnat declarația sumară, în calitate de reprezentant direct sau indirect al persoanei care a introdus marfa pe teritoriul vamal al Comunității, trebuie considerată autoarea introducerii ilegale a mărfii și, prin urmare, debitorul vamal în sensul articolului 202 alineatul (3) prima liniuță din regulamentul menționat, dacă la depunerea declarației sumare aceasta s-a bazat exclusiv pe informațiile care i-au fost puse la dispoziție de căpitanul navei cu care au fost transportate mărfurile în Comunitate și dacă, având în vedere cantitatea extrem de mare de containere de la bordul navei care trebuie descărcate în portul de sosire, acestea i-a fost într-adevăr imposibil să verifice dacă conținutul containerelor prezentate autorităților vamale corespundea efectiv cu documentul pus la dispoziție pe baza căruia a fost întocmită declarația sumară?

6. Căpitanul navei și compania de transport maritim pe care acesta o reprezintă trebuie considerați autori ai transportului ilegal de mărfuri în Comunitate și, prin urmare, debitori vamali în sensul articolului 202 alineatul (3) prima liniuță din Regulamentul nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, în cazul în care o declarație sumară, care cuprinde o descriere incorectă a mărfii transportate, a fost depusă pe baza informațiilor oferite de căpitan prin reprezentantul său, luând astfel naștere o datorie vamală în temeiul articolului 202 alineatul (1) din prezentul regulament pentru introducerea ilegală de mărfuri în Comunitate?
7. În cazul unui răspuns negativ la a cincea și/sau la a șasea întrebare: în condițiile date, persoanele menționate în întrebarea a cincea și/sau a șasea pot fi considerate debitori vamali în sensul articolului 202 alineatul (3) a doua liniuță din Regulamentul nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar?

(¹) Regulamentul de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58).

(²) Regulamentul de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 311, p. 17, Ediție specială, 02/vol. 13, p. 12).

Recurs introdus la 3 septembrie 2010 de Volker Mauerhofer împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 29 iunie 2010 în cauza T-515/08, Volker Mauerhofer/Comisia Europeană

(Cauza C-433/10 P)

(2010/C 301/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Volker Mauerhofer (reprezentant: J. Schartmüller, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- Anularea ordonanței atacate;
- soluționarea definitivă a fondului cauzei și anularea măsurii în litigiu sau, în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal pentru a se pronunța din nou asupra cauzei și;
- exercitarea competenței sale asupra fondului și acordarea sumei de 5 500 de euro cu titlu de compensație pentru prejudiciul economic rezultat din comportamentul nelegitim avut cu ocazia adoptării măsurii în litigiu și din lipsa unor instrucțiuni corespunzătoare pentru șeful echipei (expert 1);

- obligarea echipei de asistență a contractului-cadru să prezinte formularul de evaluare a contractantului încheiat cu privire la proiectul care face obiectul litigiului;
- obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în primă instanță și recursului.

Motivele și principalele argumente

Recurentul susține că ordonanța atacată trebuie anulată pentru următoarele motive:

- denaturarea faptelor în privința revizuirii lingvistice a contribuției recurentului;
- analiza necorespunzătoare a motivării ordonanței atacate în privința revizuirii lingvistice;
- analiza necorespunzătoare a problemei referitoare la performanța recurentului;
- constatarea nelegală potrivit căreia decizia atacată nu afectează poziția recurentului în calitate de terț;
- constatarea nelegală potrivit căreia măsura în litigiu nu a determinat nicio modificare a situației juridice a recurentului;
- constatarea nelegală potrivit căreia măsura în litigiu nu a fost adoptată de intimată în exercitarea competențelor sale de autoritate publică;
- constatarea nelegală potrivit căreia măsura în litigiu a fost formalizată în timp util și în mod corect;
- încălcarea nelegitimă a intereselor recurentului prin nerespectarea procedurilor prevăzute;
- încălcarea principiului egalității de tratament ca principiu general al dreptului comunitar și încălcarea drepturilor fundamentale ale recurentului;
- constatarea nelegală a unei schimbări neesențiale în distribuirea zilelor între experți;
- încălcarea principiului general al dreptului comunitar privind dreptul de a fi ascultat.

Acțiune introdusă la 15 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-445/10)

(2010/C 301/25)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Egerer și A. Alcover San Pedro, Bevollmächtigte)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită:

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma complet Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) ⁽¹⁾ sau prin necomunicarea acestora în mod complet Comisiei, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 14 mai 2009.

⁽¹⁾ JO L 108, p. 1.

Recurs introdus la 15 septembrie 2010 de Grain Millers, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) pronunțate la 9 iulie 2010 în cauza T-430/08 — Grain Millers, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Grain Millers GmbH & Co. KG

(Cauza C-447/10 P)

(2010/C 301/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Grain Millers, Inc. (reprezentanți: L.-E. Ström, K. Martinsson, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Grain Millers GmbH & Co. KG

Concluziile recurentului

- Anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea), pronunțată în cauza T-430/08 la 9 iulie 2010 prin care a confirmat Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 23 iulie 2008 (cauza R 478/2007-2) privind o procedură de opoziție între Grain Millers GmbH & Co. KG și Grain Millers, Inc. și obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate la Curte și la Tribunal și obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedurile care s-au aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI și a diviziei de opoziție a OAPI.

Motivele și principalele argumente

Cauza privește problema dacă Grain Millers GmbH & KG a dovedit în mod suficient utilizarea semnului GRAIN MILLERS pentru a îndeplini condițiile prevăzute la articolul 8 alineatul (4) din regulament ⁽¹⁾, astfel încât cererea recurentei nr. 003650256 de înregistrare a semnului GRAIN MILLERS ca marcă comunitară să fie respinsă.

Tribunalul s-a pronunțat, în cauza Moreira da Fonseca/OAPI — General Óptica (GENERAL OPTICA) (T-318/06-T-321/06, Rep., p. II-649, punctele 33-35), cu privire la interpretarea scopului condiției ca „incident[ă] nu [fie] numai pe plan local” prevăzute la articolul 8 alineatul (4) din regulament, care urmărește limitarea situațiilor de conflict doar la cele dintre semnele cu adevărat semnificative, dat fiind că această condiție trebuie examinată nu doar din punctul de vedere al dimensiunii geografice, ci și al dimensiunii economice a aplicabilității semnului, care este analizată în funcție de durata pe parcursul căreia își îndeplinește funcția în comerț și de intensitatea utilizării. Totuși, în decizia atacată, Tribunalul nu a urmat această abordare și nimic nu sugerează că Tribunalul a fost măcar conștient de principiile stabilite în hotărârea susmenționată.

Recurenta susține că Tribunalul a constatat în mod eronat că articolul 8 alineatul (4) nu impune să se facă dovada utilizării serioase a semnului în vederea susținerii opoziției, astfel cum prevede articolul 43 alineatul (2) din regulament.

Tribunalul a ignorat în mod eronat jurisprudența anterioară privind analiza probelor și cerința privind standardul obligației de probă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 a Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, p.1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Recurs introdus la 16 septembrie 2010 de AstraZeneca AB, AstraZeneca plc împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) pronunțate la 1 iulie 2010 în cauza T-321/05, AstraZeneca AB, AstraZeneca plc/Comisia Europeană

(Cauza C-457/10 P)

(2010/C 301/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: AstraZeneca AB, AstraZeneca plc (reprezentanți: M. Brealey QC, M. Hoskins QC, D. Jowell, Barristers, F. Murphy, Solicitor)

Celelalte părți în proces: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA), Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 1 iulie 2010 pronunțată în cauza T-321/05;
- anularea Deciziei C(2005) 1757 final a Comisiei din 15 iunie 2005 (Cazul COMP/A.37.507/F3-AstraZeneca);
- în subsidiar, reducerea, potrivit aprecierii Curții, a amenzii aplicate recurentelor prin articolul 2 din decizia atacată;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurentele invocă mai multe erori de drept conținute de hotărârea atacată. Erorile sunt rezumate separat, după cum urmează:

Definirea pieței relevante. Tribunalul a comis o eroare de drept însușindu-și constatările Comisiei din decizia atacată cu privire la piața relevantă a produselor, anume că pentru perioada 1993-2000 inhibitorii pompei de protoni (denumite în continuare „IPP”) constituiau o piață de sine stătătoare. În acest cadru se invocă două motive de recurs.

Primul motiv de recurs are două aspecte principale. În primul rând, Tribunalul a comis o eroare neefectuând o analiză temporală a probelor și făcând astfel constatări referitoare la piața relevantă a produselor din anul 1993 pe baza concurenței dintre IPP și anti-H2 din anul 2000. În al doilea rând, Tribunalul, pe baza irelevanței practicilor medicilor care prescriu medicamente, caracterizate de „inertie”, pentru exercițiul de definire a pieței, a comis o eroare ignorând faptul că creșterea utilizării IPP a fost graduală.

Al doilea motiv de recurs se referă la faptul că problema costului total al unui tratament cu anti-H2 în comparație cu costul total al unui tratament cu IPP este fundamentală pentru orice pretinsă încredere în diferențierea prețurilor în cadrul exercițiului de definire a pieței iar Tribunalul a comis o eroare neluând în considerare costul total al unui tratament.

Primul abuz de poziție dominantă referitor la certificatele suplimentare de protecție. Motivele de recurs referitoare la primul abuz prezintă două aspecte. În primul rând, Tribunalul a comis o eroare de drept în ceea ce privește aprecierea referitoare la concurența bazată pe merite. Tribunalul a înlăturat în mod greșit ca irelevante, apreciind că declarațiile recurentelor în fața oficiilor de brevete erau în mod obiectiv înșelătoare, caracterul rezonabil și buna credință a recurentelor în ceea ce privește dreptul legal la un CSP. Lipsa de transparență este insuficientă pentru constatarea unui abuz de drept, ar trebui să existe o cerință privind o inducere în eroare intenționată. În al doilea rând, Tribunalul a comis o eroare de drept în ceea ce privește aprecierea împrejurărilor care constituie

comportamente de natură să restrângă concurența. Tribunalul a comis o eroare considerând că faptul că a fost formulată o simplă cerere de recunoaștere a unui drept de proprietate intelectuală care ar putea intra în vigoare 5-6 ani mai târziu putea constitui un comportament de natură să restrângă concurența indiferent dacă dreptul este în cele din urmă recunoscut și/sau aplicat. Și aceasta deoarece comportamentul nu are legătură sau este prea îndepărtat de piața pretins afectată.

Al doilea abuz de poziție dominantă: retragerea autorizațiilor de introducere pe piață. Motivele de recurs cu privire la al doilea abuz prezintă două aspecte. În primul rând, Tribunalul a comis o eroare de drept în ceea ce privește aprecierea referitoare la concurența bazată pe merite. Tribunalul a statuat în mod eronat că exercitarea fără restricții a unui drept conferit de legislația comunitară nu reprezintă o concurență bazată pe merite.

În al doilea rând, Tribunalul a comis o eroare de drept în aprecierea împrejurărilor care constituie comportamente de natură să restrângă concurența. Tribunalul a considerat în mod greșit că simpla exercitare a unui drept prevăzut de legislația comunitară poate restrânge concurența. În subsidiar, dacă Curtea de Justiție consideră că exercitarea unui drept prevăzut de legislația comunitară poate în principiu să echivaleze cu un abuz, atunci este nevoie de ceva mai mult pentru constatarea unui abuz decât o simplă tendință de denaturare a concurenței. Recurente susțin că Comisiei ar trebui să i se ceară să dovedească că exercitarea unui drept deținut în mod legal era de natură să elimine orice concurență efectivă. Ar fi similar condițiilor din cazurile privind licențele obligatorii, la care se referă în realitate al doilea abuz.

Amenzi. Tribunalul a făcut o greșită aplicare a articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17 ⁽¹⁾ atunci când nu a înlăturat calculul amenzii efectuat de Comisie și când nu a luat corespunzător în considerare noutatea abuzurilor pretinse, absența oricăror efecte concrete asupra concurenței și alte circumstanțe atenuante.

⁽¹⁾ Regulamentul nr. 17 al Consiliului din 6 februarie 1962, Primul regulament de punere în aplicare a articolelor [81 CE] și [82 CE] (JO 1962, 13, p. 204, Ediție specială 08/vol. 1, p. 3).

Ordonanța președintelui Curții din 3 septembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-366/09) ⁽¹⁾

(2010/C 301/28)

Limba de procedură: italiana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 256, 24.10.2009

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Éditions Jacob/Comisia

(Cauza T-279/04) ⁽¹⁾

[„Concurență — Concentrări — Activitate editorială în limba franceză — Decizie de declarare a unei concentrări ca fiind compatibilă cu piața comună sub condiția cesionării unor active — Acțiune în anulare formulată de un candidat la cesiune care a fost respins — Obligația de motivare — Fraudă — Eroare de drept — Eroare vădită de apreciere — Regulamentul (CEE) nr. 4064/89”]

(2010/C 301/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Éditions Odile Jacob SAS (Paris, Franța) (reprezentanți: O. Fréget, W. van Weert, I. de Seze, M. Struys, M. Potel și L. Eskenazi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet și F. Arbault, ulterior A. Bouquet și O. Beynet, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Lagardère SCA (Paris) (reprezentanți: inițial A. Winckler și I. Girgenson, ulterior A. Winckler, F. de Bure și J.-B. Pinçon, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2004/422/CE a Comisiei din 7 ianuarie 2004 prin care o operațiune de concentrare a fost declarată compatibilă cu piața comună și cu funcționarea Acordului privind Spațiul Economic European (cazul COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) (JO L 125, p. 54).

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Éditions Odile Jacob SAS la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Comisia Europeană și de Lagardère SCA.

⁽¹⁾ JO C 262, 23.10.2004.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Editions Jacob/Comisia

(Cauza T-452/04) ⁽¹⁾

[„Concurență — Concentrări — Activitate editorială în limba franceză — Decizie de declarare a unei concentrări ca fiind compatibilă cu piața comună sub condiția cesionării unor active — Decizie de aprobare a cesionarului activelor cesionate — Acțiune în anulare formulată de un candidat la cesiune care a fost respins — Independența mandatarului — Regulamentul (CEE) nr. 4064/89”]

(2010/C 301/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Éditions Odile Jacob SAS (Paris, Franța) (reprezentanți: W. van Weert, O. Fréget, M. Struys, M. Potel și L. Eskenazi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet și F. Arbault, ulterior A. Bouquet și O. Beynet, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Wendel Investissement SA (Paris) (reprezentanți: inițial C. Couadou și M. Trabucchi, ulterior M. Trabucchi și F. Gordon, avocați) și Lagardère SCA (Paris) (reprezentanți: inițial A. Winckler, I. Girgenson și S. Sorinas Jimeno, ulterior A. Winckler, F. de Bure și J.-B. Pinçon, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei (2004) D/203365 a Comisiei din 30 iulie 2004 privind aprobarea societății Wendel Investissement în calitate de cumpărător al activelor cesionate conform Deciziei 2004/422/CE a Comisiei din 7 ianuarie 2004 prin care o operațiune de concentrare a fost declarată compatibilă cu piața comună și cu funcționarea Acordului privind Spațiul Economic European (cazul COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) (JO L 125, p. 54).

Dispozitivul

1. Anulează Decizia (2004) D/203365 a Comisiei din 30 iulie 2004 privind aprobarea Wendel Investissement SA în calitate de cumpărător al activelor cesionate în conformitate cu Decizia 2004/422/CEE a Comisiei din 7 ianuarie 2004 prin care o operațiune de concentrare a fost declarată compatibilă cu piața comună și cu funcționarea Acordului privind Spațiul Economic European (cazul COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP).
2. Comisia Europeană și Lagardère SCA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Éditions Odile Jacob SAS.

3. *Wendel Investissement* suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 45, 19.2.2005.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Grecia și alții/Comisia

(Cauzele conexate T-415/05, T-416/05 și T-423/05) (¹)

(„Ajutoare de stat — Sectorul aviatic — Ajutoare pentru restructurarea și pentru privatizarea companiei aeriene naționale elene — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestora — Continuitate economică între două societăți — Identificarea beneficiarului efectiv al unui ajutor în scopul recuperării acestuia — Criteriul operatorului privat — Compatibilitatea ajutorului cu piața comună — Obligația de motivare”)

(2010/C 301/31)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamante: Republica Elenă (reprezentanți: A. Samoni-Rantou și P. Mylonopoulos, agenți) (cauza T-415/05); Olympiakes Aerogrammes AE (Kallithéa, Grecia) (reprezentant: V. Christianos, avocat) (cauza T-416/05); și Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: P. Anestis, S. Mavroghenis, avocați, S. Jordan, T. Soames, solicitors, și D. Geradin, avocat) (cauza T-423/05)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și T. Scharf, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Aeroporia Aigaiou Aeroporiki AE (Atena) (reprezentanți: N. Keramidas și, în cauza T-416/05, de asemenea N. Korogiannakis, I. Dryllerakis și E. Dryllerakis, avocați) (cauzele T-416/05 și T-423/05)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2005) 2706 final a Comisiei din 14 septembrie 2005 privind ajutoarele de stat în favoarea Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE [C 11/2004 (ex NN 4/2003) — Olympiaki Aeroporia — Restructurare și privatizare]

Dispozitivul

1. Anulează articolul 1 alineatul (1) din Decizia C(2005) 2706 final a Comisiei din 14 septembrie 2005 privind ajutoarele de stat în favoarea Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE [C 11/2004 (ex NN 4/2003) — Olympiaki Aeroporia — Restructurare și privatizare].

2. Anulează în parte articolul 1 alineatul (2) din Decizia C(2005) 2706 final, în măsura în care privește suma corespunzătoare valorii tuturor elementelor de activ necorporale înregistrate în bilanțul de transformare a Olympiaki Aeroporia Ypiresies ca valoare a fondului comercial, valoarea avioanelor transferate Olympiakes Aerogrammes AE, precum și veniturile preconizate din vânzarea a două avioane înregistrate încă în bilanțul Olympiaki Aeroporia Ypiresies.

3. Anulează articolul 2 din Decizia C(2005) 2706 final în măsura în care privește măsurile în cauză la articolul 1 alineatele (1) și (2), dat fiind că aceste dispoziții sunt anulate.

4. Respinge celelalte capete de cerere.

5. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată, inclusiv pe cele efectuate în cadrul procedurilor privind măsurile provizorii.

(¹) JO C 22, 28.1.2006.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Trioplast Wittenheim/Comisia

(Cauza T-26/06) (¹)

(„Concurență — Înțelegeri — Piața sacilor industriali din plastic — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Durata încălcării — Amenzi — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare în cursul procedurii administrative — Proportionalitate”)

(2010/C 301/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Trioplast Wittenheim SA (Wittenheim, Franța) (reprezentanți: T. Pettersson și O. Larsson, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Castillo de la Torre, P. Hellström și V. Bottka, ulterior F. Castillo de la Torre, L. Parpala și V. Bottka, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2005) 4634 final a Comisiei din 30 noiembrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] (Cazul COMP/F/38.354 — Saci industriali) referitoare la o înțelegere pe piața sacilor industriali din plastic, precum și, cu titlu subsidiar, o cerere prin care se solicită reducerea amenzii aplicate reclamantei.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Trioplast Wittenheim SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 96, 22.4.2006.

**Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 —
Trioplast Industrier/Comisia**

(Cauza T-40/06) (¹)

(„Concurență — Înțelegeri — Piața sacilor de plastic industriali — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Durata încălcării — Amenzi — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare pe parcursul procedurii administrative — Proportionalitate — Răspundere solidară — Principiul securității juridice”)

(2010/C 301/33)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Trioplast Industrier AB (Smålandsstenar, Suedia)
(reprezentanți: T. Pettersson și O. Larsson, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Castillo de la Torre, P. Hellström și V. Bottka, ulterior F. Castillo de la Torre, L. Parpala și V. Bottka, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2005) 4634 final a Comisiei din 30 noiembrie 2005 privind o procedură în temeiul articolului 81 [CE] (Cazul COMP/F/38.354 — Saci industriali) privind o înțelegere pe piața sacilor de plastic industriali, precum și, în subsidiar, o cerere pentru reducerea amenzii aplicate reclamantei

Dispozitivul

1. Articolul 2 primul paragraf litera (f) din Decizia C(2005) 4634 final a Comisiei din 30 noiembrie 2005 privind o procedură în temeiul articolului 81 CE (Cazul COMP/F/38.354 — Saci industriali) este anulat în măsura în care o privește pe Trioplast Industrier AB.
2. Se stabilește la 2,73 milioane de euro cuantumul aplicat Trioplast Industrier, în temeiul căruia trebuie stabilită cota sa parte din răspunderile solidare ale societăților-mamă succesive pentru plata amenzii aplicate Trioplast Wittenheim SA.

3. Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.

4. Trioplast Industrier suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.

5. Comisia suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Trioplast Industrier.

(¹) JO C 96, 22.4.2006.

**Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 —
TF1/Comisia**

(Cauza T-193/06) (¹)

(„Ajutoare de stat — Scheme de ajutor pentru producția cinematografică și audiovizuală — Decizia de a nu ridica obiecții — Acțiune în anulare — Lipsa afectării substanțiale a poziției concurențiale — Inadmisibilitate”)

(2010/C 301/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Télévision française 1 SA (TF1) (Boulogne-Billancourt, Franța) (reprezentanți: J.-P. Hordies și C. Smits, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Giolito, T. Scharf și B. Stromsky, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și L. Butel, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2006) 832 final a Comisiei din 22 martie 2006 privind măsurile de sprijin pentru cinema și audiovizual în Franța (ajutoarele NN 84/2004 și N 95/2004 — Franța, Scheme de ajutor pentru cinema și audiovizual)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Obligă Télévision française 1 SA (TF1) la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Comisia Europeană.

3. Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 224, 16.9.2006.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Whirlpool Europe/Consiliul

(Cauza T-314/06) (¹)

[„*Dumping — Importul anumitor combine frigorifice originare din Coreea de Sud — Definiția produsului în cauză — Dreptul la apărare — Comitet consultativ — Obligația de motivare — Alegerea metodei de definire a produsului în cauză — Articolul 15 alineatul (2) și articolul 20 alineatul (5) din Regulamentul nr. 384/96 [devenite articolul 15 alineatul (2) și articolul 20 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009]*”]

(2010/C 301/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Whirlpool Europe Srl (Comerio, Italia) (reprezentanți: M. Bronckers și F. Louis, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix, agent, asistat de G. Berrisch, avocat)

Intervenienți în susținerea reclamantei: Republica Italiană (reprezentant: G. Albenzio, avvocato dello Stato) și Consiliul European al Producătorilor de Echipamente Casnice (CECED) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: Y. Desmedt și A. Verheyden, avocați)

Interveniente în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: H. van Vliet și T. Scharf, agenți) și LG Electronics, Inc. (Seul, Coreea de Sud) (reprezentanți: inițial L. Ruessmann și P. Hecker, ulterior L. Ruessmann și A. Willems, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Regulamentului (CE) nr. 1289/2006 al Consiliului din 25 august 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit la importurile de anumite frigidere „side-by-side” originare din Republica Coreea (JO L 236, p. 11, Ediție specială, 11/vol. 47, p. 247)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Whirlpool Europe Srl suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene și de LG Electronics, Inc.

3. Republica Italiană, Comisia Europeană și Consiliul European al Producătorilor de Echipamente Casnice (CECED) suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 326, 30.12.2006.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Mohr & Sohn/Comisia

(Cauza T-131/07) (¹)

[„*Navigație interioară — Capacitatea flotei Comunității — Condiții pentru intrarea în funcțiune a navelor noi (regula «vechi pentru nou») — Decizie a Comisiei prin care se refuză aplicarea excluderii prevăzute pentru navele specializate — Articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 718/1999*”]

(2010/C 301/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Paul Mohr Sohn, Baggerei und Schiffahrt (Niederrwalluf, Germania) (reprezentant: F. von Waldstein, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Braun și K. Simonsson, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei SG (2007) D/200972 a Comisiei din 28 februarie 2007 prin care se refuză, în cazul navei *Nidas*, aplicarea excluderii pentru navele specializate, prevăzută la articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 718/1999 al Consiliului din 29 martie 1999 al Consiliului din 29 martie 1999 privind politica capacității flotei Comunității cu scopul de a promova transportul pe căile navigabile interioare (JO L 90, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 6, p. 234)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Paul Mohr Sohn, Baggerei und Schiffahrt, pe lângă suportarea propriilor cheltuieli de judecată, la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 155, 7.7.2007.

**Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 —
Spania/Comisia**(Cauza T-156/07 și T-232/07) ⁽¹⁾

[„Regim lingvistic — Anunțuri de concursuri generale pentru recrutarea de administratori — Publicare în toate limbile oficiale — Modificări — Regulamentul nr. 1 — Articolele 27, 28 și articolul 29 alineatul (1) din Statut — Articolul 1 alineatele (1) și (2) din Anexa III la Statut — Obligația de motivare — Principiul nediscriminării”]

(2010/C 301/37)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: cauza T-156/07, F. Díez Moreno și cauza T-232/07, F. Díez Moreno și N. Díaz Abad, abogados del Estado)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Currall, L. Escobar Guerrero și H. Krämer, ulterior J. Currall, H. Krämer și J. Baquero Cruz, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Interveniente în susținerea reclamantului: Republica Lituania (reprezentant: D. Kriauciūnas, agent) (cauzele T-156/07 și T-232/07) și Republica Elenă (reprezentanți: S. Vodina și M. Micheliogiannaki, agenți) (cauza T-156/07)

Obiectul

Cerere de anulare, pe de o parte, a anunțului de concurs general EPSO/AD/94/07, pentru constituirea unei rezerve de recrutare de administratori (AD 5) în domeniul științelor informației, al comunicării și al mass-media (JO 2007, C 45 A, p. 3), și, pe de altă parte, a anunțului de concurs general EPSO/AD/95/07, pentru constituirea unei rezerve de recrutare de administratori (AD 5) în domeniul științelor informației (bibliotecă/documentare) (JO 2007, C 103 A, p. 7).

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cele efectuate de Comisia Europeană.
3. Republica Lituania și Republica Elenă suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 140, 23.6.2007.

**Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 —
Italia/Comisia**(Cauzele conexate T-166/07 și T-285/07) ⁽¹⁾

[„Regim lingvistic — Anunț de concurs general pentru recrutarea de administratori și de asistenți — Publicare în trei limbi oficiale — Modificări — Publicare în toate limbile oficiale — Alegerea celei de a doua limbi dintre cele trei limbi — Regulamentul nr. 1 — Articolul 27 articolul 28 și articolul 29 alineatul (1) din statut — Articolul 1 alineatele 1 și 2 din anexa III a statutului — Obligația de motivare — Principiul nediscriminării — Abuz de putere”]

(2010/C 301/38)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: în cauza T-166/07, P. Gentili, avvocato dello Stato, și în cauza T-285/07, inițial P. Gentili și I. Braguglia, agenți, ulterior P. Gentili și R. Adam, agenți, și în sfârșit P. Gentili și I. Bruni, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: în cauza T-166/07, inițial J. Currall, H. Krämer și M. Velardo, agenți, ulterior J. Currall și I. Baquero Cruz, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat, și în cauza T-285/07, inițial J. Currall și A. Aresu, agenți, ulterior J. Currall și I. Baquero Cruz, asistați de A. Dal Ferro)

Interveniente în susținerea reclamantei: Republica Lituania (reprezentant: D. Kriauciūnas, agent) (cauza T-166/07) și Republica Elenă (reprezentanți: S. Vodina și M. Micheliogiannaki, agenți) (cauza T-285/07)

Obiectul

Cereere de anulare a anunțurilor de concursuri generale EPSO/AD/94/07 privind constituirea unei liste de recrutare de administratori (AD 5) în domeniul informării, comunicării și mass-media (JO 2007, C 45 A, p. 3), EPSO/AST/37/07, privind constituirea unei liste de recrutare de asistenți (AST 3) în domeniul comunicării și informării (JO 2007, C 45 A, p. 15), și EPSO/AD/95/07 privind constituirea unei liste de recrutare de administratori (AD 5) în domeniul științelor informației (bibliotecă/documentare) (JO 2007, C 103 A, p. 7)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunile.
2. Obligă Republica Italiană la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.
3. Obligă Republica Lituania și Republica Elenă la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 155, 7.7.2007.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Procter & Gamble/OAPI — Prestige Cosmetics (P&G PRESTIGE BEAUTE)(Cauza T-366/07) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PG PRESTIGE BEAUTE — Mărci naționale figurative anterioare Prestige — Refuz parțial al înregistrării — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 301/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: The Procter Gamble Company (Cincinnati, Ohio, Statele Unite) (reprezentanți: K. Sandberg și B. Klingberg, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Laporta Insa, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Prestige Cosmetics SpA (Anzola Emilia, Italia) (reprezentanți: A. Mugnoz, M. Andreolini și A. Parini, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 19 iulie 2007 (cauza R 681/2006-2) privind o procedură de opoziție între Prestige Cosmetics Srl și The Procter Gamble Company

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 19 iulie 2007 (cauza R 681/2006-2).
2. OAPI suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de The Procter Gamble Company în procedura în fața Tribunalului.
3. Prestige Cosmetics SpA suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de The Procter Gamble Company în procedura în fața camerei de recurs.
4. Respinge celelalte capete de cerere.

⁽¹⁾ JO C 283, 24.11.2007.**Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Travel Service/OAPI — Eurowings Luftverkehrs (smartWings)**(Cauza T-72/08) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative smartWings — Mărci naționale și internaționale verbale și figurative anterioare EUROWINGS și EuroWings — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Obligația de motivare — Articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009) — Articolul 79 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 83 din Regulamentul nr. 207/2009)”]

(2010/C 301/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Travel Service a.s. (Praga, Republica Cehă) (reprezentanți: S. Hejdová și R. Charvát, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Eurowings Luftverkehrs AG (Nuremberg, Germania) (reprezentant: J. Schmidt, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 21 noiembrie 2007 (cauza R 1515/2006-2), privind o procedură de opoziție între Eurowings Luftverkehrs AG și Travel Service a.s.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Travel Service a.s. să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și de Eurowings Luftverkehrs AG.

⁽¹⁾ JO C 107, 26.4.2008.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — KUKA Roboter/OAPI (Nuanță a culorii portocaliu)(Cauza T-97/08) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare constând într-o nuanță a culorii portocaliu — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 301/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: KUKA Roboter GmbH (Augsbourg, Germania) (reprezentanți): A. Kohn și B. Hannemann, avocați

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: R. Pethke, agent)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 14 decembrie 2007 (cauza R 1572/2007-4) privind o cerere de înregistrare a unei nuanțe a culorii portocaliu ca marcă comunitară.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă KUKA Roboter GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 107, 26.4.2008.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Schniga/Elaris și Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)(Cauza T-135/08) ⁽¹⁾

[„Soiuri de plante — Cerere de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante pentru soiul de măr Gala Schnitzer — Examinare tehnică — Puterea de apreciere a OCSP — Obiectii — Articolul 55 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94”]

(2010/C 301/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Schniga GmbH (Bolzano, Italia) (reprezentanți): G. Würtenberger și R. Kunze, avocați

Pârât: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) (reprezentanți: B. Kiewiet și M. Ekvad, agenți)

Celelalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OCSP, interveniente la Tribunal: Elaris SNC (Angers, Franța) și Brookfield New Zealand Ltd (Havelock North, Noua Zeelandă) (reprezentant: M. Eller, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei de recurs a OCSP din 21 noiembrie 2007 (cauzele A 003/2007 și A 004/2007) privind acordarea protecției comunitare a soiurilor de plante pentru soiul de plantă Gala Schnitzer.

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei de recurs a Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) din 21 noiembrie 2007 (cauzele A 003/2007 și A 004/2007).
2. Obligă OCSP la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Schniga GmbH.
3. Elaris SNC și Brookfield New Zealand Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 142, 7.6.2008.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Abbott Laboratories/OAPI — aRigen (Sorvir)(Cauza T-149/08) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Sorvir — Marca comunitară verbală anterioară NORVIR — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 301/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Abbott Laboratories (Abbott Park, Illinois, Statele Unite) (reprezentant: S. Schäffler, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: J. Crespo Carrillo și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: aRigen, Inc. (Tokio, Japonia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 6 februarie 2008 (cauza R 809/2007-2), privind o procedură de opoziție între Abbott Laboratories și aRigen, Inc.

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 6 februarie 2008 (cauza R 809/2007-2).
2. OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Abbott Laboratories.

(¹) JO C 142, 7.6.2008.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Inditex/OAPI — Marín Díaz de Cerio (OFTEN)

(Cauza T-292/08) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale OFTEN — Marca națională verbală anterioară OLTEN — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Similitudinea produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Dovada utilizării serioase a mărcii anterioare — Articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009] — Obiectul litigiului în fața camerei de recurs — Articolele 61 și 62 din Regulamentul nr. 40/94 (devenite articolele 63 și 64 din Regulamentul nr. 207/2009)”]

(2010/C 301/44)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Industria de Diseño Textil (Inditex), SA (Arteixo, Spania) (reprezentanți: E. Armijo Chávarri și A. Castán Pérez-Gómez, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: O. Mondéjar Ortuño, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio (Logroño, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 24 aprilie 2008 (cauza R 484/2007-2) privind o procedură de opoziție între domnul Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio și Industria de Diseño Textil (Inditex), SA

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Industria de Diseño Textil (Inditex), SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 236, 13.9.2008.

Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2010 — Enercon/OAPI — BP (ENERCON)

(Cauza T-400/08) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ENERCON — Marcă comunitară verbală anterioară ENERGOL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Refuz parțial de înregistrare”]

(2010/C 301/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Enercon GmbH (Aurich, Germania) (reprezentant: R. Böhm, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: BP plc (Londra, Regatul Unit)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 14 iulie 2008 (cauza R 957/2006-4), privind o procedură de opoziție între BP plc și Enercon GmbH

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Enercon GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 301, 22.11.2008

Hotărârea Tribunalului din 21 septembrie 2010 — Villa Almè/OAPI — Marqués de Murrieta (i GAI)

(Cauza T-546/08) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative i GAI — Marca națională verbală YGAY și mărcile comunitare figurative și verbale MARQUÉS DE MURRIETA YGAY — Motive relative de refuz — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Risc de confuzien — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009]”]

(2010/C 301/46)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe (Mansuè, Italia) (reprezentanți: G. Massa și P. Massa, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Montalto și A. Sempio, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Marqués de Murrieta, SA (Logroño, Spania) (reprezentanți: P. López Ronda și G. Macias Bonilla, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 24 septembrie 2008 (cauza R 1695/2007-1) privind o procedură de opoziție între Bodegas Marqués de Murrieta, SA și Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppela plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 44, 21.2.2009.

Ordonanța Tribunalului din 6 septembrie 2010 — Portugalia/Transnautica și Comisia

(Cauza T-385/05 TO) (¹)

(„Terță opoziție — Posibilitatea terțului oponent de a participa la litigiul principal — Lipsa unei atingeri aduse drepturilor terțului oponent — Inadmisibilitate”)

(2010/C 301/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Terț oponent: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, A. C. Santos, J. Gomes și P. Rocha, agenți)

Celelalte părți în proces: Transnautica — Transportes e Navegação, SA (Matosinhos, Portugalia) (reprezentanți: C. Fernández Vicién, D. Ortigão Ramos, P. Carmona Botana, M. T. López Garrido și P. Vidal Matos, avocați) și Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și L. Bouyon, avocați)

Obiectul

Cerere de terță opoziție împotriva Hotărârii Tribunalului din 23 septembrie 2009, Transnautica/Comisia (T-385/05, nepublicată în Repertoriu)

Dispozitivul

1. Respinge cererea de terță opoziție ca inadmisibilă.
2. Republica Portugheză suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Transnautica — Transportes e Navegação, SA, inclusiv pe cele referitoare la procedura privind măsurile provizorii.

3. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 330, 24.12.2005.

Ordonanța Tribunalului din 2 septembrie 2010 — Spitzer/OAPI — Homeland Housewares (Magic Butler)

(Cauza T-123/08) (¹)

(„Acțiune în anulare — Inacțiunea reclamantei — Nepronunțare asupra fondului”)

(2010/C 301/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Harald Spitzer (Hörsching, Austria) (reprezentant: T.H. Schmitz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Schäffner, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Homeland Housewares LLC (Los Angeles, California, Statele Unite)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 7 ianuarie 2008 (cauza R 1508/2006-1) privind o procedură de opoziție între Homeland Housewares, LLC, pe de o parte, și Harald Spitzer, pe de altă parte

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Îl obligă pe domnul Harald Spitzer la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 116, 9.5.2008

Ordonanța Tribunalului din 7 septembrie 2010 — Norilsk Nickel Harjavalta și Umicore/Comisia

(Cauza T-532/08) (¹)

[„Acțiune în anulare — Mediu și protecția sănătății umane — Clasificarea, ambalarea și etichetarea anumitor compuși ai carbonatului de nichel ca substanțe periculoase — Directiva 2008/58/CE — Directiva 67/548/CEE — Regulamentul (CE) nr. 790/2009 — Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 — Adaptarea concluziilor — Aplicarea în timp a articolului 263 al patrulea paragraf TFUE — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate”]

(2010/C 301/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Norilsk Nickel Harjavalta Oy (Espoo, Finlanda) și Umicore SA/NV (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: K. Nordlander, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Oliver și D. Kukovec, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantelor: Nickel Institute (Toronto, Canada) (reprezentanți: K. Nordlander, avocat, D. Anderson, QC, S. Kinsella și H. Pearson, solicitors)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Danemarcei (reprezentant: B. Weis Fogh, agent)

Obiectul

Cerere de anulare parțială, pe de o parte, a Directivei 2008/58/CE a Comisiei din 21 august 2008 de efectuare a celei de-a treizecea modificări, în vederea adaptării la progresul tehnic, a Directivei 67/54/CEE a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO L 246, p. 1) și, pe de altă parte, a Regulamentului (CE) nr. 790/2009 al Comisiei din 10 august 2009 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor (JO L 235, p. 1), în măsura în care aceste acte modifică clasificarea anumitor compuși ai carbonatului de nichel

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Norilsk Nickel Harjavalta Oy și Umicore SA/NV suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

3. *Regatul Danemarcei și Nickel Institute suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 44, 21.2.2009.

Ordonanța Tribunalului din 7 septembrie 2010 — Etimine și Etiproducs/Comisia

(Cauza T-539/08) (¹)

[„Acțiune în anulare — Mediu și protecția sănătății umane — Clasificarea, ambalarea și etichetarea anumitor borați ca substanțe periculoase — Directiva 2008/58/CE — Directiva 67/548/CEE — Regulamentul (CE) nr. 790/2009 — Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 — Adaptarea concluziilor — Aplicarea în timp a articolului 263 al patrulea paragraf TFUE — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate”]

(2010/C 301/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Etimine SA (Bettembourg, Luxemburg) și AB Etiproducs Oy (Espoo, Finlanda) (reprezentanți: C. Mereu și K. Van Maldegem, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Oliver și D. Kukovec, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantelor: Borax Europe Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: K. Nordlander, avocat, și S. Kinsella, solicitor)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Danemarcei (reprezentant: B. Weis Fogh, agent)

Obiectul

Cerere de anulare parțială, pe de o parte, a Directivei 2008/58/CE a Comisiei din 21 august 2008 de efectuare a celei de a treizecea modificări, în vederea adaptării la progresul tehnic, a Directivei 67/54/CEE a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO L 246, p. 1) și, pe de altă parte, a Regulamentului (CE) nr. 790/2009 al Comisiei din 10 august 2009 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor (JO L 235, p. 1), în măsura în care aceste acte modifică clasificarea anumitor borați

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*

2. *Etimine SA și AB Etiproducs Oy suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.*

3. *Regatul Danemarcei și Borax Europe Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 44, 21.2.2009.

Ordonanța Tribunalului din 9 septembrie 2010 — Phoenix-Reisen și DRV/Comisia

(Cauza T-120/09) (¹)

[„Ajutoare de stat — Subvenție prevăzută de legislația germană în favoarea întreprinderilor insolabile — Plângere pentru pretinsa încălcare a dreptului comunitar — Respingerea plângerii — Adoptarea unei decizii ulterioare — Nepronunțare asupra fondului”]

(2010/C 301/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Phoenix-Reisen GmbH (Bonn, Germania) și Deutscher Reiseverband eV (DRV) (Berlin, Germania) (reprezentanți: R. Gerharz și A. Funke, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn și B. Martenczuk, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Federală Germania (reprezentanți: J. Möller și B. Klein, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a scrisorii Comisiei din 13 februarie 2009 prin care aceasta comunică intenția sa de a nu interveni împotriva unor preținse ajutoare de stat acordate prin plata unor indemnizații de insolabilitate de Republica Federală Germania

Dispozitivul

1. *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*

2. *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererii de conexare a prezentei cauze la cauza T-58/10, formulată de reclamante.*

3. *Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 297, 5.12.2009.

**Ordonanța Tribunalului din 15 septembrie 2010 —
Marcuccio/Comisia****(Cauza T-157/09 P) ⁽¹⁾****(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Termen rezonabil pentru introducerea unei cereri de despăgubiri — Tardivitate — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”)****(2010/C 301/52)**

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și C. Berardis-Kayser, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 18 februarie 2009, Marcuccio/Comisia (F-42/08, nepublicată încă în Repertoriu), prin care se urmărește anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Domnul Luigi Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 141, 20.6.2009.

**Ordonanța președintelui Tribunalului din 31 august 2010 —
Babcock Noell/Întreprinderea comună Fusion for Energy****(Cauza T-299/10 R)****(„Măsuri provizorii — Achiziții publice — Procedură de cerere de ofertă — Respingerea unei oferte — Cerere de suspendare a executării — Fumus boni iuris — Urgență — Evaluare comparativă a intereselor”)****(2010/C 301/53)**

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Babcock Noell GmbH (Würzburg, Germania) (reprezentanți: M. Werner și C. Elbreht, avocați)

Pârâtă: Întreprinderea comună europeană pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune (reprezentanți: A. Verpont, agent, asistat de C. Kennedy-Loest, K. Wilson și C. Thomas, solicitori și N. Pourbaix, avocat)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării deciziilor adoptate de pârâtă în cadrul unei proceduri de cerere de ofertă prin care s-au respins ofertele reclamantei și s-a atribuit unui alt ofertant lotul D din contractul de achiziții publice de miezuri pentru bobine de câmp toroidal pentru ITER

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

**Acțiune introdusă la 10 august 2010 — Viaguara/OAPI —
Pfizer (VIAGUARA)****(Cauza T-332/10)****(2010/C 301/54)**

Limba în care a fost formulată acțiunea: polona

Părțile

Reclamantă: Viaguara S.A. (Varșovia, Polonia) (reprezentant: R. Skubisz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Pfizer Inc.

Concluziile reclamantei

- Anularea în totalitate a Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 20 mai 2010 în cauza R 964/2009-1;
- obligarea pârâtului precum și a Pfizer Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare:reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală VIAGUARA pentru produse din clasele 32 și 33 — cererea de înregistrare nr. 4630562

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Pfizer Inc.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală comunitară VIAGRA pentru produse din clasa 5

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție și respinge în totalitate cererea de înregistrare

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾ din cauza caracterului eronat al metodei de apreciere a legăturii dintre mărci și a constatărilor eronate în ceea ce privește riscul de a se profita de renumele și de imaginea mărcii invocate în sprijinul opoziției.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului privind marca comunitară (versiune codificată), JO L 78, p. 1.

Acțiune introdusă la 20 august 2010 — F91 Diddeléng și alții/Comisia

(Cauza T-341/10)

(2010/C 301/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: F91 Diddeléng (Dudelange, Luxemburg), Julien Bonnetaud (Yutz, Franța), Thomas Gruszczynski (Amnéville, Franța), Rainer Hauck (Maxdorf, Germania), Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette, Luxemburg), Grégory Molnar (Moyeuvre-Grande, Franța) și Yann Thibout (Algrange, Franța) (reprezentanți: L. Misson, C. Delrée și G. Ernes, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamanților

— Anularea deciziei în litigiu a Comisiei Europene, adoptată la 3 iunie 2010;

— anularea regulamentelor care încalcă articolele 45 și 101 TFUE;

— aplicarea oricărei sancțiuni utile.

Motivele și principalele argumente

Reclamanții (clubul de fotbal din Dudelange și jucătorii de altă cetățenie decât luxemburgheza, angajați ai clubului menționat) solicită anularea deciziei Comisiei din 3 iunie 2010, comunicată prin poștă la 21 iunie 2010, prin intermediul căreia Comisia a informat reclamanții despre clasarea plângerii lor îndreptate împotriva Federației Luxemburgheze de Fotbal (FLF) în temeiul articolelor 45 și 101 TFUE, referitoare la regulamentul FLF prin care se interzice reclamanților să participe la anumite meciuri de fotbal dacă numărul de jucători străini care se regăsesc pe foia de joc este superior unui anumit număr stabilit în regulamentul FLF.

În susținerea acțiunii lor, reclamanții invocă două motive întemeiate pe:

— o încălcare a articolului 45 TFUE, în măsura în care obligația înscrisă în prezent în regulamentul FLF de a adăuga, pe foia de joc oficială, șapte jucători care au obținut prima licență la Luxemburg, precum și interdicția de a adăuga, pe aceeași foaie de joc, mai mult de patru jucători transferați în anul competițional respectiv, ar reprezenta o discriminare directă care împiedică un resortisant al unui stat membru să exercite o activitate economică pe teritoriul luxemburghez. În plus, reclamanții subliniază că, în măsura în care regulamentul FLF nu ar cuprinde o discriminare directă, ci indirectă, obiectivele invocate de FLF, și anume că aceasta ar avea drept obiect social promovarea jocului de fotbal ca sport destinat amatorilor, sunt neîntemeiate și, așadar, nu pot fi considerate obiective legitime. În consecință, restricțiile ar fi disproporționate în raport cu obiectivul invocat;

— o încălcare a articolului 101 TFUE, în măsura în care FLF ar trebui să fie considerată o asociație de întreprinderi care încalcă dreptul concurenței și, mai precis, articolul 101 TFUE, în măsura în care restricțiile referitoare la numărul de jucători străini ar avea consecințe economice pentru sportivii profesioniști și ar aduce atingere libertății de concurență a cluburilor de fotbal luxemburgheze.

Acțiune introdusă la 25 august 2010 — Republica Portugheză/Comisia

(Cauza T-345/10)

(2010/C 301/56)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes și J. Saraiva de Almeida, agenți, asistați de M. Figueiredo, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Cu titlu principal:

anularea Deciziei C(2010) 4255 final a Comisiei din 29 iunie 2010 privind aplicarea unor corecții financiare contribuției FEOGA, secțiunea Orientare, acordată programului operațional nr. CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugalia — programul național, Obiectivul 1) conform măsurii „Investiții în exploatarea agricole”, care a redus cu 16 411 829,46 euro contribuția FEOGA, secțiunea Orientare, acordată cheltuielilor realizate în temeiul Deciziei C(2000) 2878 a Comisiei din 30 octombrie 2000, în cadrul programului de ajutor CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugalia — programul național, Obiectivul 1) și

— Cu titlu subsidiar:

1. anularea Deciziei C(2010) 4255 final a Comisiei din 29 iunie 2010, în măsura în care privește finanțarea comunitară a cheltuielilor efectuate de Republica Portugheză, în ceea ce privește cererile aprobate între 28 octombrie 2003 și noiembrie 2006, care se ridică la 194 347 574,29 euro;
2. anularea Deciziei C(2010) 4255 final a Comisiei din 29 iunie 2010, în măsura în care privește finanțarea comunitară a cheltuielilor efectuate de Republica Portugheză, în ceea ce privește cereri referitoare la „Investiții în exploatarea agricole” în legătură cu instalarea tinerilor agricultori, care se ridică la 94 621 812,06 euro

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta invocă următoarele motive:

- (a) încălcarea articolului 250 TFUE și necompetență;
- (b) încălcarea articolului 39 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1260/99 al Consiliului din 21 iunie 1999 ⁽¹⁾;
- (c) aplicarea retroactivă a articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1257/99 al Consiliului din 17 mai 1999 ⁽²⁾;
- (d) încălcarea articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 445/2002 al Comisiei din 26 februarie 2002 ⁽³⁾;
- (e) încălcarea articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 438/2001 al Comisiei din 2 martie 2001 ⁽⁴⁾;
- (f) încălcarea articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1257/99;

(g) încălcarea principiului egalității;

(h) încălcarea principiilor egalității și încrederii legitime și săvârșirea unei erori în ceea ce privește consecințele financiare care trebuie deduse din încălcarea normelor comunitare;

(i) încălcarea principiului proporționalității.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 de stabilire a dispozițiilor generale referitoare la Fondurile structurale (JO L 161, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) și de modificare și abrogare a unor regulamente (JO L 160, p. 80, Ediție specială, 03/vol. 28, p. 134).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 445/2002 al Comisiei din 26 februarie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului privind ajutorul acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) (JO L 74, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 438/2001 al Comisiei din 2 martie 2001 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului privind sistemele de gestionare și control pentru asistența acordată prin Fondurile Structurale (JO L 63, p. 21, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 39).

Recurs introdus la 25 august 2010 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii pronunțate la 15 iunie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-35/08, Pachtitis/Comisia

(Cauza T-361/10 P)

(2010/C 301/57)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și I. Chatzigiannis)

Cealaltă parte în proces: Dimitrios Pachtitis (Atena, Grecia), susținut de Autoritatea europeană pentru protecția datelor

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 15 iunie 2010, pronunțate în cauza F-35/08, Pachtitis/Comisia;

— retrimiteră cauzei la Tribunalul Funcției Publice pentru examinarea celorlalte motive de anulare;

— obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs și în procedura în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentului recurs, recurenta solicită anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 15 iunie 2010, pronunțate în cauza F-35/08, Pachtitis/Comisia, prin care s-au anulat deciziile Oficiului European pentru Selecția Personalului din 31 mai 2007 și din 6 decembrie 2007, prin intermediul cărora domnul Pachtitis a fost exclus de pe lista celor 110 candidați care au obținut cele mai bune note la testele de acces din cadrul concursului general EPSO/AD/77/06, și prin care s-a dispus obligarea Comisiei la plata propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de reclamant.

În susținerea recursului Comisia invocă următoarele motive de anulare:

- încălcarea articolelor 1, 5 și 7 din anexa III la Statutul funcționarilor Uniunii Europene;
- încălcarea dreptului comunitar și în special a articolului 2 din Decizia 2002/620/CE ⁽¹⁾ și a articolului 1 din Decizia 2002/621/CE ⁽²⁾, privind instituirea Oficiului European pentru Selecția Personalului;
- încălcarea obligației de motivare a hotărârilor.

⁽¹⁾ Decizia 2002/620/CE a Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, a Curții de Justiție, a Curții de Conturi, a Comitetului Economic și Social, a Comitetului Regiunilor și a Ombudsmanului European din 25 iulie 2002 de înființare a Oficiului pentru Selecția Personalului Comunităților Europene (JO L 197, 26.07.2002, p. 53-55 Ediție specială, 01/vol. 8, p. 247).

⁽²⁾ Decizia 2002/621/CE a secretarilor generali ai Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, a grefierului Curții de Justiție, a secretarilor generali ai Curții de Conturi, Comitetului Economic și Social și Comitetului Regiunilor și a reprezentantului Ombudsmanului European din 25 iulie 2002 privind organizarea și funcționarea Oficiului pentru Selecția Personalului Comunităților Europene (JO L 197, 26.07.2002, p. 56-59, Ediție specială, 01/vol. 8, p. 249).

Acțiune introdusă la 3 septembrie 2010 — Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia și alții/Comisia

(Cauza T-367/10)

(2010/C 301/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia (Atena, Grecia), Chrisderic (St Cyprien, Franța), André Sébastien Fortassier (Grau D'Agde, Franța) (reprezențanți: V. Akritidis și E. Petritsi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamanților

- Anularea Regulamentului (UE) nr. 498/2010 al Comisiei din 9 iunie 2010 de interdicere a activităților de pescuit ale navelor cu plasă pungă care arborează pavilionul Franței sau Greciei sau sunt înmatriculate în Franța sau Grecia și care pescuiesc ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană ⁽¹⁾;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamanți în cadrul prezentului proces.

Motivele și principalele argumente

În susținerea cereri formulate, reclamanții invocă trei motive.

În primul rând, aceștia susțin că regulamentul atacat a fost adoptat cu încălcarea principiilor egalității de tratament și nediscriminării, prevăzute la articolul 18 TFUE care interzice discriminarea exercitată pe motiv de cetățenie sau naționalitate și la articolul 40 alineatul (2) TFUE care interzice discriminarea între producători sau consumatori în sectorul agriculturii, precum și cu încălcarea principiului general al dreptului Uniunii Europene, în sensul articolului 21 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

În această privință, reclamanții susțin că discriminarea săvârșită de Comisie are două temeuri. În primul rând, aceasta a interzis continuarea activităților de pescuit de către Grecia, Franța și Spania ⁽²⁾, anterior terminării perioadei de pescuit, în timp ce totuși epuizarea cotei de pescuit a Greciei era cu mult mai redusă decât cea a Spaniei. În al doilea rând, deși Comisia informase toate cele trei state membre că activitățile de pescuit vor înceta, a publicat două regulamente diferite obligatorii privind încetarea, unul pentru Grecia și Franța și al doilea pentru Spania permițând în mod real flotei spaniole să continue pescuitul până la sfârșitul perioadei de pescuit. Reclamanții afirmă că, potrivit informațiilor acestora, nu a existat niciun motiv obiectiv care să justifice un astfel de tratament diferențiat.

În al doilea rând, reclamanții susțin că, în speță, Comisia a încălcat principiul general al proporționalității prevăzut la articolul 5 alineatul (4) TFUE și de Protocolul nr. 2 anexat la tratat și recunoscut într-o jurisprudență consacrată drept o normă de drept superioară pentru protejarea individului. În opinia reclamanților, Comisia ar fi putut adopta o măsură mai proporționată pentru a asigura respectarea de către statele membre EU a regimului Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 ⁽³⁾ și ar fi putut interzice pescuitul tonului roșu viu atunci când cotele naționale ar fi atins un nivel mai ridicat, apropiat de 100 %. De asemenea, ar fi putut interzice o astfel de activitate la aceeași dată pentru toate statele membre EU în cauză.

În al treilea rând, reclamanții arată că regulamentul atacat a fost adoptat cu încălcarea principiului general al bunei administrări și/sau obligației de prudență și diligență., astfel cum este definită în jurisprudența consacrată și anticipată la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO 2010, L 142, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 508/2010 al Comisiei din 14 iunie 2010 de interzicere a activităților de pescuit ale navelor cu plasă pungă care arborează pavilionul Spaniei sau sunt înmatriculate în Spania și care pescuiesc ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană (JO 2010, L 149, p. 7).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006 (JO 2009, L 343, p. 1).

Acțiune introdusă la 2 septembrie 2010 — Handicare/OAPI — Apple Corps (BEATLE)

(Cauza T-369/10)

(2010/C 301/59)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Handicare Holding BV (Helmond, Olanda) (reprezentant: G. van Roeyen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Apple Corps Ltd (Londra, Regatul Unit)

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 31 mai 2010 în cauza R 1276/2009-2; și

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă „BEATLE” pentru produse din clasa 12

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: înregistrarea în Regatul Unit a mărcilor figurative „BEATLES” și „THE BEATLES” sub nr. 1341242, pentru produse din clasa 9; înregistrarea în Spania a mărcii figurative „BEATLES” sub nr. 1737191, pentru produse din clasa 9; înregistrări în Germania ale mărcilor figurative „BEATLES” sub numerele 1148166 și 2072741, pentru produse din clasa 9; înregistrarea în Portugalia a mărcii figurative „BEATLES” sub nr. 312175 pentru produse din clasa 9; înregistrarea în Franța a mărcii figurative „BEATLES” sub nr. 1584857, pentru produse din clasa 9; înregistrarea în Italia a mărcii figurative „BEATLES” sub nr. 839105 pentru produse din clasa 9; înregistrarea mărcii verbale comunitare „BEATLES” sub nr. 219048 pentru produse din clasele 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 și 41; înregistrarea mărcii figurative comunitare „BEATLES” sub nr. 219014 pentru produse din clasele 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 și 41

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac și anulează decizia diviziei de opoziție

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului în măsura în care camera de recurs nu a respins opoziția pentru aceste motive, deși s-a dovedit că nu există similitudini reale între produsele în cauză; încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului în măsura în care camera de recurs a considerat în mod greșit că erau îndeplinite condițiile de aplicare a acestui articol.

Acțiune introdusă la 3 septembrie 2010 — Bolloré/Comisia

(Cauza T-372/10)

(2010/C 301/60)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Bolloré (Ergué-Gabéric, Franța) (reprezentanți: P. Gassenbach, C. Lemaire și O. de Juvigny, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea articolelor 1 și 2 din Decizia nr. C(2010) 4160 final a Comisiei din 23 iunie 2010 referitoare la o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/36.212 — *Hârtie autocopiativă*);

- cu titlu subsidiar, reducerea substanțială a cuantumului amenzii aplicate Bolloré prin articolul 2 din decizie;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamanta solicită, cu titlu principal, anularea Deciziei C(2010) 4160 final a Comisiei din 23 iunie 2010 referitoare la o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/36.212 — *Hârtie autocopiativă*) adoptată de Comisie ca urmare a Hotărârii Curții de Justiție pronunțate în cauza C-327/07 P, Bolloré/Comisia, prin care Curtea a statuat că nu a fost respectat dreptul la apărare al Bolloré, în măsura în care Bolloré fusese sancționată nu numai în calitate de societate-mamă a Copigraph, ci și în calitate de coautor direct și personal al încălcării, în timp ce comunicarea privind obiecțiunile viza numai răspunderea sa în calitate de societate-mamă a Copigraph.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive, întemeiate pe:

- încălcarea articolelor 6 și 7 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „CEDO”) și a articolelor 41, 47 și 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”), în sensul că sancțiunea aplicată Bolloré a fost pronunțată cu încălcarea principiilor legalității infracțiunilor și pedepselor, securității juridice, caracterului personal al pedepselor și dreptului la un proces echitabil, în măsura în care:
 - sancțiunea aplicată Bolloré în calitate de societate-mamă ar constitui o încălcare a principiilor legalității infracțiunilor și pedepselor și securității juridice, prevăzute la articolele 6 și 7 din CEDO și la articolele 47 și 49 din Cartă, și a principiului caracterului personal al pedepselor;
 - audierea Bolloré, la care nu a participat niciunul dintre membrii colegiului Comisiei, ar constitui o încălcare a dreptului la un proces echitabil consacrat la articolul 6 din CEDO și la articolele 41 și 47 din Cartă, întrucât cauza Bolloré nu a fost judecată de „instanța acesteia”;
 - condițiile privind „readoptarea” deciziei inițiale ar încălca, în privința mai multor aspecte, cerința de imparțialitate care ar fi aferentă dreptului la un proces echitabil, consacrat la articolul 6 din CEDO și la articolele 41 și 47 din Cartă;
- încălcarea articolului 101 TFUE și a articolului 25 din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾ întrucât Comisia ar fi sancționat Bolloré pentru încălcări care ar fi în prezent prescrise;

- încălcarea principiului egalității de tratament prin sancționarea Bolloré în calitate de societate-mamă a Copigraph la momentul situației de fapt;
- încălcarea articolului 101 TFUE, a articolului 6 din CEDO și a articolelor 41 și 47 din Cartă prin notificarea celei de a doua comunicări privind obiecțiunile într-un termen vădit nerezonabil și prin crearea unui obstacol definitiv în calea Bolloré de a se apăra împotriva obiecțiunilor referitoare, pe de o parte, la răspunderea acesteia în calitate de societate-mamă a Copigraph și, pe de altă parte, la propria participare la încălcare;
- cu titlu subsidiar, încălcarea Liniilor directe din 1998 privind metoda de stabilire a amenzilor ⁽²⁾, a principiilor individualizării pedepselor și proporționalității în materia stabilirii cuantumului amenzii și a cerinței de motivare, precum și
- cu titlu subsidiar, încălcarea Comunicării din 1996 privind neaplicarea de amenzi sau reducerea cuantumului acestora ⁽³⁾ și a principiilor proporționalității și egalității de tratament.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101 TFUE] și [102 TFUE] (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269).
- (²) Liniile directe privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17 și al articolului 65 alineatul (5) din Tratatul CECO (JO 1998, C 9, p. 3, Ediție specială, 08/vol. 3, p. 69).
- (³) Comunicarea Comisiei privind neaplicarea de amenzi sau reducerea cuantumului acestora în cauzele având ca obiect înțelegeri (JO 1996, C 207, p. 4).

Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Villeroy & Boch Austria/Comisia

(Cauza T-373/10)

(2010/C 301/61)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Villeroy & Boch Austria GmbH (Mondsee, Austria)
(reprezentanți: A. Reidlinger și S. Dethof, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei atacate, în măsura în care aceasta privește reclamanta;
- în subsidiar, reducerea adecvată a cuantumului amenzii aplicate reclamantei prin decizia atacată;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia C(2010) 4185 final a Comisiei Europene din 23 iunie 2010, adoptată în cazul COMP/39092 — Instalații sanitare. Prin decizia atacată au fost aplicate amenzi reclamantei și altor întreprinderi pentru încălcarea articolului 101 TFUE, precum și a articolului 53 din Acordul privind SEE. În opinia Comisiei, reclamanta a participat la un acord continuu sau la practici concertate în sectorul instalațiilor sanitare în Belgia, în Germania, în Franța, în Italia, în Țările de Jos și în Austria.

În motivarea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta critică încălcarea articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE, rezultată dintr-o unică încălcare complexă și continuă. Prin această apreciere globală nelegală, pârâta și-a încălcat obligația de apreciere juridică a comportamentelor individuale ale fiecărui destinatar al deciziei și a realizat o imputare nelegală din punct de vedere juridic a unor acte neimputabile ale terților.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta invocă în subsidiar, în lipsa unei motivări individualizate a deciziei, o încălcare a obligației de motivare prevăzute la articolul 296 alineatul (2) TFUE.

În plus, reclamanta arată, prin intermediul celui de al treilea motiv, că decizia atacată trebuie să fie anulată deoarece reclamanta nu a participat la încălcările imputate de pe piețele relevante din punct de vedere material și geografic, prevăzute de decizie, iar, în privința sa, nu a fost dovedită existența unei încălcări a normelor privind înțelegerile.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta afirmă că, în mod nelegal, acesteia și societății sale mamă li s-a aplicat în solidar o amendă. O astfel de aplicare în solidar a amenzii încalcă principiul *nulla poena sine lege* prevăzut la articolul 49 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și principiul proporționalității pedepselor în raport cu vinovăția, prevăzut la articolul 49 alineatul (3) coroborat cu articolul 48 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și articolul 23 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾.

În cadrul celui de al cincilea motiv, reclamanta contestă calcularea greșită a amenzii. În această privință, reclamanta arată că pârâta a inclus în calculul său operațiuni ale reclamantei care nu pot avea legătură de la bun început cu criticile invocate.

Prin intermediul celui de al șaselea motiv, reclamanta critică durata excesiv de lungă a procedurii și neluarea acesteia în considerare la calcularea amenzii drept încălcare a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Prin intermediul celui de al șaptelea motiv, se invocă erori de apreciere în cadrul calculării amenzii cu ocazia evaluării pretensei participări a reclamantei la încălcare. În acest context, reclamanta precizează că, chiar dacă s-ar admite o încălcare a articolului 101 TFUE conform presupunerilor pârâtei, amenda ar fi extrem de ridicată și disproporțională. În opinia reclamantei, pârâta a încălcat principiul proporționalității pedepselor în raport cu vinovăția, codificat la articolul 49 alineatul (3) coroborat cu articolul 48 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Villeroy & Boch/Comisia

(Cauza T-374/10)

(2010/C 301/62)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Villeroy & Boch AG (Mettlach, Germania) (reprezentanți: M. Klusmann, avocat, și S. Thomas, profesor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei atacate, în măsura în care aceasta privește reclamanta;

— în subsidiar, reducerea adecvată a cuantumului amenzii aplicate reclamantei prin decizia atacată;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia C(2010) 4185 final a Comisiei Europene din 23 iunie 2010, adoptată în cazul COMP/39092 — Instalații sanitare. Prin decizia atacată au fost aplicate amenzi reclamantei și altor întreprinderi pentru încălcarea articolului 101 TFUE, precum și a articolului 53 din Acordul privind SEE. În opinia Comisiei, reclamanta a participat la un acord continuu sau la practici concertate în sectorul instalațiilor sanitare în Belgia, în Germania, în Franța, în Italia, în Țările de Jos și în Austria.

În motivarea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta critică încălcarea articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE, rezultată dintr-o unică încălcare complexă și continuă. Prin această apreciere globală nelegală, pârâta și-a încălcat obligația de apreciere juridică a comportamentelor individuale ale fiecărui destinatar al deciziei și a realizat o imputare nelegală din punct de vedere juridic a unor acte neimputabile ale terților, încălcând principiul *nulla poena sine lege*.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta invocă în subsidiar, în lipsa unei motivări individualizate a deciziei, o încălcare a obligației de motivare prevăzute la articolul 296 alineatul (2) TFUE.

În plus, reclamanta arată, prin intermediul celui de al treilea motiv, că decizia atacată trebuie să fie anulată deoarece reclamanta nu a participat la încălcările imputate de pe piețele relevante din punct de vedere material și geografic, prevăzute de decizie, iar, în privința sa, nu a fost dovedită existența unei încălcări a normelor privind înțelegerile.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta afirmă că, în mod nelegal, acesteia și filialelor sale din Franța, Belgia și Austria li s-a aplicat în solidar o amendă. O astfel de aplicare în solidar a amenzii încalcă principiul *nulla poena sine lege* prevăzut la articolul 49 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și principiul proporționalității pedepselor în raport cu vinovăția, prevăzut la articolul 49 alineatul (3) coroborat cu articolul 48 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și articolul 23 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾.

În cadrul celui de al cincilea motiv, reclamanta contestă calcularea greșită a amenzii. În această privință, reclamanta arată că pârâta a inclus în calculul său operațiuni ale reclamantei care nu pot avea legătură de la bun început cu criticile invocate.

Prin intermediul celui de al șaselea motiv, reclamanta critică durata excesiv de lungă a procedurii și neluarea acesteia în considerare la calcularea amenzii drept încălcare a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Prin intermediul celui de al șaptelea motiv, se invocă erori de apreciere în cadrul calculării amenzii cu ocazia evaluării pretenției participării a reclamantei la încălcare. În acest context, reclamanta precizează că, chiar dacă s-ar admite o încălcare a articolului 101 TFUE conform presupunerilor pârâtei, amenda ar fi extrem de ridicată și disproporțională. În opinia reclamantei, pârâta a încălcat principiul proporționalității pedepselor în raport cu vinovăția, codificat la articolul 49 alineatul (3) coroborat cu articolul 48 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În plus, pârâta nu ar fi putut aplica în speță amenda maximă de 10 % din cifra de afaceri a grupului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Hansa Metallwerke și alții/Comisia

(Cauza T-375/10)

(2010/C 301/63)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Hansa Metallwerke AG (Stuttgart, Germania), Hansa Nederland BV (Nijkerk, Țările de Jos), Hansa Italiana Srl (Castelnuovo del Garda, Italia), Hansa Belgium Sprl (Asse, Belgia), Hansa Austria GmbH (Salzburg, Austria) (reprezentant: H. J. Hellmann, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

- Anularea deciziei pârâtei din 23 iunie 2010, notificată reclamantelor la 30 iunie 2010, privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39092 — Instalații sanitare pentru săli de baie), în măsura în care se referă la reclamante;
- în subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantelor;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele contestă Decizia C(2010) 4185 final a Comisiei din 23 iunie 2010 emisă în cazul COMP/39092 — Instalații sanitare pentru săli de baie. Prin decizia atacată au fost aplicate amenzi reclamantelor și altor întreprinderi pentru încălcarea articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE. Comisia a considerat că reclamanțele au participat la un acord sau la o practică concertată continuă în sectorul instalațiilor sanitare pentru săli de baie în Belgia, în Germania, în Franța, în Italia, în Țările de Jos și în Austria.

În susținerea acțiunii formulate, reclamantele afirmă, în primul rând, că amenziile aplicate au depășit în mod nepermis limita maximă prevăzută la articolul 23 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, întrucât pârâta s-a bazat în decizia sa pe o valoare eronată a cifrei de afaceri globale la nivel mondial a Hansa Metallwerke AG.

Al doilea motiv invocat privește încălcarea principiului protecției încrederii legitime. Reclamantele consideră că pârâta a comis o serie de erori grave de procedură în cadrul procedurii administrative, astfel încât au fost dezavantajate în raport cu celelalte părți la procedură. În decizia atacată nu s-a ținut seama de aceste circumstanțe, astfel cum promisesse pârâta în cursul procedurii.

În al treilea rând, reclamantele susțin că pârâta a încălcat articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 ca urmare a modului greșit în care a calculat cuantumul amenzii în raport cu comunicarea privind clemența ⁽²⁾. Reclamantele invocă faptul că, în pofida cooperării lor, nu a avut loc o reducere a cuantumului amenzii aplicate.

În al patrulea rând, reclamantele susțin că aplicarea Orientărilor privind calculul amenzilor ⁽³⁾ în ceea ce privește fapte care au avut loc cu mult timp înaintea publicării acestora încalcă principiul neretroactivității.

Reclamantele afirmă de asemenea că practica urmată de pârâtă în ceea ce privește amenzile nu este expresia unei abilitări legale astfel cum impune articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003. În acest context, reclamantele critică faptul că decizia atacată încalcă principiul egalității de tratament și principiul proporționalității. Modul în care au fost concretizate în practica pârâtei referitoare la amenzi dispozițiile articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 pe baza Orientărilor privind calculul amenzilor ar încălca principiul legalității sancțiunilor garantat de articolul 7 din CEDO și de articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

În final, reclamantele invocă greșita aplicare a articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 și a Orientărilor privind calculul amenzilor ca urmare a numeroaselor erori de aplicare acestora și a exercitării, în detrimentul lor, a puterii discreționare a pârâtei. Reclamantele afirmă în special că au fost comise erori în ceea ce privește prezentarea și aprecierea probelor referitoare la anumite elemente ale situației de fapt.

(¹) Regulamentul (CE) al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

(²) Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO 2002, C 45, p. 3).

(³) Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264).

Acțiune introdusă la 6 septembrie 2010 — Preparados Alimenticios/OAPI — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika)

(Cauza T-377/10)

(2010/C 301/64)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Preparados Alimenticios, SA (Barcelona, Spania)
(reprezentant: D. Pellisé Urquiza, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:
Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG (Stemwede-Levern, Germania)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 9 iunie 2010 în cauza R 1144/2009-1;

— declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și întemeiată și

— constatarea faptului că trebuie respinsă cererea de înregistrare a mărcii comunitare contestate.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca verbală „Jambo Afrika” pentru produse din clasele 29, 30 și 33.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: înregistrările ca mărci spaniole nr. 2573221, nr. 2573219 și nr. 2573216 ale mărcii figurative „JUMBO” pentru produse din clasele 29 și 30, înregistrarea ca marcă comunitară nr. 2217404 a mărcii figurative „JUMBO CUBE” pentru produse din clasa 29, înregistrarea ca marcă comunitară nr. 2412823 a mărcii figurative „JUMBO MARINADE” pentru produse din clasele 29 și 30, înregistrarea ca marcă comunitară nr. 2413391 a mărcii figurative „JUMBO NOKKOS” pentru produse din clasele 29 și 30; înregistrările ca mărci comunitare nr. 2413581, nr. 2423275, nr. 2970754, nr. 3246139, nr. 3754462 și nr. 4088761 a mărcii figurative „JUMBO” pentru produse din clasele 29 și 30.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția pentru o parte dintre produsele în cauză.

Decizia camerei de recurs: Respinge opoziția în întregime.

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a exclus în mod greșit posibilitatea existenței unui risc de confuzie.

Acțiune introdusă la 7 septembrie 2010 — Masco și alții/Comisia**(Cauza T-378/10)**

(2010/C 301/65)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Masco Corp. (Taylor, Statele Unite ale Americii), Hansgrohe AG (Schiltach, Germania), Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH (Schiltach, Germania), Hansgrohe Handelsgesellschaft m.b.H. (Wiener Neudorf, Austria), Hansgrohe SA/NV (Anderlecht, Belgia), Hansgrohe B. V. (Westknollendam, Țările de Jos), Hansgrohe SARL (Antony, Franța), Hansgrohe Srl (Villanova d'Asti, Italia), Hüppe GmbH (Bad Zwischenahn, Germania), Hüppe Gesellschaft m.b.H. (Laxenburg, Austria), Hüppe Belgium SA/NV (Zaventem, Belgia) și Hüppe B. V. (Alblasserdam, Țările de Jos) (reprezentanți: D. Schroeder, avocat, și J. Temple Lang, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană**Concluziile reclamantelor**

- Anularea articolului 1 din Decizia C(2010) 4185 final a Comisiei din 23 iunie 2010 în cazul COMP/39092 — Instalații sanitare pentru băi, în măsura în care aceasta constată că reclamantele au participat la o înțelegere sau practică concertată continuă „în sectorul instalațiilor sanitare pentru băi” și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată și a celorlalte cheltuieli efectuate de reclamante în legătură cu această procedură.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii lor, reclamantele solicită anularea în parte a articolului 1 din Decizia C(2010) 4185 final a Comisiei din 23 iunie 2010 în cazul COMP/39092 — Instalații sanitare pentru băi, prin intermediul căreia Comisia a constatat că reclamantele, împreună cu alte întreprinderi, au încălcat articolul 101 TFUE și articolul 53 SEE prin participarea la o înțelegere sau practică concertată continuă „în sectorul instalațiilor sanitare pentru băi”, care acoperea teritoriul Germaniei, Austriei, Italiei, Franței, Belgiei și Țărilor de Jos.

Reclamantele invocă un motiv în susținerea cererii lor.

Reclamantele contestă calificarea juridică a conduitei care, potrivit Comisiei, constă într-o încălcare unică și complexă care acoperă trei grupe de produse diferite, și anume robinete și accesorii, cabine de duș și obiecte sanitare din ceramică, în loc să constate existența a trei încălcări separate.

Reclamantele nu produc obiecte sanitare din ceramică. Reclamantele susțin că prin constatarea faptului că au participat la o încălcare unică și complexă în cadrul celor trei grupe de produse, inclusiv obiectele sanitare din ceramică, Comisia a săvârșit o eroare de apreciere a faptelor și o eroare de drept. Constatarea de către Comisie, în decizie, a existenței unei singure încălcări complexe nu este conformă deciziilor anterioare ale Comisiei (sau jurisprudenței Curții). Prin urmare, Comisia a încălcat principiile transparenței, securității juridice și egalității de tratament. În particular, faptele și probele prezentate în decizie nu susțin concluzia Comisiei potrivit căreia există o singură încălcare complexă care acoperă trei grupe diferite de produse.

Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Keramag Keramische Werke a.o/Comisia**(Cauza T-379/10)**

(2010/C 301/66)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Germania), Koralle Sanitärprodukte GmbH (Vlotho, Germania), Koninklijke Sphinx BV (Maastricht, Țările de Jos), Allia SAS (Avon, Franța), Produits Céramique de Touraine SA (PCT) (Selles sur Cher, Franța) și Pozzi Ginori SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: J. Killick, Barrister, P. Lindfelt, avocat, I. Reynolds, Solicitor, și K. Struckmann, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană**Concluziile reclamantilor**

- Anularea în totalitate sau în parte a deciziei atacate;
- declararea faptului că reclamantele nu răspund pentru activitatea anticoncurențială în domeniul robinetelor și, dacă este necesar, anularea deciziei în măsura în care prin aceasta s-ar constata răspunderea reclamantelor;
- în plus sau cu titlu subsidiar, reducerea cuantumului amenzii;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată;
- dispunerea oricărei măsuri pe care Tribunalul o consideră adecvată în împrejurările din cauză.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea Deciziei C(2010) 4185 final a Comisiei din 23 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (Cazul COMP/39.092), în măsura în care se reține faptul că reclamantele răspund pentru participarea la o înțelegere continuă sau la o practică concertată în sectorul instalațiilor sanitare pentru săli de baie, care corespunde teritoriului Germaniei, Austriei, Italiei, Franței, Belgiei și al Țărilor de Jos.

În susținerea acțiunii, reclamantele se întemeiază pe șapte motive.

În primul rând, acestea susțin că nu a fost evaluat sau nu a fost examinat de către Comisie contextul economic și, în consecință, nu a fost stabilit la un standard juridic corespunzător scopul anticoncurențial al încălcărilor pretinse. Reclamantele pretind că, din punct de vedere legal, Comisia nu a fost îndreptățită să prezume (sau, de asemenea, să constate) că discuțiile (i) între neconcurenți și (ii) despre un preț neeconomic pe care niciun actor pe piață nu îl plătește aveau un scop anticoncurențial.

În al doilea rând, susțin reclamantele, Comisia ar fi greșit atunci când a reținut răspunderea lor pentru o încălcare în sectorul robinetelor, ținând seama de primul motiv și de faptul că reclamatele nu produc robinete.

În al treilea rând, susțin reclamantele, Comisia nu a stabilit la un standard juridic corespunzător existența încălcării pretinse, în special pentru că analiza probelor de către aceasta a fost greșită în Franța, în Italia și, în ceea ce privește Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaft, în Germania.

În al patrulea rând, afirmă acestea, Comisia nu a demonstrat un interes în constatarea unei încălcări în Țările de Jos, care era prescrisă.

În al cincilea rând, reclamantele susțin că:

- (i) Comisia nu a prezentat în mod corespunzător acuzațiile în comunicarea privind obiecțiunile și
- (ii) Comisia nu a utilizat și nu a dezvăluit probe pertinente și care pot disculpa.

În opinia reclamantelor, aceste omisiuni de procedură aduc atingere dreptului la apărare al acestora.

În al șaselea rând, reclamantele pretind că ancheta în acest caz a fost selectivă și arbitrară în sine, ținând seama de faptul că multe dintre societățile cu privire la care se afirmă că au participat la reuniunile sau la discuțiile pretins nelegale nu au fost niciodată anchetate.

În al șaptelea rând, acestea afirmă că cuantumul amenzii a fost nejustificat și disproporționat de mare, în special din cauza lipsei punerii în aplicare a încălcării sau a efectelor pe piață ale acesteia. Prin urmare, reclamantele solicită Curții să își exercite competența de fond în temeiul articolului 261 TFUE pentru a reduce amenda.

Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Sanitec Europe/Comisia

(Cauza T-381/10)

(2010/C 301/67)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sanitec Europe Oy (Helsinki, Finlanda) (reprezentanți: J. Killick, Barrister, I. Reynolds, Solicitor, P. Lindfelt și K. Struckmann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea în totalitate sau în parte a Deciziei C(2010) 4185 final a Comisiei din 23 iunie 2010 în cazul COMP/39092 — Instalații sanitare pentru săli de baie;
- declararea faptului că reclamanta nu răspunde pentru activitatea anticoncurențială în domeniul robinetelor și, dacă este necesar, anularea deciziei contestate în măsura în care prin aceasta s-ar constata răspunderea reclamantei (sau a filialelor sale);
- în plus sau cu titlu subsidiar, reducerea cuantumului amenzii;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată și
- dispunerea oricărei măsuri pe care Tribunalul o consideră adecvată în împrejurările din cauză.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii formulate, reclamanta solicită, potrivit articolului 263 TFUE, anularea Deciziei C(2010) 4185 final a Comisiei din 23 iunie 2010 în Cazul COMP/39.092 — Instalații sanitare pentru săli de baie, privind o înțelegere între întreprinderi pe piețele belgiană, germană, franceză, italiană, olandeză și austriacă ale instalațiilor sanitare pentru săli de baie, referitoare la prețurile de vânzare și la schimbul de informații comerciale sensibile, precum și, cu titlu subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantei.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

În primul rând, nu a fost evaluat sau nu a fost examinat de către Comisie contextul economic și, în consecință, nu a fost stabilit la un standard juridic corespunzător scopul anticoncurențial al încălcărilor pretinse. Din punct de vedere legal, Comisia nu a fost îndreptățită să prezume (sau, de asemenea, să constate) că discuțiile (i) între neconcurenți și (ii) despre un preț neeconomic pe care niciun actor pe piață nu îl plătește aveau un scop anticoncurențial.

În al doilea rând, Comisia ar fi greșit atunci când a reținut răspunderea reclamantei pentru o încălcare în sectorul robinetelor, ținând seama de primul motiv și de faptul că nici reclamata, nici filialele sale nu produc robinete.

În plus, Comisia nu a stabilit la un standard juridic corespunzător existența încălcării pretinse, în special pentru că analiza probelor de către aceasta a fost greșită în Franța, în Italia și, în ceea ce privește Keramag Keramische Werke AG, în Germania, pentru care a fost considerată responsabilă reclamanta.

În al patrulea rând, Comisia nu a demonstrat un interes în constatarea unei încălcări în Țările de Jos, care era prescrisă.

În continuare, Comisia (i) nu a prezentat în mod corespunzător acuzațiile în comunicarea privind obiecțiunile și (ii) nu a utilizat și nu a dezvoltat probele pertinente și care pot disculpa. Aceste omisiuni de procedură aduc atingere în mod iremediabil dreptului la apărare al reclamantei.

Ca motiv suplimentar, reclamanta nu poate fi considerată direct și individual responsabilă pentru o amendă de 9 873 060 de euro. Nu s-a dovedit că reclamanta era vinovată de cel mai mic comportament nelegal. Aceasta era responsabilă numai în calitate de societate-mamă și astfel nu poate fi responsabilă direct și individual pentru amendă. În plus, posibilitatea unei răspunderi directe și individuale nu a fost formulată în comunicarea privind obiecțiunile, ceea ce constituie o neregularitate procedurală care justifică anularea.

În plus, reclamanta a fost considerată în mod eronat responsabilă solidar pentru acțiunile filialei sale Keramag Keramische Werke AG. Reclamanta nu deținea toate părțile sociale la Keramag Keramische Werke AG în perioada relevantă și nu era în măsură să exercite și nici nu a exercitat o influență decisivă asupra acesteia.

În același timp, ancheta în acest caz a fost selectivă și arbitrară în sine, ținând seama de faptul că multe dintre societățile cu privire la care se afirmă că au participat la reuniunile sau la discuțiile pretins nelegale nu au fost niciodată anchetate.

În final, cuantumul amenzii a fost nejustificat și disproportionat de mare, în special din cauza lipsei punerii în aplicare a încălcării sau a efectelor pe piață ale acesteia. Reclamanta solicită Curții să își exercite competența de fond în temeiul articolului 261 TFUE pentru a reduce amenda.

Acțiune introdusă la 9 septembrie 2010 — Villeroy & Boch/Comisia

(Cauza T-382/10)

(2010/C 301/68)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Villeroy & Boch (Paris, Franța) (reprezentanți: J. Philippe și K. Blau-Hansen, avocați, și A. Villette, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Declararea nulității deciziei atacate, în măsura în care o privește pe reclamantă;
- în subsidiar, reducerea în consecință a amenzii aplicate reclamantei prin decizia atacată;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită, în principal, anularea în parte a Deciziei C(2010) 4185 final a Comisiei din 23 iunie 2010 privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European (denumit în continuare „SEE”) (cazul COMP/39092 — Instalații sanitare) privind o înțelegere pe piețele belgiană, germană, franceză, italiană, olandeză și austriacă de instalații sanitare pentru baie, având ca obiect coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile.

În sprijinul acțiunii sale, reclamanta invocă șapte motive întemeiate:

- pe o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE prin calificarea încălcării ca fiind o încălcare unică, complexă și continuă, întrucât pârâta și-a încălcat astfel obligația de apreciere juridică a comportamentelor individuale ale destinatarilor deciziei atacate;
- pe o încălcare a obligației de motivare prevăzute la articolul 296 al doilea paragraf TFUE, întrucât pârâta nu a oferit o definire suficient de precisă a piețelor relevante în decizia atacată;
- pe lipsa unor probe suficiente privind participarea reclamantei la încălcări în Franța;
- pe o încălcare a principiului *nulla poena sine lege* consacrat la articolul 49 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), precum și a principiului proporționalității dintre pedepse și infracțiuni consacrat la articolul 49 alineatul (3) din cartă, coroborat cu articolul 48 alineatul (1) din cartă și cu articolul 23 din Regulamentul nr. 1/2003 (¹), întrucât pârâta a obligat-o pe reclamantă la plata unei amenzi în solidar cu societatea-mamă a acesteia din urmă;
- pe o calculare eronată a amenzii, întrucât pârâta a inclus cifre de afaceri ale reclamantei care nu au legătură cu obiecțiile formulate cu ocazia calculării amenzii;

- pe o încălcare a articolului 41 din cartă, întrucât durata excesiv de lungă a procedurii nu a fost luată în considerare cu ocazia calculării amenzii;
- pe o încălcare a principiului proporționalității sancțiunilor și pe erori de apreciere cu ocazia calculării amenzii, întrucât cuantumul de bază a fost stabilit la 15 %, iar valoarea absolută a amenzii depășește limita de 10 % din cifra de afaceri a reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101 TFUE] și [102 TFUE] (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 7 septembrie 2010 — Continental Bulldog Club Deutschland/OAPI (CONTINENTAL)

(Cauza T-383/10)

(2010/C 301/69)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Berlin, Germania) (reprezentant: S. Vollmer, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 23 iunie 2010 în cauza R 300/2010-1;
- în subsidiar, anularea deciziei atacate, în măsura în care privește bunuri și servicii din clasa 44;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată și a cheltuielilor efectuate în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: Marca verbală „CONTINENTAL” pentru produse din clasele 31 și 44.

Decizia examinătorului: Respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: Respinge calea de atac.

Motivele invocate: Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât marca comunitară în cauză are caracter distinctiv și nu este descriptivă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — ArcelorMittal Wire France și alții/Comisia

(Cauza T-385/10)

(2010/C 301/70)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: ArcelorMittal Wire France (Bourg-en-Bresse, Franța), ArcelorMittal Fontaine (Fontaine-L'Évêque, Belgia), ArcelorMittal Verderio Srl (Verderio Inferiore, Italia) (reprezentanți: H. Calvet, O. Billard și M. Pittie, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

- În principal, anularea deciziei adoptate de Comisie la 30 iunie 2010 în cazul COMP/38.344 — Oțel pentru precomprimare, în măsura în care (i) la articolul 1, condamnă AMWF, AM Fontaine și AM Verderio pentru faptul că au participat la o încălcare unică și continuă și/sau la o practică concertată în sectorul oțelului pentru precomprimare cu încălcarea articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE, de la 1 ianuarie 1984 până la 19 septembrie 2002, de la 20 decembrie 1984 până la 19 septembrie 2002 și, respectiv, de la 3 aprilie 1995 până la 19 septembrie 2002; (ii) impune acestora, în consecință, la articolul 2, plata unor amenzi care se ridică la 276,48 milioane de euro în ceea ce privește AMWF, din care 268,8 milioane de euro în solidar cu AM Fontaine și din care 72 milioane de euro în solidar cu AM Verderio; (iii) le obligă, la articolul 3, să pună imediat capăt acestei încălcări, dacă nu au făcut deja acest lucru, și ca pe viitor să nu mai săvârșească niciun act sau comportament precum cel descris la punctul (i), precum și să nu mai săvârșască niciun act sau comportament având un obiect sau un efect identic sau similar; și (iv) la articolul 4 le prevede drept ca destinatare;
- în subsidiar, în cadrul competenței sale de fond, modificarea deciziei atacate prin reducerea în mod substanțial a cuantumurilor amenzilor aplicate fiecăreia dintre reclamante, astfel cum aceste cuantumuri figurează la articolul 2; și
- în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită, în principal, anularea Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 referitoare la procedura de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (denumit în continuare „SEE”) (cazul COMP/38.344 — Oțel pentru precomprimare), cu privire la o înțelegere pe piața europeană a oțelului pentru precomprimare, care are ca obiect stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile.

În susținerea acțiunii, reclamantele prezintă un anumit număr de motive întemeiate pe:

- încălcarea dreptului fundamental al reclamantelor la un proces echitabil și pe încălcarea articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Comisia îndeplinind atât atribuțiile de investigare, cât și de judecare;
- încălcarea articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾, precum și a principiilor individualizării pedepsei, proporționalității și egalității de tratament, Comisia aplicând reclamantelor amenzi într-un cuantum care depășește în mod vădit plafonul legal de 10 % din cifra de afaceri totală realizată de acestea în cursul exercițiului financiar precedent;
- insuficiența probelor care să demonstreze existența unei încălcări a articolelor 101 TFUE și 53 din Acordul privind SEE pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1984 și noiembrie 1992 sau, cel puțin, pe nemotivare;
- nemotivare și pe încălcarea Orientărilor privind calcularea amenzilor ⁽²⁾, precum și a principiilor încrederii legitime și al bunei administrări, decizia atacată fiind afectată de lacune care fac neinteligibilă metodologia de calcul a amenzilor aplicate de Comisie;
- nemotivare și pe erori vădite de fapt și de drept care agravează cu 60 % amenzile aplicate AMWF și AM Fontaine în temeiul recidivei; și
- insuficiența motivării și pe încălcarea articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003, precum și a principiilor egalității și al proporționalității prin majorarea cu 20 % în temeiul efectului disuasiv numai a cuantumului amenzilor reclamantelor, cu toate că alte părți la înțelegere se află într-o situație identică.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101 TFUE] și [102 TFUE] (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 67).

⁽²⁾ Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO 2006, C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264).

Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Dornbracht/Comisia

(Cauza T-386/10)

(2010/C 301/71)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (Iserlohn, Germania) (reprezentanți: H. Janssen, T. Kapp și M. Franz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei atacate în măsura în care o privește pe reclamantă;
- în subsidiar, reducerea corespunzătoare a cuantumului amenzii aplicate reclamantei în decizia atacată;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia Comisiei C(2010) 4185 final din 23 iunie 2010 în cazul COMP/39092 — Instalații sanitare pentru baie. Prin decizia atacată au fost aplicate amenzi reclamantei, precum și altor întreprinderi, ca urmare a încălcării articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE. În opinia Comisiei, reclamanta ar fi participat în Germania și în Austria la un acord continuu sau la practici concertate în sectorul instalațiilor sanitare pentru baie.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive.

Ca prim motiv, reclamanta invocă o încălcare a articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, întrucât pârâta nu ar fi luat în considerare existența a numeroase circumstanțe atenuante în favoarea reclamantei.

Ca al doilea motiv, reclamanta invocă o încălcare a articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003, în măsura în care pârâta, prin interpretarea dată articolului 23 alineatul (2) din același regulament, ca prag de plafonare, se află în imposibilitate să aprecieze gravitatea încălcării reproșate reclamantei.

Reclamanta mai susține, ca al treilea motiv, o încălcare a principiului egalității de tratament întrucât pârâta, prin fixarea unor sume forfetare, nu ar ține seama de participarea individuală a reclamantei.

În cadrul celui de al patrulea motiv, reclamanta afirmă că, la stabilirea cuantumului amenzii, pârâta nu ia în considerare încălcarea în raport cu încălcările din alte cazuri pe care le-a soluționat și încalcă astfel principiul egalității de tratament.

Reclamanta critică în cel de al cincilea motiv caracterul disproporționat al cuantumului amenzii în măsura în care pârâta nu ar fi ținut seama de posibilitățile economice limitate ale reclamantei.

În cadrul celui de al șaselea motiv, reclamanta susține că, prin faptul că pârâta a calculat amenzile cu ajutorul orientărilor⁽²⁾ sale din 2006, decizia atacată încalcă principiul interzicerii retroactivității.

Ca al șaptelea motiv, reclamanta critică faptul că articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003 încalcă principiul preciziei.

În sfârșit, reclamanta susține, în cadrul celui de al optulea motiv, că stabilirea amenzii ar fi ilegală întrucât amenda ar fi fost stabilită pe baza orientărilor care acordă pârâtei o marjă de apreciere prea amplă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

⁽²⁾ Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO 2006, C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264).

Acțiune introdusă la 9 septembrie 2010 — Goutier/OAPI — Eurodata (ARANTAX)

(Cauza T-387/10)

(2010/C 301/72)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamant: Klaus Goutier (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentant: E. E. Happe, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Eurodata GmbH & Co. KG (Saarbrücken, Germania)

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 1 iulie 2010 în cauza R 126/2009-4, în măsura în care aceasta a respins, anulând decizia atacată, cererea de înregistrare a mărcii comunitare pentru următoarele servicii:

— Clasa 35 —

servicii de consultanță fiscală, întocmire de declarații fiscale, contabilitate, servicii de audit, consultanță profesională în afaceri, consultanță în afaceri;

— Clasa 36 —

expertize fiscale, operațiuni de fuziune și achiziție, și anume consultanță în domeniul financiar în situația cumpărării sau a vânzării întreprinderilor, precum și a participației în întreprinderi;

— Clasa 42 —

consultanță și reprezentare juridică, investigație în litigii;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamantul.

Marca comunitară vizată: marca verbală „ARANTAX” pentru servicii din clasele 35, 36 și 42.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Eurodata GmbH & Co. KG.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală germană „ANTAX” pentru servicii din clasele 35, 36, 41, 42 și 45.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia diviziei de opoziție și respinge în parte cererea de înregistrare a mărcii comunitare.

Motivele invocate: încălcarea articolelor 15 și 43 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009⁽¹⁾ pentru motivul că nu a fost dovedită utilizarea, precum și încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009, pentru motivul că nu există un risc de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 6 septembrie 2010 — Productos Derivados del Acero/Comisia**(Cauza T-388/10)**

(2010/C 301/73)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Productos Derivados del Acero, SA (Catarroja, Spania) (reprezentanți: M. B. Escuder Tella, J. Viciano Pastor și F. Palau Ramirez, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei atacate, în temeiul expirării termenului de cinci ani de prescripție pentru aplicarea de sancțiuni, prevăzut la articolul 25 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003;
- în subsidiar, în ipoteza în care pretenția anterioară nu ar fi admisă, anularea în parte a deciziei atacate în măsura în care se consideră că Productos Derivados del Acero, SA (PRODERAC) a participat la acordurile restrictive de concurență prevăzute în decizia menționată, declarând că această societate nu a participat la acordurile coluzive care i se impută;
- în subsidiar, în ipoteza în care nici pretenția precedentă nu ar fi admisă, anularea în parte a deciziei atacate în măsura în care se reduce amenda aplicată Productos Derivados del Acero, SA (PRODERAC) cu numai 25 %, și declararea faptului că această societate este scutită de amendă în temeiul directivelor privind amenziile din 2006 pentru motivul că s-a dovedit incapacitatea de plată a acesteia;
- în subsidiar, în ipoteza în care nici pretenția precedentă nu ar fi admisă, anularea în parte a deciziei atacate în măsura în care se reduce amenda aplicată Productos Derivados del Acero, SA (PRODERAC) cu numai 25 % și reducerea amenzii cu 75 % din cuantumul acesteia;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta procedură este aceeași cu cea din cauza T-385/10, ArcelorMittal Wire France și alții/Comisia.

În susținerea acțiunii introduse, reclamanta invocă următoarele motive:

1. Motiv prealabil: prescripția aplicării de sancțiuni. În această privință, se afirmă că aplicarea de sancțiuni se prescrie în cazul comportamentelor coluzive după cinci ani de la efec-

tuarea ultimului act de punere în aplicare a respectivelor comportamente și că, de la data finală a înțelegerii, 19 septembrie 2008 și de la comunicarea privind obiecțiunile, 30 septembrie 2008, prescripția nu a fost întreruptă.

2. Aplicarea neadecvată a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a jurisprudenței instanțelor comunitare cu privire la articolele menționate, în măsura în care:

- reclamanta nu și-a manifestat în mod expres dorința de a participa la acordurile și la practicile concertate, și această dorință nu poate fi dedusă la în mod tacit din alte împrejurări;

- reclamanta s-a îndepărtat în mod vădit și public de acordurile coluzive, în măsura în care participarea sa la reuniuni nu a influențat comportamentul comercial al acesteia. În această privință, nepunerea în aplicare a acordurilor coluzive ar fi dovada faptului că participarea la reuniuni nu a avut influență asupra comportamentului său pe piață.

3. Aplicarea neadecvată a punctului 35 din directivele privind amenziile din 2006, în temeiul unei aplicări prin analogie incorecte a evaluării „prejudiciilor serioase și ireparabile” în contextul unor măsuri provizorii.

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — SLM/Comisia**(Cauza T-389/10)**

(2010/C 301/74)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (Cepreno, Italia) (reprezentanți: G. Belotti, avocat, F. Covone, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Cu titlu preliminar sau în principal, anularea Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei Europene din 30 iunie 2010 (cazul COMP/38344 — Oțel pentru precomprimare);
- în subsidiar, reducerea amenzii aplicate.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta cauză este aceeași cu cea în discuție în cauza T-385/10, Arcelormittal Wire France și alții/Comisia.

În susținerea concluziilor sale, societatea reclamantă invocă următoarele:

Pentru anularea deciziei: neobișnuită și nejustificată durată a procedurii administrative, care a prejudiciat grav exercitarea dreptului la apărare al reclamantei, în special în ceea ce privește faptele intervenite în perioada de doi ani cuprinsă între 1997 și 1999, cu alte cuvinte cu 10 ani înainte de Comunicarea privind obiecțiunile din septembrie 2008.

Pentru reducerea amenzii aplicate:

Nemotivarea cuantumulului sancțiunii, în măsura în care nu rezultă cu claritate baza de calcul și cifra de afaceri utilizate de Comisie cu ocazia sancționării reclamantei.

Încălcarea plafonului de 10 % din cifra de afaceri.

Nemotivarea majorărilor aplicate.

Greșita aplicare a orientărilor privind calcularea amenzilor din 2006, precum și a celor din 1998, în vigoare nu doar la momentul producerii faptelor imputate, ci și în cursul primilor patru ani ai procedurii.

Greșita apreciere a duratei participării reclamantei la înțelegere, în măsura în care nu s-a întemeiat pe un număr mai mare de constatări obiective.

Neluarea în considerare a circumstanțelor atenuante, în speță rolul secundar demonstrat al reclamantei în producerea faptelor imputate, cota sa limitată de piață precum și ineficiența înțelegerii.

Prescripția s-ar fi împlinit, nicio măsură de natură a suspenda termenul acesteia neintervenind în cursul celor cinci ani care au urmat inspecției surpriză.

Recurs introdus la 10 septembrie 2010 de Paulette Füller-Tomlinson împotriva Hotărârii pronunțate la 1 iulie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-97/08, Füller-Tomlinson/Parlamentul European

(Cauza T-390/10 P)

(2010/C 301/75)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Paulette Füller-Tomlinson (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Cealaltă parte în proces: Parlamentul European

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene pronunțate la 1 iulie 2010 în cauza F-97/08;

— în consecință, admiterea concluziilor pe care recurenta din prezenta procedură le-a formulat în primă instanță și, prin urmare,

— anularea Deciziei din 9 aprilie 2008 a șefului Unității Pensii și Asigurări Sociale, prin care, la articolul 3, se stabilește la 20 % rata de invaliditate permanentă parțială imputabilă originii profesionale a bolii;

— în măsura în care este necesar, anularea deciziei de respingere a reclamației, decizie adoptată la 26 august 2008 și notificată la 28 august 2008;

— în subsidiar, obligarea pârâtului la plata unei sume de 12 000 euro cu titlu de reparare a prejudiciului moral;

— obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

— obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente procedurilor în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs, recurenta solicită anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (denumit în continuare „TFP”) pronunțată la 1 iulie 2010 în cauza Füller-Tomlinson/Parlamentul European, F-97/08, prin care a fost respinsă acțiunea prin care recurenta solicitase, printre altele, anularea deciziei Parlamentului European de stabilire la 20 % a ratei de invaliditate permanentă de origine profesională potrivit baremului european de evaluare în scopuri medicale a atingerilor aduse integrității fizice și psihice.

În susținerea recursului formulat, recurenta invocă mai multe motive întemeiate pe:

— o încălcare a întinderii controlului legalității efectuat de instanță în ceea ce privește condițiile stabilite de reglementarea privind asigurarea adoptată potrivit articolului 73 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, întrucât TFP și-a limitat controlul la erori vădite de apreciere și la depășirea de către instituții a limitelor competențelor lor de apreciere, în condițiile în care controlul ar trebui să fie un control integral care privește legalitatea pe fond a actului;

- o încălcare a controlului erorii vădite de apreciere, o denaturare a dosarului, o încălcare a obligației de motivare a instanței care a judecat cauza în primă instanță și o încălcare a articolului 73 din Statut și din reglementarea privind asigurarea;
- întrucât TFP nu a luat în considerare expunerea faptelor prezentată în cursul ședinței în continuarea motivelor cererii introductive;
- întrucât TFP a considerat, printre altele, că libertatea de apreciere a doctorilor nu ar privi decât constatarea unei patologii, iar nu și stabilirea ratei de invaliditate, validând astfel caracterul obligatoriu al baremului european de evaluare a atingerilor aduse integrității fizice și psihice care limitează rata de invaliditate în cazul de față la 20 %, deși comisia medicală apreciască că rata de invaliditate a recurente era de 100 %;
- o încălcare a noțiunii de termen rezonabil și o denaturare a dosarului, întrucât TFP menționează, cu ocazia expunerii situației de fapt, o examinare medicală care nu ar fi avut loc niciodată, pentru a concluziona ulterior că termenele în care a fost tratat dosarul recurente nu erau nerezonabile.

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — Nedri Spanstaal/Comisia

(Cauza T-391/10)

(2010/C 301/76)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Nedri Spanstaal BV (Venlo, Țările de Jos) (reprezentanți: M. Slotboom și B. Haan, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Declararea admisibilității acțiunii;
- anularea articolului 1 punctul 9) din decizie în ceea ce privește perioada pentru care a fost declarată răspunzătoare Hit Groep și a articolului 2 punctul 9) în ceea ce privește amenda aplicată societății Nedri;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea parțială a Deciziei Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101

TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE în cazul COMP/38344 — Oțel pentru precomprimare.

Reclamanta invocă trei motive în susținerea acțiunii.

În primul rând, reclamanta invocă o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾, precum și o încălcare a obligației de motivare. Potrivit reclamantei, Comisia a săvârșit erori de fapt și de drept prin faptul că nu a reținut răspunderea solidară a Hit Groep decât pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1998 și 17 ianuarie 2002. Comisia ar fi trebuit să rețină răspunderea societății Hit Groep pentru perioada cuprinsă între 1 mai 1987 și 17 ianuarie 2002. Se arată că Hit Groep a deținut controlul asupra reclamantei în toată această perioadă.

În al doilea rând, reclamanta invocă o încălcare a articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003, a Orientărilor privind calcularea amenzilor ⁽²⁾, a principiului proporționalității și a obligației de motivare. Potrivit reclamantei, Comisia a săvârșit erori de fapt și de drept prin faptul că a stabilit plafonul legal al amenzii, și anume 10 % din cifra de afaceri realizată în anul financiar precedent, în funcție de cifra sa de afaceri din anul 2009. Plafonul legal ar fi trebuit să fie stabilit în funcție de cifra de afaceri a reclamantei din anul 2002.

În al treilea rând, reclamanta invocă o încălcare a punctului 23 din Comunicarea privind clemența ⁽³⁾ și a obligației de motivare. Potrivit reclamantei, Comisia a săvârșit erori de fapt și de drept prin faptul că i-a acordat o reducere a amenzii de numai 25 % în loc de 30 %.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

⁽²⁾ Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO 2006, C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264).

⁽³⁾ Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO 2002, C 45, p. 3).

Acțiune introdusă la 6 septembrie 2010 — Euro-Information/OAPI (EURO AUTOMATIC CASH)

(Cauza T-392/10)

(2010/C 301/77)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Euro-Information — Européenne de traitement de l'information (Strasbourg, Franța) (reprezentant: A. Grolée, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei adoptate la 17 iunie 2010 de Camera a doua de recurs în cauza R 892/2010-2 în măsura în care aceasta a respins cererea nr. 004114864 de înregistrare a unei mărci pentru produse și servicii din clasele 9, 35, 36, 37, 38 și 42;
- de asemenea, reclamanta solicită obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în procedura în fața OAPI și în cadrul prezentei acțiuni, în temeiul articolului 87 din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „EURO AUTOMATIC CASH” pentru produse și servicii din clasele 9, 35, 36, 37, 38 și 42 — cererea nr. 4114864.

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia examinatorului; respinge în parte cererea de înregistrare a mărcii solicitate; decizie adoptată ca urmare a Hotărârii Tribunalului din 9 martie 2010, Euro-Information/OAPI (EURO AUTOMATIC CASH) (T-15/09, nepublicată în Repertoriu).

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât marca a cărei înregistrare s-a solicitat nu este descriptivă, ci, dimpotrivă, are un caracter distinctiv pentru toate produsele și serviciile cu privire la care a fost respinsă înregistrarea acesteia.

Acțiune introdusă la 14 septembrie 2010 — Westfälische Drahtindustrie și alții/Comisia

(Cauza T-393/10)

(2010/C 301/78)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Germania), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Germania) (reprezentant: C. Stadler, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

- Anularea articolului 8 punctul (1) literele (a) și (b) din decizie, în măsura în care prin acesta se constată răspunderea primei și a celei de a doua reclamante, înainte de 12 mai 1997, pentru încălcarea articolului 101 TFUE și, respectiv, a articolului 53 din Acordul privind SEE;
- anularea articolului 2 din decizie, în măsura în care prin acesta se impune în mod indivizibil și solidar o amendă de 15 485 000 de euro primei, celei de a doua și celei de a treia reclamante, o amendă de 30 115 000 de euro primei și celei de a doua reclamante și o amendă de 10 450 000 de euro primei reclamante;
- cu titlu subsidiar, reducerea în mod corespunzător a amenzii impuse reclamantelor la articolul 2 din decizie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele formulează o acțiune împotriva Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 în cazul COMP/38344 — Oțel pentru precomprimare. Prin decizia în litigiu s-au aplicat amenzi reclamantelor și altor întreprinderi pentru încălcarea articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE.

În susținerea acțiunii lor, reclamantele invocă opt motive.

Ca prim motiv, reclamantele invocă o încălcare a articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, în măsura în care presupunerea că reclamantele ar fi participat la o încălcare unică și continuă este incorectă.

În cadrul celui de al doilea motiv, cu titlu subsidiar, se invocă o încălcare a articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003 întrucât s-au încălcat principiile esențiale pentru calcularea amenzii în raport cu durata încălcării stabilită de pârâtă deoarece a fost inclusă și perioada de criză în cadrul înțelegerii.

În al treilea motiv, reclamantele afirmă că pârâta a încălcat articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003 în măsura în care, utilizând împotriva reclamantelor datele conținute în cererea de reducere a amenzii, ar fi încălcat principiul încrederii legitime și principiul potrivit căruia actele emise de administrație devin obligatorii pentru aceasta.

În cadrul celui de-al patrulea motiv, reclamantele invocă o încălcare a articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003 întrucât pârâta ar fi săvârșit numeroase erori de evaluare în aprecierea gravității infracțiunii.

În al cincilea motiv invocat de reclamante se menționează o încălcare a articolului 23 din Regulamentul nr. 1/2003 și o încălcare a obligației de motivare în temeiul articolului 296 TFUE și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În această privință, reclamantele semnalează că, atunci când a determinat valoarea amenzilor, pârâta s-ar fi îndepărtat în mod arbitrar de metoda de calcul indicată în decizia atacată.

Prin intermediul celui de-al șaselea motiv, reclamantele concluzionează că pârâta ar fi încălcat articolul 23 din Regulamentul nr. 1/2003 printr-un abuz de putere și prin nerespectarea principiului proporționalității la calcularea amenzii.

În cadrul celui de al șaptelea motiv, reclamantele invocă o încălcare a articolului 296 alineatul (2) TFUE și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în măsura în care pârâta nu ar fi motivat aspecte esențiale ale deciziei atacate.

În sfârșit, prin al optulea motiv se susține faptul că pârâta ar fi încălcat dreptul reclamantelor de a fi ascultate în sensul articolului 27 din Regulamentul nr. 1/2003 și al articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în măsura în care recurențele nu au fost ascultate în legătură cu unele aspecte esențiale.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p.1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — Grebenshikova/OAPI — Volvo Trademark (SOLVO)

(Cauza T-394/10)

(2010/C 301/79)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Elena Grebenshikova (St. Petersburg, Federația Rusă) (reprezentant: M. Björkenfeldt, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Suedia)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 9 iunie 2010 în cauza R 861/2010-1 și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „SOLVO” pentru produse din clasa 9.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă „VOLVO”, înregistrată în Regatul Unit sub nr. 747361 pentru o gamă largă de produse și servicii; marca verbală „VOLVO”, înregistrată în Regatul Unit sub nr. 1552528, nr. 1102971, nr. 1552529 și nr. 747362 pentru o gamă largă de produse și servicii; marca comunitară verbală „VOLVO” înregistrată sub nr. 2361087 și nr. 2347193, printre altele, pentru produse și servicii din clasele 9 și 12.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în întregime.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție și respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare.

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alin. (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a aplicat în mod eronat dispozițiile acestui articol; încălcarea de către camera de recurs a principiului general de drept al UE referitor la egalitatea de tratament și încălcarea articolului 1 din Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPS), precum și încălcarea articolului 2 din Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale.

Acțiune introdusă la 14 septembrie 2010 — Stichting Corporate Europe Observatory/Comisia

(Cauza T-395/10)

(2010/C 301/80)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Stichting Corporate Europe Observatory (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezențanți: S. Crosby, Solicitor, și S. Santoro, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Anularea refuzului implicit al cererii de confirmare formulate de reclamantă
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acestei acțiuni, reclamanta solicită anularea deciziei implicite a Comisiei de respingere a cererii formulate de reclamantă în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, prin care aceasta solicită să i se acorde accesul la anumite documente privind negocierile comerciale dintre Uniunea Europeană și India.

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă trei motive de drept.

În primul rând, aceasta susține că, prin faptul de a nu răspunde cererii de confirmare în termenul impus, Comisia a încălcat Regulamentul nr. 1049/2001.

În al doilea rând, în opinia reclamantei, Comisia a încălcat Regulamentul nr. 1049/2001 și Tratatul prin respingerea implicită a cererii de confirmare fără a prezenta vreun motiv sau fără a prezenta motive în termenele prevăzute prin Tratat și de către Curte.

În al treilea rând, reclamanta consideră că, prin faptul de a nu răspunde cererii de confirmare, Comisia a încălcat o normă fundamentală de procedură sau a comis o eroare de drept.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 03, p. 76).

Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Zucchetti Rubinetteria/Comisia

(Cauza T-396/10)

(2010/C 301/81)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Zucchetti Rubinetteria SpA (Gozzano, Italia) (reprezentanți: M. Condinanzi, avocat, P. Ziotti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- În principal, anularea deciziei atacate;
- în subsidiar, anularea sau reducerea cuantumului amenzii aplicate;
- cu titlu mai subsidiar, reducerea amenzii prin admiterea cererii de aplicare a circumstanțelor atenuante prevăzute la punctul 29 din Orientările privind calcularea amenzilor;
- în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia din prezenta cauză este aceeași cu cea din cauza T-368/10, Rubinetteria Cisa/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în acea cauză. În special, reclamanta arată că produsele avute în vedere în decizie aparțin unui număr de trei piețe distincte, iar Zucchetti este prezentă numai pe piața robinetelor, și că decizia Comisiei nu efectuează o identificare prealabilă a pieței relevante. Decizia ar fi deficitară și în privința analizei întinderii geografice a pieței, precum și în ceea ce privește efectele pe care înțelegerea le-ar fi avut asupra condițiilor de funcționare a pieței.

Reclamanta adaugă faptul că reconstituirea acordurilor și/sau a practicilor concertate care a determinat Comisia să impute reclamantei o încălcare unică, complexă și continuată a articolului 101 TFUE numai pe baza comportamentului coluziv în Italia ar fi viciată și lipsită de motivare întrucât ar lipsi proba faptului că reclamanta avea cunoștință de comportamentele ilicite puse în aplicare de alte întreprinderi despre care se pretinde că au participat la cartel.

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — ara/OAPI — Allrounder (Reprezentarea unui pantof de sport având aplicată pe lateral litera „A”)

(Cauza T-397/10)

(2010/C 301/82)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: ara AG (Langenfeld, Germania) (reprezentant: M. Gail, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:
Allrounder SARL (Sarrebouurg, Franța)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 23 iunie 2010 pronunțate în cauza R 1543/2009-1,
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Allrounder SARL.

Marca comunitară vizată: marca figurativă reprezentând un pantof de sport având aplicată pe lateral litera „A” pentru produse și servicii din clasele 16, 18 și 25.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală națională „A” pentru produse din clasele 9, 18 și 25.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac ca inadmisibilă.

Motivele invocate: încălcarea articolului 81 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât camera de recurs a statuat în mod neîntemeiat în baza faptului că organizarea unui birou descrisă de reprezentanții reclamantei nu era de natură să demonstreze că au fost luate toate măsurile impuse de împrejurări și că, astfel, camera de recurs a respins cererea de repunere în drepturi a recurentei cu privire la termenul de formulare a motivelor de atac.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Fapricela — Industria de Trefilaria/Comisia

(Cauza T-398/10)

(2010/C 301/83)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Fapricela — Industria de Trefilaria, SA (Ançã, Portugalia) (reprezentanți: M. Gorrão-Henriques și S. Roux., avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea articolelor 1 și 2 din Decizia C(2010) 4387 final a Comisiei Europene din 30 iunie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul SEE (cazul COMP/38344 — Oțel pentru precomprimare), în ceea ce o privește pe reclamantă;
- reducerea substanțială a amenzii aplicate;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată de reclamantă este aceeași ca și cea care face obiectul cauzei T-385/10, ArcelorMittal Wire France și alții/Comisia

Reclamanta invocă următoarele motive:

- decizia atacată este afectată de vicii de motivare, care au efect negativ asupra dreptului la apărare al Fapricela și care au impus o rectificare a deciziei. În această privință, reclamanta susține că este necesar să se considere că rectificarea nu a produs niciun efect, în măsura în care recunoașterea erorilor materiale de către Comisie aduce atingere exercitării depline a dreptului la apărare al Fapricela, pune sub semnul întrebării obiectul prezentei cauze și permite, în plus, Comisiei Europene să pună în aplicare decizia rectificativă ținând seama de argumentele de drept și de fapt invocate de întreprinderile care au formulat prezenta acțiune;
- Comisia Europeană nu a dovedit că Fapricela cunoștea sau trebuia să fi cunoscut în mod rezonabil existența cartelor care depășesc granițele spațiului iberic, astfel încât Fapricela nu putea să fie considerată vinovată de încălcarea unică și continuată prevăzută în decizia atacată.

Cu titlu subsidiar,

- Comisia a încălcat principiile proporționalității și egalității de tratament stabilind, astfel cum a decis, valoarea amenzii aplicate, care trebuie redusă proporțional;
- Comisia nu a calculat corect durata participării Fapricela în cadrul încălcării legislației, întrucât nu a ținut seama de perioada în cursul căreia întreprinderea s-a delimitat voluntar de cartel;
- Comisia a comis o serie de erori de fapt și a încălcat principiul egalității de tratament întrucât a refuzat să recunoască faptul că Fapricela nu deține capacitatea de a plăti amenda.

**Acțiune introdusă la 14 septembrie 2010 — ArcelorMittal
Espania/Comisia****(Cauza T-399/10)**

(2010/C 301/84)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: ArcelorMittal España, SA (Gozón, Spania) (reprezentanți: A. Creus Carreras și A. Valiente Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- anularea articolelor 1, 2, 3 și 4 din decizie, în măsura în care o privesc pe reclamantă;
- cu titlu subsidiar, anularea amenzii aplicate ArcelorMittal España, S.A.;
- cu titlu mai subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate ArcelorMittal España, S.A.;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea formulată, reclamanta solicită anularea articolelor 1, 2, 3 și 4 din Decizia C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 în cazul COMP/38.344 — Oțel de pretensionare, prin care Comisia a constatat că reclamanta, împreună cu alte întreprinderi, au încălcat articolul 101 TFEU și articolul 53 din Acordul privind SEE prin participarea la un acord și/sau la o practică concertată continuă în sectorul oțelului de pretensionare la nivel paneuropean și/sau la nivel național/regional. Totodată, reclamanta solicită anularea sau reducerea cuantumului amenzii care i-a fost aplicată.

În susținerea acțiunii, reclamantul invoca șase motive.

În primul rând, reclamantul susține că, în măsura în care amenda a fost aplicată de o autoritate administrativă care are atribuții de investigare și în același timp și atribuții de aplicare a sancțiunilor, Comisia a încălcat dreptul fundamental la un tribunal imparțial prevăzut la articolul 6 alineatul (1) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

În al doilea rând, potrivit reclamantei, Comisia a calculat în mod eronat amenda, ceea ce a condus la faptul ca i-a fost aplicată o amendă mai mare.

În al treilea rând, este eronată constatarea Comisiei în sensul că reclamanta a exercitat o influență decisivă asupra Emesa și Galyca înainte de luna decembrie 1997.

În al patrulea rând, Comisia a refuzat în mod nelegal să acorde reclamantei o imunitate parțială în temeiul articolului 23 din Comunicarea Comisiei din anul 2002 ⁽¹⁾, deși reclamanta a prezentat dovezi concludente cu privire la durata și la gravitatea încălcării, îndeplinind astfel, cerințele impuse prin dispoziția menționată.

În sfârșit, reclamanta susține că, în mod eronat, Comisia a aplicat „creșterea specifică pentru a garanta caracterul disuasiv” prevăzută la punctul 30 din Orientările Comisiei din anul 2006 ⁽²⁾, care a condus la o majorarea nelegală a amenzii aplicate reclamantei cu 20 %.

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO 2002, C 45, p. 3)

⁽²⁾ Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) NR. 1/2003 (JO 2006 C 210 p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264)

**Acțiune introdusă la 9 septembrie 2010 — Villeroy & Boch
— Belgia/Comisia****(Cauza T-402/10)**

(2010/C 301/85)

*Limba de procedură: olandeza***Părțile**

Reclamantă: Villeroy & Boch — Belgia (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: O. Brouwer și J. Blockx, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei atacate, în măsura în care privește Villeroy & Boch Belgia N.V./S.A.;
- în subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate reclamantei;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei C(2010) 4185 final a Comisiei Europene din 23 iunie 2010, adoptată în cazul COMP/39092 — *Badezimmerausstattungen*, referitoare la încălcarea articolului 101 alineatul (1) TFUE pe piața robinetelor, a capetelor de duș și a produselor ceramice.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă șapte motive:

- Încălcarea articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE, precum și a unei jurisprudențe constante, în măsura în care Comisia a reținut în mod incorect ipoteza unei infracțiuni unice și continue;
- încălcarea obligației de motivare care decurge din articolul 296 alineatul (2) TFUE, ca urmare a unei motivări insuficiente și inoperante în ceea ce privește aprecierea încălcării drept unică și continuă;
- încălcarea obligației de motivare în ceea ce privește pretinsa participare a reclamantei la încălcarea care îi este imputată cu privire la piața belgiană și lipsa unor probe cu privire la participarea reclamantei la această încălcare pe piața belgiană;
- încălcarea principiului *nulla poena sine lege* prevăzut la articolul 49 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a principiului proporționalității pedepselor în raport cu vinovăția, prevăzut la articolul 49 alineatul (3) coroborat cu articolul 48 alineatul (1) din cartă menționată, și a articolului 23 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, prin faptul că s-a apreciat că reclamanta și societatea-mamă răspund în solidar pentru amenda impusă;
- stabilirea incorectă a cuantumului amenzii, având în vedere că aceasta a privit cifra de afaceri, fără a se raporta la încălcarea imputată;
- contrar articolului 41 din cartă, nu s-a acordat o reducere a amenzii ca urmare a duratei disproporționat de lungi a procedurii;
- încălcarea articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, ca urmare a cuantumului incorect al amenzii aplicate, în ceea ce privește gravitatea încălcării și stabilirea incorectă a „factorului de descurajare”, și disproporția în termeni absoluți a cuantumului amenzii.

Acțiune introdusă la 10 septembrie 2010 — Justice & Environment/Comisia

(Cauza T-405/10)

(2010/C 301/86)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Justice & Environment (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: P. Černý, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea măsurilor contestate [Deciziile 2010/135/UE și 2010/136/UE ale Comisiei și răspunsul C(2010) 4632 al Comisiei].

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamanta solicită anularea Deciziilor 2010/135/UE ⁽¹⁾ și 2010/136/UE ⁽²⁾ privind introducerea pe piață în calitate de produse alimentare și furaje a unui soi de cartof modificat genetic, precum și a Deciziei C(2010) 4632 a Comisiei de respingere a cererii de reexaminare internă formulată de reclamantă conform titlului IV din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 ⁽³⁾.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

Reclamanta susține că, prin adoptarea Deciziilor 2010/135/UE și 2010/136/UE, Comisia a încălcat norme fundamentale de procedură în sensul articolului 263 TFUE și obligațiile sale prevăzute de articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2001/18/CE ⁽⁴⁾. În opinia reclamantei, deciziile contestate încalcă anumite principii generale ale dreptului Uniunii, întrucât: evaluarea riscului efectuată de Comisie a fost contradictorie, Comisia a interpretat în mod eronat articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2001/18/CE, Comisia a examinat în mod incomplet probele și nu a luat în considerare legislația modificată. În plus, reclamanta pretinde că, prin autorizarea introducerii pe piață a unui soi de cartof modificat genetic, Decizia 2010/136/UE a Comisiei încalcă și Regulamentul nr. 1829/2003/CE ⁽⁵⁾.

De asemenea, reclamanta afirmă că Decizia C(2010) 4632 a Comisiei este nelegală întrucât confirmă nelegalitatea celor două decizii contestate ale Comisiei, menționate mai sus, prin faptul că se respinge cererea de reexaminare internă formulată de reclamantă. Mai mult, potrivit reclamantei, Comisia nu a respectat principiul bunei administrări a justiției și obligația acesteia de a examina în mod corespunzător probele în procesul de luare a deciziei administrative, întrucât nu a examinat în mod corespunzător argumentele prezentate de reclamantă în cererea sa de reexaminare internă.

- ⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 2 martie 2010 privind introducerea pe piață, în conformitate cu Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unui soi de cartof (*Solanum tuberosum* L., linia EH92-527-1) modificat genetic pentru conținut sporit de amilopectină în amidon [notificată cu numărul C(2010) 1193], JO L 53, p. 11.
- ⁽²⁾ Decizia Comisiei din 2 martie 2010 de autorizare a introducerii pe piață a furajelor produse din cartof modificat genetic de tipul EH92-527-1 (BPS-25271-9) și a prezenței accidentale sau inevitabile din punct de vedere tehnic a acestui cartof în produsele alimentare și în alte produse furajere prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului [notificată cu numărul C(2010) 1196], JO L 53, p. 15.
- ⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului, JO L 264, p. 13.
- ⁽⁴⁾ Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului, JO L 106, p. 1.
- ⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic, JO L 268, p. 1.

A acțiune introdusă la 15 septembrie 2010 — Emesa-Trefilería și Industrias Galyca/Comisia**(Cauza T-406/10)**

(2010/C 301/87)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Emesa-Trefilería, SA (Arteixo, Spania) și Industrias Galyca, SA (Vitoria, Spania) (reprezentanți: A. Creus Carreras și A. Valiente Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

- Anularea deciziei atacate în măsura în care privește reclamanțele;
- în subsidiar, eliminarea sau reducerea amenzii aplicate reclamanțelor;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii introduse, reclamantele solicită anularea în parte a Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 în cazul COMP/38.344 — Oțel pentru precomprimare, prin care Comisia a stabilit că reclamantele, împreună cu alte întreprinderi, au încălcat articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE prin participarea la o înțelegere continuă sau la o practică concertată în sectorul oțelului pentru precomprimare la nivelurile paneuropene și/sau național/regional. În plus, acestea solicită anularea sau reducerea amenzii care le-a fost aplicată.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

În primul rând, acestea arată că Comisia a încălcat dreptul fundamental la un proces echitabil prevăzut la articolul 6 alineatul (1) din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO) și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale, în măsura în care amenda a fost aplicată de o autoritate administrativă care dispune în același timp de competențe de investigare și de sancționare.

În al doilea rând, reclamantele susțin că Comisia a refuzat în mod ilegal să acorde reclamantelor o reducere a amenzilor acestora, în conformitate cu Comunicarea privind cooperarea din 2002 ⁽¹⁾, din moment ce decizia se întemeiază în mare parte pe dovezi provenite de la Emesa.

În sfârșit, acestea consideră că Comisia a refuzat în mod ilegal să acorde reclamantelor o imunitate parțială în temeiul punctului

23 din Comunicarea privind cooperarea din 2002, cu toate că Emesa a prezentat elemente de probă decisive care au avut o incidență directă asupra duratei și a gravității încălcării.

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO 2002, C 45, p. 3).

A acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Roca Sanitario/Comisia**(Cauza T-408/10)**

(2010/C 301/88)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Roca Sanitario, SA (Barcelona, Spania) (reprezentanți: J. Folguera Crespo și M. Merola, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea în parte a articolelor 1, 2 și 4 din decizia Comisiei Europene din 23 iunie 2010, în măsura în care se referă la Roca Sanitario;
- în subsidiar, reducerea amenzii impuse Roca Sanitario, potrivit argumentelor expuse în acțiune, în măsura în care Tribunalul o va considera întemeiată pentru motivele expuse sau pentru alte motive reținute de Tribunal;
- în subsidiar, și în cazul în care Tribunalul pronunță o hotărâre în celelalte acțiuni introduse de Roca France sau de Laufen Austria, acordând o reducere a amenzii aplicate prin decizia Comisiei Europene din 23 iunie 2010 pentru încălcările săvârșite de aceste societăți pentru care Roca Sanitario răspunde în solidar, constatarea dreptului Roca Sanitario la o reducere echivalentă a cuantumului amenzii pentru care răspunde în solidar și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Roca Sanitario.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta acțiune este aceeași ca și cea atacată în cauzele T-364/10, Duravit și alții/Comisia și T-368/10, Rubi-nerterria Cisa/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în aceste cauze.

Reclamanta invocă, în particular, o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește stabilirea răspunderii sale solidare pentru încălcările care se pretinde că au fost săvârșite de Roca France și de Lauf Austria, fiind depășit cu mult cuantumul maxim al amenzi care poate fi stabilită în temeiul articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat⁽¹⁾.

Se invocă de asemenea faptul că decizia atacată ignoră, fără nicio justificare, bogatul probatoriu prezentat în această cauză, care răstoarnă prezumția de exercitare a unei influențe deciseive de către reclamantă asupra Roca France și asupra Lauf Austria în scopul determinării răspunderii și al calculului amenzi.

Potrivit reclamantei, decizia atacată este contrară dreptului la apărare, prin întemeierea răspunderii pe elemente de fapt și pe aprecieri subiective care nu figurau în comunicarea privind obiecțiunile și în legătură cu care nu i s-a acordat posibilitatea să se pronunțe.

⁽¹⁾ JO L, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — Bottega Veneta International/OAPI (Forma unei poșete)

(Cauza T-409/10)

(2010/C 301/89)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Bottega Veneta International Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: P. Roncaglia, avocat, G. Lazzeretti, avocat, M. Boletto, avocat, E. Gavuzzi, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 16 iunie 2010 în cauza R 1247/2009-1;
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și a celor aferente procedurii căii de atac în fața Camerei întâi de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: Marcă având ca obiect un semn distinctiv tridimensional cunoscut ca poșetă „venetă” (cerere de înregistrare nr. 6632608), pentru produse din clasa 18 („genți și poșete”).

Decizia examinătorului: Respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: Respinge calea de atac.

Motivele invocate: Încălcarea normei 9 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul nr. 2868/95 și a articolului 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — Bottega Veneta International/OAPI (Forma unei poșete)

(Cauza T-410/10)

(2010/C 301/90)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Bottega Veneta International Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto și E. Gavuzzi, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 16 iunie 2010 în cauza nr. R 1539/2009-1;
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata cheltuielilor de judecată ale prezentei proceduri și ale procedurii căii de atac în fața Camerei întâi de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: Marca reprezentată de un semn distinctiv tridimensional cunoscut ca geantă „Cabat” (cerere de înregistrare nr. 6632566) pentru produse din clasa 18 („genți și poșete”).

Decizia examinătorului: Respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: Respinge calea de atac.

Motivele invocate: Încălcarea articolului 9 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189) și a articolului 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Laufen Austria/Comisia

(Cauza T-411/10)

(2010/C 301/91)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Laufen Austria AG (Wilhelmsburg, Austria) (reprezentant: E. Navarro Varona, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Declararea nulității parțiale a articolelor 1 și 2 din decizia Comisiei Europene din 23 iunie 2010 în măsura în care se referă la amenda aplicată Laufen Austria (considerată atât în mod individual, cât și în solidar cu Roca Sanitario) pentru presupusa încălcare a articolului 101 TFUE și, în consecință,
- reducerea cuantumului amenzii impuse Laufen Austria considerată atât individual, cât și în solidar cu Roca Sanitario, potrivit concluziilor prezentate în această acțiune, în măsura în care Tribunalul consideră oportun pentru motivele expuse sau pentru alte motive pe care Tribunalul le poate reține și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Laufen Austria.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta acțiune este aceeași ca și cea din cauza T-408/10, Roca Sanitario/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în această cauză.

Se afirmă, în particular, că decizia atacată este afectată de o eroare vădită de apreciere, întrucât consideră că reclamanta nu acționa în mod autonom pe piață și declară că Roca Sanitario răspunde pentru conduita sa.

În această privință, și în subsidiar, decizia încalcă articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, precum și principiul răspunderii individuale pentru încălcări și principiul proporționalității, în ceea ce privește cuantumul amenzii aplicate individual reclamantei din cauza încălcării care se pretinde că a fost săvârșită anterior cumpărării sale de către Roca Sanitario. Amenda aplicată depășește 10 % din cifra de afaceri a exercițiului anterior adoptării deciziei atacate și a fost calculată în mod incorect.

Acțiune introdusă la 9 septembrie 2010 — Roca/Comisia

(Cauza T-412/10)

(2010/C 301/92)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Roca (Saint Ouen L'Aumone, Franța) (reprezentant: P. Vidal Martínez, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea în parte a articolelor 1 și 2 din decizia Comisiei din 23 iunie 2010, în măsura în care este aplicată Roca France o amendă disproporționată pentru o încălcare a articolului 101 TFUE și, în consecință,
- reducerea cuantumului amenzii aplicate Roca France potrivit concluziilor prezentate în această acțiune, în măsura în care Tribunalul consideră oportun pentru motivele expuse sau din alte motive pe care le poate reține Tribunalul și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Roca France.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta acțiune este aceeași ca și decizia atacată în cauzele T-408/10, Roca Sanitario/Comisia, și T-411/10, Laufen Austria/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în aceste cauze.

Acțiune introdusă la 18 septembrie 2010 — Nexans France/Întreprinderea comună Fusion for Energy**(Cauza T-415/10)**

(2010/C 301/93)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Nexans France SAS (Clichy, Franța) (reprezentanți: J.-P. Tran Thiet și J.-F. Le Corre, avocați)

Pârâtă: Întreprinderea comună europeană pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că contractele de achiziții publice au fost atribuite în urma unei proceduri pe parcursul căreia au fost încălcate principiile securității juridice, încrederii legitime, transparenței, egalității de tratament și bunei administrări;
- constatarea faptului că pârâta a săvârșit o eroare de drept prin lăsarea reclamantei într-o stare de incertitudine în ceea ce privește decizia acesteia de înlăturare a ofertei sale înaintea oricărei evaluări și prin neinformarea reclamantei cu privire la aceasta decât prin scrisoarea din 16 iulie 2010;
- constatarea faptului că pârâta a săvârșit o eroare de drept respingând oferta reclamantei în temeiul articolului 120.4 din Regulamentul de aplicare al Regulamentului financiar;
- constatarea nulității deciziei din 16 iulie;
- constatarea nulității deciziei din 8 iulie;
- constatarea nulității tuturor actelor adoptate de pârâtă ulterior deciziilor din 8 și 16 iulie;
- acordarea în favoarea reclamantei a unei juste despăgubiri în valoare de 175 453 euro, majorată cu dobânzi de la data pronunțării hotărârii până la plata integrală a sumei (sub rezerva determinării precise a valorii contractului și a calculului definitiv al onorariului de avocat care nu vor putea fi comunicate decât la sfârșitul prezentei proceduri);
- cu titlu subsidiar, dacă se dovedește că în momentul pronunțării hotărârii este improbabil ca o nouă cerere de ofertă să fie inițiată pentru contractul de achiziții publice, acordarea în favoarea reclamantei a unei juste despăgubiri în valoare de 50 175 453 euro, majorată cu dobânzi de la data pronunțării hotărârii până la plata integrală a sumei (sub rezerva determinării precise a valorii contractului și a

calculului definitiv al onorariului de avocat care nu vor putea fi comunicate decât la sfârșitul prezentei proceduri);

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea deciziilor Întreprinderii comune europene pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune de respingere a ofertei prezentate de reclamantă în cadrul procedurii de cerere de ofertă F4E-2009-OPE-18 (MS-MG), care viza încheierea unor contracte pentru furnizarea de instalații electrice (JO 2009/S 149 218279), și de atribuire a contractului de achiziții publice unui alt ofertant. În plus, reclamanta solicită repararea pretinsului prejudiciu cauzat prin deciziile atacate.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă mai multe motive întemeiate pe:

- încălcarea principiilor securității juridice și transparenței, întrucât pârâta nu a informat reclamanta cu privire la faptul că oferta sa ar urma să fie respinsă fără a fi evaluată dacă aceasta refuza să semneze proiectul de contract anexat contractului de achiziție publică, nepermițând astfel reclamantei să cunoască întinderea obligațiilor care îi incumbau în calitate de ofertantă;
- încălcarea principiului încrederii legitime, în măsura în care pârâta ar fi asigurat reclamanta că nu va respinge de drept oferta prezentată de aceasta din urmă;
- încălcarea principiilor egalității de tratament și egalității de șanse între candidații la un contract de achiziții publice prin aceea că:
 - procedura de cerere de ofertă a fost organizată astfel încât să avantajeze candidatura Consortium ICAS (oferantul căruia i s-a atribuit contractul), în măsura în care termenele prevăzute în cadrul contractului ar fi fost în mod vădit insuficiente și disproportionale, neputând fi practic respectate de către ofertanții care nu aveau o anumită linie de producție de care dispunea numai Consortium ICAS;
 - ar exista un conflict de interese de natură a favoriza candidatura Consortium ICAS, întrucât o persoană care lucra pentru un membru al Consortium ICAS ar fi participat la selectarea ofertelor, iar o altă persoană care lucra pentru un membru al Consortium ICAS ar fi participat la pregătirea cererii de ofertă;
- Consortium ICAS ar fi beneficiat de informații care l-au avantajat ca urmare a vizitei, în calitate de expert pentru ITER, a unei persoane angajate de un membru al Consortium ICAS în fabricile reclamantei din Coreea, precum și în fabricile de cabluri din China și din Japonia;

- încălcarea principiului bunei administrări și a articolelor 84 și 94 din Regulamentul financiar, întrucât procedura de evaluare a fost continuată deși nu mai rămăsese decât o singură ofertă și întrucât pârâta nu a reacționat deși reclamanta ar fi informat-o cu privire la existența unui conflict de interese care favoriza Consortium ICAS;
- o eroare de drept săvârșită de pârâtă prin respingerea ofertei reclamantei în temeiul articolului 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare al Regulamentului financiar, întrucât acest articol nu permite respingerea de drept a unei oferte fără evaluarea acesteia decât dacă oferta nu îndeplinește o cerință esențială sau o cerință specifică din caietul de sarcini;
- faptul că pretenziile încălcări ale normelor de drept ar fi cauzat reclamantei un prejudiciu direct și cert a cărei reparare ar fi îndreptățit să o solicite.

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — Cortés del Valle López/OAPI (HIJOPUTA)

(Cauza T-417/10)

(2010/C 301/94)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: D. Federico Cortés del Valle López (Maliaño, Spania) (reprezentant: J. Calderón Chavero, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei pronunțate la 18 iunie 2010 de Camera a doua de recursuri a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) în cauza R 175/2010-2;
- Anularea, prin urmare, a deciziei adoptate la 24 noiembrie 2009 de examinatorul OAPI;
- admiterea argumentelor reclamantei și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură în cazul în care acesta solicită respingerea cererii.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementele verbale „Que bueno ye! HIJOPUTA”, pentru produse și servicii din clasele 33, 35 și 39.

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: inexistența unei încălcări a articolului 7 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾, având în vedere că marca solicitată nu este contrară bunelor moravuri.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 15 septembrie 2010 — voestalpine și voestalpine Austria Draht/Comisia

(Cauza T-418/10)

(2010/C 301/95)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: voestalpine AG (Linz, Austria), voestalpine Austria Draht GmbH (Bruck an der Mur, Austria) (reprezentanți: A. Ablasser-Neuhuber și G. Fussenegger, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

- Anularea Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European emise în cazul COMP/38.344 — Oțel pentru precomprimare, în măsura în care se referă la reclamante;
- în subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantelor prin articolul 2 din decizie;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele au formulat o acțiune împotriva Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 emise în cazul COMP/38.344 — Oțel pentru precomprimare. Prin decizia atacată, Comisia a obligat reclamantele și alte întreprinderi la plata unor amenzi pentru încălcarea articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE. Comisia critică faptul că reclamantele au participat la un acord și/sau la o practică concertată continuă în sectorul oțelului pentru precomprimare pe piața internă sau în cadrul SEE.

În susținerea acțiunii formulate, reclamantele invocă trei motive.

Prin intermediul primului motiv, acestea afirmă că nu au încălcat articolul 101 TFUE. În această privință, reclamantele susțin, în primul rând, că nu este întemeiată critica Comisiei referitoare la participarea acestora în cadrul înțelegerii, care a avut loc exclusiv prin intermediul unui agent comercial în Italia, întrucât acest agent comercial nu a reprezentat nicidecum reclamanțele în cadrul reuniunilor „Clubului Italia”, în al doilea rând, că acțiunile unui agent comercial neexclusiv nu pot fi, ca urmare a lipsei unității economice, imputate reclamantelor, în al treilea rând, că faptul că pârâta a imputat în mod automat reclamantelor actele unui agent comercial neexclusiv este contrar jurisprudenței Tribunalului și, în final, că reclamantele nu aveau cunoștință de actele efectuate de agentul comercial. Acestea afirmă, în subsidiar, că durata încălcării a fost stabilită în mod greșit în ceea ce le privește.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantele contestă faptul că ar fi participat la o încălcare unică, complexă și continuă. În această privință, reclamantele susțin în principal că încălcarea comisă în cadrul „Clubului Italia” trebuie distinsă de celelalte încălcări menționate în decizia atacată. Reclamantele susțin de asemenea că nu au participat la o încălcare unică, complexă și continuă întrucât nu au fost la curent cu planul global, nu au putut în mod rezonabil să prevadă acest plan și nu au fost pregătite să își asume riscul pe care îl putea implica acest plan.

În sfârșit, prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantele critică erorile pe care le-ar fi săvârșit Comisia în ceea ce privește calculul amenzii. În acest context, reclamantele invocă o încălcare a principiului proporționalității, în măsura în care Comisia le-ar fi aplicat o amendă disproporționată într-un caz care implica aspecte juridice noi (și imprevizibile) și în măsura în care aceasta le-ar fi aplicat aceeași amendă numai pentru motivul că au avut cunoștință de încălcările comise de alte întreprinderi. În plus, reclamantele susțin că a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament, a Orientărilor privind calcularea amenzilor ⁽¹⁾, a dreptului la apărare, precum și a dreptului la o procedură echitabilă.

⁽¹⁾ Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO 2006, C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264).

Acțiune introdusă la 14 septembrie 2010 — Ori Martin/Comisia

(Cauza T-419/10)

(2010/C 301/96)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Ori Martin SA (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: P. Ziotti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei Europene din 30 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul COMP/38.344 — Oțel pentru precomprimare), în măsura în care prin aceasta i se impută reclamantei răspunderea comportamentelor sancționate;
- anularea sau reducerea amenzii aplicate conform articolului 2 din decizia menționată;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta cauză este aceeași cu cea din cauza T-385/10 ArcelorMittal Wire France și alții/Comisia.

Reclamanta consideră că Decizia C(2010) 4387 final a Comisiei Europene din 30 iunie 2010 este nelegală întrucât îi atribuie o răspundere numai în temeiul faptului că deține (aproape) integral proprietatea asupra societății căreia i-au fost atribuite preținsele comportamente coluzive sancționate în temeiul articolului 101 TFUE.

În special, reclamanta invocă:

- încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, în măsura în care competența Comisiei de a aplica amenzi era prescrisă în speță;
- încălcarea articolului 101 TFUE, precum și a principiului caracterului personal al răspunderii și al sancțiunilor, celui al bunei administrări și celui al nediscriminării, în măsura în care Comisia ajunge să pună în sarcina reclamantei o adevărată răspundere proprie și obiectivă pentru comportamentele eventual ilicite săvârșite de societatea controlată, răspundere care face obiectul unei prezumții absolute, care în realitate nu poate fi răsturnată prin probe contrare. Această răspundere legată de deținerea proprietății nu are precedent și încalcă principiile stabilite de jurisprudența comunitară cu privire la aplicarea articolului 101 TFUE în cadrul grupurilor de societăți.
- încălcarea principiului răspunderii limitate a societăților de capital care se regăsește în dreptul societăților comun sistemelor de drept ale statelor membre și dreptului Uniunii însuși.

În continuare, Ori Martin solicită anularea sau, cel puțin, reducerea semnificativă a amenzii aplicate.

Ațiune introdusă la 17 septembrie 2010 — Armani/OAPI — Annunziata Del Prete (AJ AMICI JUNIOR)**(Cauza T-420/10)**

(2010/C 301/97)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana***Părțile**

Reclamantă: Giorgio Armani SpA (Milano, Italia) (reprezentant: M. Rapisardi, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Annunziata Del Prete (Napoli, Italia)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei R 1360/2009-2 a Camerei a doua de recurs din 8 iulie 2010 pentru motivul aplicării greșite și al încălcării articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009, în măsura în care nu s-a recunoscut că există riscul de confuzie între mărcile în litigiu;
- admiterea motivelor invocate de reclamantă, astfel cum au fost formulate în procedura de opoziție și conform deciziei pronunțate de divizia de opoziție;
- respingerea în întregime a cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6 314 462 având numele „Annunziata del Prete”, conform articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009, pentru produsele și serviciile desemnate de aceasta;
- obligarea OAPI să se conformeze deciziei și să nu admită înregistrarea mărcii „AJ AMICI JUNIOR”;
- obligarea OAPI în solidar cu și/sau separat față de solicitanta Annunziata del Prete să ramburseze integral către GIORGIO ARMANI SpA toate cheltuielile de judecată efectuate de acesta pe întreaga durată a procedurii;
- dispunerea, ca urmare a anulării, a plății către reclamantă a cheltuielilor susținute în cursul acestei proceduri, inclusiv cele efectuate în etapa recursului, în conformitate cu articolul 91 litera (b) din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Annunziata del Prete.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care cuprinde elementul verbal „AJ Amici Junior” (cererea de înregistrare nr. 6 314 462) pentru a desemna produse și servicii din clasele 9, 25 și 35.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca italiană figurativă care cuprinde elementul verbal „AJ Armani Jeans” (nr. 912 114) pentru produse din clasele 9, 25 și 35 și marca italiană figurativă care cuprinde elementul verbal „ARMANI JUNIOR” (nr. 998 554) pentru produse din clasele 25 și 35.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 în ceea ce privește existența riscului de confuzie între mărcile în litigiu și produsele desemnate de acestea.

Ațiune introdusă la 20 septembrie 2010 — Cooperativa Vitivinícola Arousana/OAPI — Constantina Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO)**(Cauza T-421/10)**

(2010/C 301/98)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile**

Reclamante: Cooperativa Vitivinícola Arousana, S. Coop. Galega (Meaño, Spania) (reprezentant: E. Sánchez-Quiñones González, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Doña Constantina Sotelo Ares (Cambados, Spania)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei a patra de recursuri a OAPI pronunțată la 19 iulie 2010 în cauza R 1804/2008-4;

— pronunțarea unei hotărâri prin care să se admită înregistrarea mărcii 5635867 ROSALIA DE CASTRO pentru clasele 32, 33 și 35, și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, anulându-se acelea prevăzute în decizia din calea de atac în sarcina reclamantei.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „ROSALIA DE CASTRO”, pentru produse și servicii din clasele 32, 33 și 35.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Doña Constantina Sotelo Ares

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală spaniolă „ROSALIA” pentru produse și servicii din clasa 33.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac și admite opoziția.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât nu ar exista un risc de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 17 septembrie 2010 — Global Steel Wire/Comisia

(Cauza T-429/10)

(2010/C 301/99)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Spania) (reprezentanți: F. González Díaz și A. Tresandí Blanco, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Cu titlu principal anularea, în temeiul articolului 263 TFUE, a Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei Europene din 30 iunie 2010 (cazul COMP/38344 — Oțel pentru precomprimare), în ceea ce o privește pe reclamantă;

— cu titlu subsidiar, anularea sau reducerea amenzii aplicate prin decizia sus-menționată, în temeiul articolului 261 TFUE;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta cauză este aceeași ca și cea care face obiectul cauzei T-426/10, Moreda-Riviere de Trefilerias/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt similare celor invocate în cauza sus-menționată.

În special, reclamanta subliniază că, prin decizia atacată, Comisia nu a respectat standardele probatorii impuse în jurisprudența comunitară pentru a demonstra angajarea răspunderii GSW pentru conduita filialelor sale. Comisia Europeană nu a demonstrat că GSW s-a aflat în poziția de a putea influența în mod determinant conduita întreprinderilor participante.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 24 iulie 2010 — AF/Comisia

(Cauza F-61/10)

(2010/C 301/100)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: AF (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei pârâtei prin care s-a respins cererea de asistență referitoare la o hărțuire morală căreia reclamanta consideră că i-a fost victimă, precum și o cerere de reparare a prejudiciului moral suferit.

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei nr. 24938 din 28 septembrie 2009, prin care AIPN a Comisiei a respins cererea de asistență D/300/09 introdusă de către reclamantă în temeiul articolului 24 din Statut, privind hărțuirea morală suferită și/sau suportată în serviciul său în perioada cuprinsă între aprilie 2004 și aprilie 2009;
- acordarea către reclamantă a unei indemnizații de 600 000 euro cu titlu de reparare a prejudiciului moral suferit ca urmare a hărțuirii și a consecințelor acesteia asupra stării sale de sănătate;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 3 septembrie 2010 — Coedo Suárez/Consiliul

(Cauza F-73/10)

(2010/C 301/101)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Ángel Coedo Suárez (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Rodrigues, A. Blot și C. Bernard Glanz, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei pârâtului de respingere a cererii de despăgubire a reclamantului și a cererii de reparare a prejudiciului material și moral suferit

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei AIPN de respingere a cererii de despăgubire a reclamantului și, în măsura în care este necesar, a deciziei AIPN de respingere a reclamației;
- În ceea ce privește repararea prejudiciului material, obligarea pârâtului la plata provizorie a unei sume fixe și ex aequo et bono în valoare de 450 000 de euro, majorată cu dobânzi de întârziere la valoarea stabilită prin lege, aplicate de la data pronunțării hotărârii;
- În ceea ce privește repararea prejudiciului moral, obligarea pârâtului, cu titlu principal, să reabiliteze reclamantul în mod corespunzător și să îi plătească suma simbolică de un euro sau, în subsidiar, să îi plătească provizoriu o sumă fixă și ex aequo et bono în valoare de 300 000 de euro, majorată cu dobânzi de întârziere la valoarea stabilită prin lege, aplicate de la data pronunțării hotărârii;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 9 septembrie 2010 — Kimman/Comisia

(Cauza F-74/10)

(2010/C 301/102)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Eugène Emile Kimman (Overijse, Belgia) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea raportului de evaluare a reclamantului pentru anul 2008.

Concluziile reclamantului

- Anularea raportului de evaluare a reclamantului pentru anul 2008;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 10 septembrie 2010 — Scheefer/Parlamentul European**(Cauza F-75/10)**

(2010/C 301/103)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Séverine Scheefer (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: C. L'Hôte-Tissier, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor prin care pârâtului a refuzat să emită o decizie motivată cu privire la situația juridică a reclamantei și a refuzat în final să recalifice contractul acesteia de agent temporar în contract pe durată nedeterminată potrivit articolului 8 alineatul (1) din RAA, precum și repararea prejudiciului suferit de reclamantă

Concluziile reclamantei

- Suspendarea procedurii până la pronunțarea Hotărârii în cauza F-105/09, aflată în prezent pe rolul Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene;
- în subsidiar, anularea deciziilor din 11 februarie 2010 și din 10 iunie 2010 prin care Parlamentul European, făcând o simplă trimitere la scrisoarea sa din 12 octombrie 2009, a refuzat să emită o decizie motivată cu privire la situația juridică a reclamantei și a decis în final, în pofida formulării unui număr de două noi cereri succesive, să nu recalifice contractul acesteia de agent temporar în contract pe durată nedeterminată;
- anularea deciziei Parlamentului European din 12 februarie 2009;
- anularea deciziei Parlamentului European din 12 octombrie 2009;

- anularea calificării juridice a contractului inițial precum și a termenului de încetare a acestuia, stabilit pentru 31 martie 2009;

- recalificarea în consecință a contractului reclamantei în contract de muncă pe durată nedeterminată;

- repararea prejudiciului suferit de reclamantă ca urmare a conduitei Parlamentului European;

- cu titlu subsidiar, în situația de neconceput în care Tribunalul ar ajunge la concluzia că, în pofida nașterii unui raport de muncă pe durată nedeterminată, raportul de muncă încetase — *quod non* —, acordarea de daune interese pentru reziliere abuzivă a legăturii contractuale;

- cu titlu subsidiar suplimentar, în situația de neconceput în care Tribunalul ar ajunge la concluzia că recalificarea contractului nu este posibilă — *quod non* —, despăgubirea prejudiciului suferit de reclamantă ca urmare a culpei Parlamentului European;

- punerea la dispoziția reclamantei a posibilității de a exercita toate celelalte drepturi, căi, mijloace și acțiuni, inclusiv obligarea Parlamentului European la plata de daune interese proporționale cu prejudiciul suferit;

- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 10 septembrie 2010 — Colart și alții/Parlamentul European**(Cauza F-76/10)**

(2010/C 301/104)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamanți: Philippe Colart (Bastogne, Belgia) și alții (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea fișelor de regularizare a remunerațiilor reclamanților pentru perioada iulie-decembrie 2009 și a fișelor de remunerație întocmite de la 1 ianuarie 2010 în cadrul ajustării anuale a remunerațiilor și pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1296/2009 al Consiliului din 23 decembrie 2009

Concluziile reclamanților

— Anularea fișelor de remunerație RG 2009 ale reclamanților (restanțele din ajustare pentru iulie-decembrie 2009), a fișelor de remunerație din ianuarie 2010 și a următoarelor fișe de remunerație ale acestora, în măsura în care în aceste fișe se aplică un indice de ajustare de 1,85 %, în loc de 3,70 %, în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1296/2009 al Consiliului din 23 decembrie 2009, menținând totodată efectele acestor fișe până la adoptarea noilor fișe în care se face o aplicare corectă a articolelor 65 și 65a din Statut și a articolelor 1 și 3 din anexa XI la Statut (versiunea 2010);

— obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — Arroyo Redondo/Comisia

(Cauza F-77/10)

(2010/C 301/105)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Fernando Arroyo Redondo (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: E. Boigelot și S. Woog, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei pârâtei de a nu include numele reclamantului pe lista funcționarilor promovați la gradul AD10 în cadrul exercițiului de promovare 2009

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei Comisiei, publicată la 20 noiembrie 2009, de a nu include numele reclamantului pe lista funcționarilor promovați de la gradul AD9 la gradul AD10 în cadrul exercițiului de promovare 2009;

— ca urmare a acestei anulări, realizarea unei noi analize comparative a meritelor reclamantului și ale meritelor ale celorlalți candidați în cadrul exercițiului de promovare 2009 și promovarea reclamantului la gradul AD10, cu efect retroactiv de la 1 martie 2009, precum și plata de dobânzi pentru restanțele de remunerație la cota fixată de Banca Centrală Europeană pentru principalele operațiuni de refinanțare, începând cu 1 martie 2009, majorată cu două

puncte, fără a se afecta însă promovarea celorlalți funcționari promovați și ale căror nume figurează pe lista publicată la 20 noiembrie 2009;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 18 septembrie 2010 — Antelo Sanchez și alții/Parlamentul European

(Cauza F-78/10)

(2010/C 301/106)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Pilar Antelo Sanchez (Bruxelles, Belgia) și alții (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei pârâtului, preluată de fișele de remunerație ale reclamanților, de a limita ajustarea salariilor lunare ale acestora începând cu iulie 2009 la o mărire de 1,85 % în cadrul ajustării anuale a remunerațiilor și pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1296/2009 al Consiliului din 23 decembrie 2009

Concluziile reclamanților

— Anularea deciziei atacate în măsura în care aceasta stabilește indicele de ajustare a salariilor la 1,85 % în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1296/2009 de ajustare, începând cu 1 iulie 2009, a remunerațiilor și pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți;

— acordarea către reclamanți a beneficiului dobânzilor de întârziere, calculate în funcție de rata stabilită de Banca Centrală Europeană, datorate pentru toate sumele care corespund diferenței între salariul menționat în fișele de remunerație începând cu ianuarie 2010 și fișele de regularizare pentru perioada iulie 2009-decembrie 2009 și salariul la care ar fi trebuit să aibă dreptul, până la data la care va interveni regularizarea tardivă a acestor sume salariale;

— obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 17 septembrie 2010 — Dubus/Comisia**(Cauza F-79/10)**

(2010/C 301/107)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Charles Dubus (Tervuren, Belgia) (reprezentanți: E. Boigelot și S. Woog, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anulare a deciziei pârâtei de a nu include numele reclamantului pe lista funcționarilor promovați la gradul AST4/C în cadrul exercițiului de promovare 2009 și cerere de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Comisiei, publicată la 20 noiembrie 2009, de a nu include numele reclamantului pe lista funcționarilor promovați de la gradul AST3/4 la gradul AST4/C în cadrul exercițiului de promovare 2009;
- ca urmare a acestei anulări, realizarea unei noi analize comparative a meritelor reclamantului și ale meritelor ale celorlalți candidați în cadrul exercițiului de promovare 2009 și promovarea reclamantului la gradul AST4/C, cu efect retroactiv de la 1 ianuarie 2009, precum și plata de dobânzi pentru restanțele de remunerație la cota fixată de Banca Centrală Europeană pentru principalele operațiuni de refinanțare, începând cu 1 ianuarie 2009, majorată cu două puncte, fără a se afecta însă promovarea celorlalți funcționari promovați și ale căror nume figurează pe lista publicată la 20 noiembrie 2009;
- obligarea Comisiei să plătească reclamantului suma de 3 500 de euro drept despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit ca urmare a faptului că nu a fost promovat la 1 ianuarie 2009, sub rezerva dreptului de a mări această sumă în cursul procedurii;

- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 24 septembrie 2010 — Praskevicius/Parlamentul European**(Cauza F-81/10)**

(2010/C 301/108)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Vidas Praskevicius (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: P. Nelissen Grade și G. Leblanc, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei pârâtului de a nu include numele reclamantului pe lista funcționarilor promovați în gradul AD 6 în temeiul exercițiului de promovare 2009 și cererea de reparare a prejudiciului moral suferit

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei autorității împuternicite să facă numiri (AIPN) din 21 iunie 2010 prin care a fost respinsă reclamația formulată de reclamant;
- anularea deciziei AIPN din 24 noiembrie 2009, notificată la 2 decembrie 2009, de a nu include numele reclamantului pe lista funcționarilor promovați în gradul AD 6 în temeiul exercițiului de promovare 2009;
- precizarea AIPN a efectelor pe care le generează anularea deciziilor atacate și, în special, încadrarea sa în gradul AD 6, începând cu data la care aceasta ar fi trebuit să se producă, mai precis, la 1 ianuarie 2009;
- acordarea sumei de 500 de euro reclamantului pentru repararea prejudiciului moral suferit;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO